

ఆగస్టు
2015

112

సంపుటి : 10 సంచిక : 3

వెల రు. 10/-

ఈ సంచికలో.....

వర్గవికృత సాధనకు కులవ్యతిరేక పోరాటాలు తప్పనిసరి
సరళీకరణ విధానాలకు కార్మికవర్గ సమైక్య ప్రతిఘటన 'సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె'
సామాజిక సమస్యలు కమ్యూనిస్టు పార్టీ
శిశువులకు పాష్టికాహారం అట్టడుగు స్థానంలో గుజరాత్
రైల్వేల ఫైవేటీకరణకు బాటలు వేస్తున్న దేబ్రాయ్ కమిటీ నివేదిక
సంక్షోభం నుండి సంక్షోభం లోకి: గ్రీన్ పరిణామాలు
సామాజిక భద్రతపై మోడీ ప్రభుత్వ దాడి
ప్రజల్లో చైతన్య కిరణాలను ప్రసరింప చేసిన అక్షర శిల్పి దాశరథి రంగాచార్య
మిలిటెంట్ పోరాటాలకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా మారుతున్నాయి

అక్షర శిల్పి దాశరథి రంగాచార్య

యు. రామకృష్ణ

పన్నెండేళ్ల ప్రాయంలోనే ఆయన నిజాం ప్రభుత్వంపై యుద్ధం ప్రకటించారు. తోటి విద్యార్థులతో సమ్మె చేయించారు. ఫలితంగా ఆయన నిజాం రాష్ట్రంలో ఏ బడిలోనూ చదవకుండా బహిష్కృతుడయ్యారు. నైజాం పరిపాలనలో ప్రజలనుభవించే బాధలను ఆనాటి పత్రికలకు రాసి పంపుతుండేవారు. వెంట్రీక్యూలేషన్ వరకే చదివినా గొప్ప నవలాకారుడిగా తీర్చిదిద్దబడ్డారు. తెలుగు సాహిత్యాన్ని సుసంపన్నం చేసిన మహా రచయితల్లో ఒకరుగా వెలుగొందారు. తెలుగునాట జరిగిన కీలక పరిణామాలను తన రచనల్లో సజీవంగా చిత్రించి తెలుగు సాహిత్యాన్ని పరిపుష్టం చేసిన మహానుభావుడాయన. తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ పోరాటంలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొన్న ఉద్యమకారుడు. ఆయనే దాశరథి రంగాచార్య.

రంగాచార్య వరంగల్ జిల్లా చిన్న గూడూరులో 1928 ఆగస్టు 24న జన్మించారు. దాశరథి వెంకటా చార్యులు, వెంకటమ్మ దంపతులకు ఆయన రెండో సంతానం. నాలుగో తరగతి వరకూ చిన్న గూడూరులోనే చదివారు. పరిస్థితుల కారణంగా ఖమ్మం జిల్లాలోని గార్లలో నివసించారు. ఆరో తరగతిలో ఉండగా నిజాంకు వ్యతిరేకంగా బడిలో సమ్మె చేయించారు. బడిలో పిల్లలు షేర్వాణీ, చుడీదార్ పైజామా, రూమీ టోపీ ధరించాలని ఆర్డరు వేయగా, దాన్ని విద్యార్థులు వ్యతిరేకించారు. గాంధీ టోపీ తప్ప తామెమీ పెట్టుకోబోమని రంగాచార్య ఎదురించారు. దీంతో నైజాంలో ఎక్కడా చదవడానికి వీలేకుండా ఆయనను బడి నుంచి పంపేశారు. వారి నాన్న వెంకటా చార్యులు కూడా 'సువ్య రాజద్రోహివి ఇంటికి రావద్దు' అని తేల్చి చెప్పడంతో రంగాచార్య ఇల్లు విడిచి వెళ్లిపోయారు. అన్నయ్య దాశరథి కృష్ణమాచార్యులు తిరిగి ఆయనను ఇంటికి తీసుకువచ్చారు. నైజాం రాష్ట్రంలో అత్యధిక ప్రజలు మాట్లాడే తెలుగు భాషను తుడిచేసి ఉర్దూను రాజభాషగా కొనసాగించాలనే ప్రయత్నం ముమ్మరంగా సాగినప్పుడు దానికి వ్యతిరేకంగా ఆయన పోరాడారు.

మితిమీరిన జాగీర్దార్ల దారుణాలపై పోరాడుతున్న పెంట్యాల వెంకట చలమయ్య, నల్లమల గిరిప్రసాద్, కెఎల్ సరసింహారావు, చిర్రావూరి లక్ష్మీనరసయ్య, పెరవలి రమణయ్య వంటి నేతలతో పరిచయమేర్పడింది. నిజాం దుర్మార్గాల గురించి 'మీజాన్', 'ప్రజాశక్తి' వారపత్రికలకు రాసి పంపుతుండేవారు. ఆ నిర్బంధకాలంలో పార్టీలో ఉన్నప్పుడు ఆయన పేరు రంగా. నిజాం నిరంకుశ పాలనకూ, భూస్వాములకూ, పెత్తందార్లకూ వ్యతిరేకంగా ఆయన అలుపెరగని పోరాటం చేశారు.

ఓసారి ఆయన పట్టుబడినప్పుడు.. నిజాం సైన్యంలో ఉన్న ఖాసిం అనే (పాకిస్తాన్ కు చెందిన) పోలీసు అధికారి దారుణంగా కొట్టాడు. చంపేయాలనుకున్నాడు. ఖాసిం బయటకు వెళ్లగానే అక్కడే ఉన్న అష్టల్ అనే పోలీసు.. యువకుడైన రంగాచార్య చావు నుంచి తప్పించుకున్నందుకు ఎంతగానో సంతోషించి, ఫలహారం ప్యాకెట్టును 'తోఫా'గా ఆయన చేతిలో పెట్టాడు. ఖాసిం కొట్టి నప్పుడు కూడా ఏడ్వని తాను అష్టల్ ప్రేమాను రాగానికి చలించి ఏడ్వేశానని రంగాచార్య చెబుతుండే వారు. ఆ తర్వాత రజాకార్ల వెంట తిరిగే తన గ్రామానికే చెందిన ఓ యువకుడు రంగాచార్యను గోడ దాటించి కాపాడాడు.

ఆ పరిస్థితుల్లో విద్యాభ్యాసానికి ఇబ్బంది కలగడంతో విజయవాడ చేరుకుని మెట్రిక్యులేషన్ పూర్తి చేశారు. 1951-57 మధ్య ఖమ్మం

జిల్లాలో ఉపాధ్యాయుడుగా పనిచేశారు. తర్వాత హైదరాబాద్ వెళ్లారు. హైదరాబాద్ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ లో అనువాదకుడుగా ఉద్యోగంలో చేరారు. లైబ్రేరియన్ గానూ సేవలందించారు.

ఆయనకు తొలినాటి నుంచీ చదివే అలవాటు బాగా ఉంది. వివేచనా శక్తి, విచక్షణా జ్ఞానం అధికంగా ఉండేవి. ముఖ్యంగా తెలంగాణా పల్లెల్లో గడిపిన అనుభవంతో నలభై ఏళ్ల వయసులో 'చిల్లరదేవుళ్లు' అనే నవల రాశారు. ఇది తెలంగాణా సాంఘిక జీవనానికి దర్పణం పట్టింది. దీంతో రంగాచార్యకు విశేష పేరు ప్రఖ్యాతులు వచ్చాయి. తెలంగాణాలో జాగీర్దారీ పాలనను నిరసిస్తూ 1940-48 నాటి పల్లె జీవితాన్ని వివరిస్తూ 'మోడుగుపూలు' అనే నవల రాశారు.

ఇది ఆయన రెండో నవల. ఆనాడు నిజాం పరిపాలనలో ప్రజలు వడ్ల బాధలు, అన్యాయాలు, అక్రమాలు, అధికారుల నిరంకుశత్వం, ప్రజల నిస్సహాయత మొదలైన వాటిని ఆ నవలలో కన్నులకు కట్టినట్లు చిత్రించారు. ఇదే కోవలో, 1948-60నాటి ప్రజా జీవితాన్ని ఇతివృత్తంగా తీసుకొని మూడో నవల 'జనపథం' రాశారు. తర్వాత తన స్వీయ జీవితాన్ని 'జీవన యానం' పేరిట నవలగా రాశారు. వీరి రచనలన్నీ దాదాపు ప్రముఖ దిన, వార పత్రికల్లో ప్రచురితమై జనావళికి చేరువయ్యాయి. క్రమంగా వీరి దృష్టి ధార్మిక గ్రంథాలవైపు మరలింది. నాలుగు వేదాలనూ తెలుగులోకి అనువదించిన తొలి కవిగా ప్రసిద్ధి కెక్కారు. అనేక మంది మహానుభావుల జీవిత చరిత్రలు, కలం బొమ్మలు, విమర్శనా గ్రంథాలు, బాలల రచనలు, అనువాద నాటికలు రాశారు.

ప్రజా ఉద్యమాలను సైతం డబ్బు సంచలతో కొనే ధనస్వామ్యం దాపురించడంపై ఆయన కలాన్ని ర్ఘుళిపించారు. 1959లో సికిందరాబాద్ మారేడుపల్లిలో మున్సిపాలిటీ వారు ఆయనకు కేటాయించిన ఇంటికి సమీపంలో ఓ పేదలవాడ ఉండేది. అదో మురికివాడ. ఈ వాడ ప్రజలంతా పల్లెల నుంచి బతుకుదెరువుకోసం వచ్చినవారు. వారు పట్నం వచ్చినప్పుడు ఆ స్థలం ఎందుకూ పనికిరానిది. ఎవరిదో కూడా తెలియదు. గుడి సెలు వేసుకుంటే ఎవరూ అభ్యంతరం చెప్పలేదు.

(మిగతా 35వ పేజీలో)

ఈ సంచికలో...

1. ప్రజల్లో చైతన్య కిరణాలను ప్రసరింప చేసిన అక్షర శిల్పి దాశరథి రంగాచార్య
యు. రాఘవులు 2
2. వర్ణవికృత సాధనకు కులవ్యతిరేక పాఠాటాలు తప్పనిసరి
బి.వి. రాఘవులు 4
3. సరళీకరణ విధానాలకు కార్మికవర్గ సమైక్య ప్రతిఘటన 'సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె'
ఎం.ఎ. గవూర్ 10
4. సామాజిక సమస్యలు కమ్యూనిస్టు పార్టీ
ఎస్. వీరయ్య 13
5. శిశువులకు పాఠ్యాభ్యాసం
అట్టడుగు స్థానంలో గుజరాత్
అమిత్ సేన్ గుప్తా 17
6. రైల్వేల ప్రైవేటీకరణకు బాటలు వేస్తున్న డేలాయ్ కమిటీ నివేదిక
రఘు 20
7. సంక్షోభం నుండి సంక్షోభం లోకి : గ్రీన్ పరిణామాలు
ఎస్. వెంకట్రావు 24
8. సామాజిక భద్రతపై మోడీ ప్రభుత్వ దాడి
కొండూరు వీరయ్య 28
9. మిలిటెంట్ పాఠాటాలకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా మారుతున్నాయి
బి.వి. రాఘవులు 33

సంపాదకుడు:
ఎస్. వెంకట్రావు
సంపాదకవర్గం:
పాటూరు రాఘవులు
బి.వి. రాఘవులు
తమ్మినేని వీరభద్రం
ఎస్. వీరయ్య
తెలకపల్లి రవి

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు)
ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ తరపున
ప్రచురణ కర్త, ముద్రాపకుడు: బి.వి.రాఘవులు
సంపాదకుడు : ఎస్. వెంకట్రావు
ముద్రణ : ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్,
ప్లాట్ నెం 21/1, అజమాబాద్, హైదరాబాద్-20
ఫోన్: ఎడిటోరియల్ 0866-2573822
మేనేజర్: 040-27673787
E-Mail: svenkatarao_1958@yahoo.com
visitcpi(m)site at : cpim.org

మీడియా

నయా-ఉదారవాద యుగంలో మీడియా కొత్త పాత్ర పోషిస్తోందనీ, పాలక పక్షాల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా ప్రజలలో సమ్మతిని సృష్టించడం (మ్యూన్యూఫాక్చరింగ్ ది కన్సెంట్) అనే పనిని నిర్వర్తించే పాత్రలోకి అది ప్రవేశించిందనీ ప్రముఖ మీడియా విశ్లేషకులు నోమ్ చోమ్స్కీ చెప్పినది ఎంతటి సత్యమో ఇటీవల మన దేశంలోనూ, తెలుగు రాష్ట్రాల్లోనూ ప్రధాన ప్రపంతి మీడియాలో వస్తున్న వార్తల ధోరణిని చూస్తే అర్థమవుతుంది.

గత లోక్ సభ ఎన్నికల ముందు కార్పొరేట్ మీడియా మొత్తం మోడీ మంత్రం జపిస్తూ ఈ దేశానికి మోడీ పరిపాలన తప్ప వేరే గత్యంతరం లేదన్న రీతిలో చేసిన ప్రచారం కేంద్రంలో ఎన్ని ప్రభుత్వ ఏర్పాటులో కీలక పాత్ర పోషించిన విషయం మనకు తెలిసిందే. యుపిఎ 1-2 ప్రభుత్వాల హయాంలో ఈ దేశాన్ని ఉద్ధరించేది గొప్ప ఆర్థిక పండితుడైన మన్మోహన్ సింగ్ నని ఈ మీడియానే పనిగట్టుకుని ప్రచారం చేసింది. ఆయన అనుసరిస్తున్న నయా-ఉదారవాద విధానాలు దేశాన్ని అధోగతికి తీసుకుపోతాయని హెచ్చరించిన విజ్ఞుల మాటలను కార్పొరేట్ మీడియా వూర్తిగా విస్మరించింది. ఎన్నికలకు కొద్ది మాసాల ముందు వరకు కూడా యుపిఎ తీరు బాగా ఉందన్న మీడియా తీరా దాని విధానాల వల్ల ప్రజల్లో తీవ్ర అసంతృప్తి రావడం, ఎన్నికల్లో అది ఓడిపోవడం ఖాయం అనుకున్నంతలోనే బాణీ మార్చింది. అప్పటివరకు నిజాయితీ పరుడూ, మంచి పాలనా దక్షుడూ ప్రచారం చేసిన మన్మోహన్ ను అవినీతి మరకలు అంటుకున్న, అసమర్థ నాయకునిగా చిత్రించింది. అప్పటివరకు మతోన్మాదంతో అంటకాగిన మోడీని గొప్ప పాలనా దక్షునిగా ఆకాశానికి ఎత్తింది. ఆ విధంగా ప్రజల్లో ఎన్ని ప్రభుత్వాన్ని ఎన్నుకోవడం అనే సమ్మతిని సృష్టించింది. జరుగుతున్న వాస్తవాలను ప్రజలముందుంచాల్సిన మీడియా అవాస్తవాలను వాస్తవాలూగా మార్చి ప్రజలకు తీపి పూతపూసిన విషపుగుళికలు తినిపించే పనిని భుజాన వేసుకుంది.

1993 ముంబయి బాంబు పేలుళ్ల నిందితుడు మెమన్ ఉరి, అదే సమయంలో మాజీ రాష్ట్రపతి అబ్దుల్ కలామ్ మృతి ఈ రెండు విషయాల్లో కార్పొరేట్ మీడియా రిపోర్టింగు కూడా ప్రజల్లో సమ్మతి సృష్టించే విధంగానే ఉంది మినహా నిజాన్ని చాటే విధంగా లేదు. మెమన్ ఘోరమైన తప్పుచేశాడన్న దానో సందేహం లేదు. ఆయనకు శిక్షపడాల్సిందే. కానీ అపూర్వంగా మారి 20 ఏళ్ల శిక్ష అనుభవించిన తరువాత ఉరితీయడంలోని ఔచిత్యాన్ని మీడియా ప్రశ్నించలేదు సరికదా అలా ప్రశ్నించడం దేశద్రోహం అన్నంతగా వాతావరణం సృష్టించడానికి ప్రయత్నించిన శక్తులకు తోడ్పడింది. అబ్దుల్ కలామ్ విషయం దీనికి రివర్స్. కలాం గొప్ప శాస్త్రవేత్త, దేశభక్తుడన్న దానో సందేహం లేదు. కానీ రక్షణ రంగాభివృద్ధికి తోడ్పడినంతగా కలామ్ మన దేశ మౌలిక శాస్త్ర విజ్ఞాన పరిశోధనా రంగానికి తోడ్పలేదన్న విమర్శకుల గళాలు వినిపించనంతగా ఆయనను ఆకాశానికి ఎత్తింది మీడియా. మెమన్, కలామ్ ఇద్దరి విషయంలో కూడా ఈ దేశ పాలక పక్షాలకు ఒక ఎజెండా ఉంది. మీడియా ఆ ఎజెండాకు అనుకూలంగా ప్రజాభిప్రాయాన్ని మలచడానికి పనిచేసిందే మినహా విమర్శనాత్మక దృష్టితో వ్యవహరించలేదు.

మన తెలుగు రాష్ట్రాల్లో ఇటీవల జరిగిన ఘటనలు... ఓటుకు నోటు కేసు, ఫోన్ ట్యాపింగ్ వ్యవహారం, పుష్కరాల గురించి లౌకిక ప్రభుత్వాల అలౌకిక ప్రచారాలు, ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాజధాని నిర్మాణం, రెండు ప్రభుత్వాల భూముల దందాలు... వీటన్నిటా మీడియా వాస్తవాలు విశ్లేషించి సత్యాన్ని శోధించే పాత్ర కాకుండా ప్రభుత్వ బాకాగా, ఇంకా చెప్పాలంటే పాలకుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా ప్రజాభిప్రాయాన్ని మలిచే పాత్రనే నిర్వహించాయి.

భారతీయ మీడియా.. స్వాతంత్ర్యోద్యమంలో నిర్వహించిన ప్రజానుకూల స్వభావాన్ని త్వరత్వరగా కోల్పోతూ పాలక పక్షాల నిరంకుశ యంత్రాంగంలో మమేకమైపోతున్నదన్న విషయాన్ని ఈ పరిణామాలు తెలియజేస్తున్నాయి. ఇటువంటి సందర్భంలో ప్రజల పక్షాన నిలిచే ప్రత్యామ్నాయ మీడియా అభివృద్ధి చాలా అవసరం.

చందా వివరాలు విడిపత్రిక: రూ. 10, సంవత్సర చందా: రూ. 100, పోస్టు ద్వారా రూ. 120 పోస్టు ద్వారా లేదా ఏజెంటు ద్వారా తెప్పించుకోవచ్చు. లేదా మీ స్థానిక పార్టీ కార్యాలయంలో సంప్రదించండి. ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచీలలోనూ లభిస్తాయి.	చిరునామా మేనేజర్, మార్క్సిస్టు (స్ట్రాటాజిక మూసపత్రిక), ఎం.బి. విజ్ఞానకేంద్రం, డోర్ నెం. 27-30-3, ఆకులవారి వీధి, గవర్నర్ పేట, విజయవాడ-520 002
---	---

వర్గవికృత సాధనకు కులవ్యతిరేక పోరాటాలు తప్పనిసరి

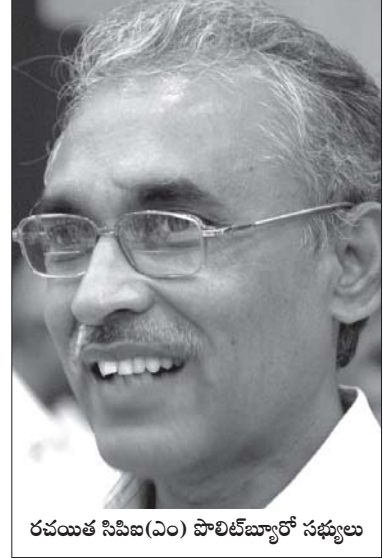
బి.వి. రాఘవులు ✍️

జూన్ 28వ తేదీన విజయవాడలో జరిగిన 'సివి సమగ్ర రచనలు సమాలోచన' కార్యక్రమంలో సిపియం పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు బివి రాఘవులుగారి ప్రసంగ సారాంశాన్ని మార్పిస్తు పాఠకులకు అందిస్తున్నాం:

సివి గారి సమగ్ర రచనలు సమాలోచన కార్యక్రమంలో వర్గం, కులం గురించి మాట్లాడబోయే ముందు రెండంశాలను ప్రస్తావించడం సందర్భోచితంగా ఉంటుంది. మొదటిది మనం సాంస్కృతిక విప్లవం చేద్దామనుకుంటున్నాం. కాని దేశంలో ఇప్పుడు ప్రతీఘాత సాంస్కృతిక విప్లవం నడుస్తోంది. భావ ప్రకటనా స్వేచ్ఛకి అవకాశం కలగడం లేదు. తను చెప్పదలచుకున్నది, రాయదలచు కున్నది స్వేచ్ఛగా చెప్పలేని, రాయలేని పరిస్థితులు వస్తున్నాయి. అటువంటి వాటిని ప్రతిఘటించి, ఆ స్వేచ్ఛను రక్షించుకోకపోతే మనం సాంస్కృతిక విప్లవం కోసం సాగిపోవడం సాధ్యం కాదు. ఉదయం కంచె బలయ్య గారు ప్రసంగించారు. ఆయన ఆంధ్రజ్యోతిలో ఒక వ్యాసం రాశారు. వ్యాసం రాసినందుకు ఆయన్ని, వ్యాసం ప్రచురించినందుకు మేనేజ్ మెంట్ ని, కేసువేసి కోర్టుకీడ్చారు. అత్యున్నత న్యాయశాస్త్రంలో ఒక సూత్రం ఉంది. నిన్ను చంపుతాను అన్నా నేరం కాదు, నిన్ను చంపినప్పుడే నేరం. నేను స్వేచ్ఛగా నా అభిప్రాయాన్ని రాస్తాను. కవిత్వ రూపంలో రాస్తాను, వ్యాస రూపంలో రాస్తాను. మాటల్లో చెబుతాను. అవెంత కఠినంగా అయినా ఉండొచ్చు. పరుషంగా ఉండొచ్చు. చాలా తీవ్రమైన విమర్శలుండొచ్చు. దానికి మీరు తీవ్రంగా కూడా ప్రతిస్పందించవచ్చు. అంగీకరించటం, విభేదించటం, తిరస్కరించటం చేయవచ్చు. అన్ని హక్కులు ప్రతివారికీ ఉంటాయి. అటువంటి వాటిని నిషేధించాలని

ప్రయత్నించడాన్ని ఎవరూ సహించకూడదు. కంచె బలయ్య అభిప్రాయాలతో చాలామంది విభేదించవచ్చు. నేను కూడా ఎన్నో విషయాల్లో అంగీకరించను. అయినా ఆయన అభిప్రాయాన్ని చెప్పుకుని, రాసుకునే హక్కు ఆయనకీ ఉండాలి. ఆయనకు ఆ హక్కు లేకుండా చేసినప్పుడు ఎప్పుడో మనకూ ఆ హక్కు లేకుండా పోతుంది. అందుకని మనకు ఆ హక్కులు ఉండాలంటే అందరికీ ఉండాలని చెప్పే స్ఫూర్తితో మనం ఉండాలి. మద్రాసు ఐఐటిలో విద్యార్థులు అంబేద్కర్ పెరియార్ పేరుతో స్టడీ సర్కిల్ నడుపుకుంటున్నారు. ఈ అంబేద్కర్ పెరియార్ స్టడీ సర్కిల్ వాళ్లు స్టడీ సర్కిల్స్ నిర్వహించే పద్ధతి, నిర్వహించే అంశాలు, హిందూమతానికి, మోడీకి, సంఘ పరివార్ కు వ్యతిరేకంగా ఉన్నాయి. దేశంలో మనుషుల మధ్య కలహాలు సృష్టించే రీతిలో, విభజించే పద్ధతిలో ఉన్నాయి. కాబట్టి ఆ స్టడీ సర్కిల్స్ నిషేధిస్తున్నామని మంత్రిత్వ శాఖ వాళ్లు ఒక ఉత్తరం రాసి, యాజమాన్యం మీద ఒత్తిడి చేసి దాన్ని నిషేధించారు. తీవ్రమైన వ్యతిరేకత వచ్చేసరికి ఉపసంహరించుకున్నారు. అది వేరే సంగతి. కాని స్టడీ సర్కిల్ పెట్టుకుని, మాట్లాడుకుని, విమర్శ చేసుకుంటే దాన్ని కూడా సహించలేని పరిస్థితి దేశంలో ఉందంటే ఈ రోజు మనం చూస్తున్నది ప్రతీఘాత సాంస్కృతిక విప్లవం తప్ప సాంస్కృతిక విప్లవం కాదు.

ఈ మధ్యన ఒక అమ్మాయి విమాన మెక్కింది. పోలీసులు వచ్చి ఆమెను దించేశారు.

రచయిత సిపిఐ(ఎం) పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు

ఆమె చేసిన నేరం ఏమిటి? భారతదేశంలో ఒక ఇరిగేషన్ ప్రాజెక్టు వలన ప్రజలు నష్టపోతున్నారు అని చెబుతూ ఆమె చాలా కాలంగా ఆందోళన చేస్తోంది. అంతర్జాతీయంగా ఒక సెమినార్ జరుగుతుంటే ఈ ఆందోళన మీద ఒక నివేదికను అందచేయడానికి ఆమె బయలుదేరింది. ఈ ప్రభుత్వమే పాస్ పోర్టు, వీసా ఇచ్చింది. టికెట్ కొనుక్కున్న తర్వాత నువ్వు భారతదేశానికి హానికరంగా ఉపన్యాసాలు చేయబోతున్నావు అని చెప్పి అరెస్ట్ చేశారు. దొంగ, దోపిడీదారయిన లలిత్ మోడీ తప్పించుకుని విదేశాలకు పారిపోవటానికి పాస్ పోర్టు, ఇతర సర్టిఫికెట్లు ఇచ్చిన ఈ బాపతు ఒక అమ్మాయి అభిప్రాయం చెప్పబోతే నిరోధించారు. ఇటువంటి పరిస్థితి ఈరోజు ఉన్నది. అటువంటి దాన్ని మనం తిరస్కరించాలి, వ్యతిరేకించాలి, అక్కడ్నుంచి మన సాంస్కృతిక విప్లవం ప్రారంభం కావాలని ముందుగా నేను చెబుతున్నాను. ప్రతి ప్రజాస్వామికవాది, ప్రతి అభ్యుదయవాది, సంస్కృతిని గురించి ఆలోచించే ప్రతివారూ దీనిని వ్యతిరేకించాలి. అందుకనే అంబేద్కర్ పెరియార్ స్టడీ సర్కిల్ వాళ్లు కేంద్ర ప్రభుత్వానికి ఒక ఉత్తరం రాశారు. "నేను మీ అభిప్రాయాలతోటి తీవ్రంగా విభేదిస్తాను. అయినా మీ అభిప్రాయాలని ఎవరైనా నిరోధిస్తే వారితో తీవ్రంగా కొట్లాడతాను" అన్న వైట్ బాగ్ కొటేషన్ ను ఆ ఉత్తరంలో చివర ఇచ్చారు. అటువంటి స్ఫూర్తితో మనం పోరాడాలి. వేదిక మీద మాట్లాడేవాళ్లు అనేక దృక్పథాల నుండి ఇక్కడ మాట్లాడుతున్నారు. అనేక భిన్నాభిప్రాయాలు కూడా వ్యక్తం చేస్తున్నారు. పరస్పర భిన్నాభిప్రాయాలు కూడా ఉన్నాయి.

అయినా ఆ అభిప్రాయాలను గౌరవించాలి, ఆహ్వానించాలి, నచ్చకపోతే తిరస్కరించాలి, విమర్శించాలి తప్ప వాటిని నిషేధించే హక్కు ఎవరికీ లేదు అనే స్ఫూర్తితో మనం ముందుకు పోవాలి.

శ్రమగౌరవం అనేదాన్ని ఈ కుల వ్యవస్థ నాశనం చేసింది. శ్రమ గౌరవం అనేది స్థాపించబడకుండా ఏ దేశం ముందుకు పోదు అని కంచ బలయ్య గట్టిగా, సోదాహరణంగా చెప్పారు. ఆయన రచనలను చదివితే అది మనకు బాగా కనపడుతుంది. శ్రీరాముడికి, కృష్ణుడికి గడ్డం గీసిన మంగలి జ్ఞాపకం లేనివారు దేవునికి పూజ చేస్తే ఉపయోగమేమిటని అన్నారు. గడ్డలుంటే ఆ దేవుళ్ళందరూ చాలా అసహ్యంగా ఉంటారు. కానీ వాళ్ళను సుందరంగా తీర్చిదిద్ది మనం రోజూ దండాలు పెట్టే దేవుళ్ళను తయారు చేసిన ఆ మంగళ్ళను జ్ఞాపకం పెట్టుకోవడం లేదని చెప్పారు. కాబట్టి శ్రమను గౌరవించటం ఏ దేశంలో అయితే ఉండదో ఆ దేశం ముందుకు పోయే సమస్య లేదు. మరో సందర్భంలో చెబుతూ రాబోయే కాలంలో భారతదేశం పురోగమనం చెందబోతోంది. ప్రపంచంలోనే, ఆ మాట ఆయన వాడక పోయినా ఒక సూపర్ పవర్ లాగా ఆర్థికంగా ముందుకు పోతున్నాం. ఈ వర్ణ వ్యవస్థ, దానికి ప్రాతినిధ్యం వహించే శక్తులన్నీ త్వరలోనే నాశనం కాబోతున్నాయని చెప్పారు. శ్రమను గౌరవించే వ్యవస్థ ఈ దేశంలో స్థాపించబడ కుండా, శ్రమను అగౌరవపరచటానికి పునాది యైన కుల వ్యవస్థను నాశనం చేయకుండా ఈ దేశం ముందుకు పోయే సమస్య లేదని నేను చెప్పదలచుకున్నాను. అప్పటి వరకు ఏ దేశంతోనూ పోటీ పడగలిగే అవకాశం లేదు. కులవ్యవస్థను త్వరగా నాశనం చేయగలిగితే త్వరగానే ముందుకు పోతాం.

ఈ సంస్కృతిని, ఈ మానసిక స్థితిని, ఈ నాగరికతను ఇలా అట్టిపెట్టుకుని దేశం ముందుకు పోతుందని అనలేము. ప్రపంచాన్ని దోపిడీ చేసేది దుర్మార్గమైన సామ్రాజ్యవాదమని చెబుతున్నాము. అమెరికా చరిత్రను పరిశీలన చేస్తే అది చెట్టు గొట్టి, నాగలితో దున్ని, అనేక ప్రతీవశక్తులని ఎదుర్కొని, ఆ శ్రమ ఆ నాగరికతలో నిబిడీకృతమైన దేశం అది. అందుకనే అది ముందుకు పోయింది. చైనాలో కుల వ్యవస్థ లేదు. చైనాలో శ్రమంటే చాలా గౌరవం. శ్రమజేసే వాడంటే గౌరవం. అమె రికాలో కూడా శ్రమజేసే వాడంటే గౌరవం. అటువంటి సంస్కృతి ఉంది కాబట్టే వాళ్ళు శ్రమ

“ఇక్కడ కుల వ్యవస్థలో శ్రమకు గౌరవం లేదు. చదువుకు గౌరవం లేదు. శూద్రుడు చదువుకో కూడదు. స్త్రీ చదువుకోకూడదు. చదువుకుంటే చెవిలో సీసం పొయ్యాలి, లేదా నాలుక కత్తిరించాలనే నాగరికత పోకుండా చదువెలా వస్తుంది?”

నుంచి సంపదను సృష్టించుకోగలుగుతున్నారు. ఇక్కడ కుల వ్యవస్థలో శ్రమకు గౌరవం లేదు. చదువుకు గౌరవం లేదు. శూద్రుడు చదువుకో కూడదు. స్త్రీ చదువుకోకూడదు. చదువుకుంటే చెవిలో సీసం పొయ్యాలి, లేదా నాలుక కత్తిరించాలనే నాగరికత పోకుండా చదువెలా వస్తుంది?

చదువు లేకుండా, విజ్ఞానం లేకుండా ఈ సమాజం ముందుకు పోదు. ఇప్పటికీ ఆ నాగరికత మన దేశానికి వచ్చిందని చెప్పలేము. ఇప్పటికీ ఆడపిల్లల్ని చదివించరు. ఎంపిక చేసుకోవాల్సి వస్తే అవకాశం ఆడబిడ్డ కివ్వకుండా మగపిల్లవాడికిస్తారు. 50 శాతం ఉండే స్త్రీలు ఉత్పాదక రంగంలో పాల్గొనకుండా ఏ దేశమూ ముందుకు పోదు. అంటే 50 శాతం ఉన్న స్త్రీలు ఉత్పాదక రంగంలో లేకుంటే ఉత్పత్తి సగానికి సగం తగ్గిపోతుంది. జనాభా లెక్కనుకుంటే ఉపయోగమేముంది. భారతదేశ జనాభా ఏ దేశ జనాభాతో పోల్చు కున్నా సగం జనాభాయే తప్ప పూర్తి జనాభా కాదు. చైనా జనాభా 130 కోట్లకుపైగా ఉం దనుకుంటే ఆ అంకె సరైనదే. భారతదేశ జనాభా 120 కోట్లకు పైగా ఉందని అనుకుంటున్నా అది 60 , 70 శాతం గానే ఉంటుంది. ఆడవాళ్ళు, దళితులు, ఇతర శూద్రు లను ముందుకు తీసుకెళ్ళకుండా అది పూర్తి జనాభా లెక్క కాదు. అందుకని, ఈ రెండు సమస్యలు పరిష్కారం కాకుండా మనం సూపర్ పవర్ అని, మోడీగారితో అభివృద్ధి అంతా అయిపోతుందని ఏం చెప్పుకున్నా అవి గాలి కబుర్లు తప్ప వేరు కాదు.

సివి గారి రచనలలో ప్రాచీనవ్యవస్థలో, అలాగే మధ్య యుగాల్లో, ఆధునిక కాలంలో ఈ వర్ణ వ్యవస్థ, కుల వ్యవస్థ ఎలా పరిణామం చెందిందనే విషయాలు రాశారు. విస్తృత స్థాయిలో గ్రంథాలు చదవలేనివారు, ఇంగ్లీషు రాని వాళ్ళు కూడా ఆ మొత్తం సమాచారాన్ని

క్రోడీకరించుకుని తెలుసుకోదలచుకుంటే ఈ పుస్తకాలు సరిపోతాయి. అటువంటి గొప్ప సహాయం సివిగారు చేశారు. రెండోది మొత్తం కుల వ్యవస్థలోగానీ, వర్ణ వ్యవస్థలో గానీ, అలాగే కుల వ్యవస్థనీ, వర్ణ వ్యవస్థనీ స్థాపించడానికి, పెంచి పోషించడానికి, బలపరచడానికి, రక్షించడానికి అనాది నుండి ధర్మశాస్త్రాలు, పురాణ గ్రంథాలు చేసిన కృషి, ఆ కృషిలోని వైరుధ్యాలను ఈ పుస్తకాలు మన కళ్ళకు కట్టినట్లుగా ఎత్తిచూపాయి. వైరుధ్యాలను ఎత్తి చూపడమే కాదు. వీటిలో లోపాలు, చిత్ర విచిత్రాలు ఎలా ఉన్నాయి, హేతువిరుద్ధంగా ఎలా ఉన్నాయో వాటన్నింటినీ తర్జుణ్ణంగా చీల్చి చెప్పాడి. మనముందు బట్టబయలు చేసిన వివరాలు కూడా వీటిలో ఉన్నాయి. అంతేకాదు, కులవ్యవస్థ, వర్ణ వ్యవస్థ మీద ఇప్పటి వరకు జరిగిన పరిశోధనా గ్రంథాలు, ఆ గ్రంథాల్లో సారాంశం, ప్రముఖమైన వ్యక్తులు, వారు చెప్పిన అభిప్రాయాలను కూడా క్రోడీకరించి చెప్పారు. ఈ విధంగా అన్నింటినీ ఒకచోట చేర్చి, మన ముందుంచి, దాన్ముంచి మనం ముందుకు పోయే అవకాశం కల్పించిన పుస్తకాలు ఈ పుస్తకాలేనని నా అభిప్రాయం. అందుకని ఈ పుస్తకాలను మనందరం చదవాలి.

కులం, వర్ణం సమస్య కొచ్చినపుడు ఈ రెండింటి పట్ల ఆయన ఆగ్రహం, ఆవేదన, వీటిని మార్చాలనే ఆయన తపన మనకు కనపడుతుంది. ఈ పుస్తకాలు 1974-84 మధ్య కాలంలో రాశారని చెప్పారు. వివరాలు తెలుసుకుంటే 1980, 81, 82 ఈ మూడు సంవత్సరాల్లో ఈ పుస్తకాలు రాశారన్నారు. వాస్తవంగా కులం, వర్ణం అంశాలు అంత తీవ్ర చర్చనీయాంశం కాని కాలంలో ఈ పుస్తకాలు వచ్చాయి. కుల వ్యవస్థ, వర్ణ వ్యవస్థ తీవ్రతరం కాబోతున్నవని, వాటిని ఎదిరించకుండా, మార్పు చేయకుండా, నిర్మూలించకుండా, సాంస్కృతిక విప్లవం సాధ్యం కాదనే దృక్పథం ఆనాటికే ఆయనకు స్పష్టంగా ఏర్పడే ఆయన ఈ పుస్తకాలు

“ ఈరోజు కులవివక్ష, కుల నిర్మూలన కోసం కూడా పోరాటం చెయ్యాలి. కమ్యూనిస్టులు ఆర్థిక పోరాటం ముందు, కుల పోరాటం వెనుక అనివచ్చుదూ చెప్పలేదు. వాస్తవంగా నేను కుల పోరాటంలో కమ్యూనిస్టుగా వచ్చాను తప్ప ఆర్థిక పోరాటాలు చేసి కమ్యూనిస్టును కాలేదని గర్వంగా చెప్పకోగలను. ”

రాశారని ఇందాక ఎవరో చెప్పారు. అదీ గొప్ప విషయం. ఆ విషయంలో మనందరికీ ఆయన ఆదర్శం. మార్గదర్శి. వాటిని మనం ముందుకు తీసుకెళ్ళాల్సిన అవసరం ఉంది. అలాగే వర్గం, కులానికి సంబంధించి ఈరోజు కొంత చర్చ నడుస్తున్నది. దీంట్లో చాలా వివాదాలు, వాద ప్రతివాదాలు జరుగుతున్నాయి. కత్తి పద్మారావు గారి ప్రసంగంలో కొన్ని వాదనలు కత్తిలో పద్మంలాగా వచ్చాయి. ఆయన కత్తిలా మాట్లాడాలంటే ఇంకో రకంగా మాట్లాడేవాడు. అంశాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని పద్మంలాగా కూడా మాట్లాడాడు. కులం, వర్గం ఒకటేనా? కులం వర్గంలో ఉందా, వర్గం కులంలో ఉందా? కులం పోకుండా వర్గం పోతుందా, వర్గం పోకుండా కులం పోతుందా? ఇట్లాంటి చర్చలు చాలా ఉన్నాయి. ఇప్పుడు కమ్యూనిస్టులకు, అంబేద్కరిస్టులకూ ఉండే వ్యత్యాసాన్ని పద్మారావు గారు సింపుల్ గా చెప్పారు. కులం, కుల వివక్ష, కుల నిర్మూలన జరగకుండా విప్లవం రాదు. కాబట్టి దానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి అని అంబేద్కరిస్టులు అంటారు. భూమి, ఆర్థిక పరిస్థితి మారితే ఒరే, ఒసే అనే పద్ధతి దాంతోనే పోతుందని కమ్యూనిస్టు లంటారని చెప్పారు. స్థూలంగా ఇప్పుడున్న చర్చ అది. కానీ నా దృష్టిలో వ్యత్యాసం అది మాత్రమే కాదు. ఆయన సువార్తమ్మ గురించి చెప్పాడు. ఒరే, ఒసే అంటే కొడవలితో సరికి పారెయ్యాలన్నాడు. అంబేద్కరిస్టులకి, మార్క్సిస్టులకి వ్యత్యాసం ఏమిటంటే, ఒరే ఒసే అంటే ఆ సువార్తమ్మలాగా తిరగబడమని కమ్యూనిస్టులు చెప్పతారు. మనం వాదిద్దామని అంబేద్కరిస్టులు చెప్పతారు. అంతే తేడా. అందువల్ల వాద ప్రతివాదాలు ఎన్ని ఉన్నా ఆచరణకు ప్రాధాన్యత ఉంది. పోరాటానికి ప్రాధాన్యత ఉంది.

ఈరోజు కులవివక్ష, కుల నిర్మూలన

కోసం కూడా పోరాటం చెయ్యాలి. కమ్యూనిస్టులు ఆర్థిక పోరాటం ముందు, కుల పోరాటం వెనుక అనివచ్చుదూ చెప్పలేదు. వాస్తవంగా నేను కుల పోరాటంలో కమ్యూనిస్టుగా వచ్చాను తప్ప ఆర్థిక పోరాటాలు చేసి కమ్యూనిస్టును కాలేదని గర్వంగా చెప్పకోగలను. నేనే కాదు, ఈ ఆంధ్రదేశంలో కమ్యూనిస్టుల చరిత్రలు చదవండి. సుందరయ్య గారి చరిత్రగానీ, నంబూద్రిపాద్ చరిత్రగానీ చదవండి. పద్మారావు గారు చెప్పినట్లు ప్రకాశం జిల్లాలో ఏ గ్రామమయినా తీసుకోండి. ముందు చెరువుల దగ్గర ఉద్యమం ప్రారంభ మయింది. హిందూ దేవాలయాల వద్ద ప్రారంభమైంది. తరువాత భూమి దగ్గరకు వచ్చింది తప్ప, భూమి దగ్గర ప్రారంభమై చెరువుల దగ్గరకు పోలేదు. అయితే వారన్న విమర్శ ఒకరకంగా సరైనది కావచ్చు. ఒకానొక దశలో ఆ పోరాటంలో వెనుకబడి ఉండొచ్చు. దానికి కమ్యూనిస్టుల లోపాలే కారణమని కూడా అనుకోలేము. 1952, 65లో నిర్బంధాలొచ్చాయి. 1955లో సీరసం వచ్చింది. 1964, 67లో చీలికలొచ్చాయి. ఇలా జరగటానికి రకరకాల కారణాలు, లోపాలు ఉండొచ్చు. చెయ్యాలింది చేయలేకపోయి ఉండొచ్చు. వైఫల్యాలు చాలా ఉన్నా ఏది ముందు, ఏది వెనుక అనే తర్జనభర్జనలతో కమ్యూనిస్టులు విఫలమయ్యారన్నది సరికాదు.

తెలుగు ప్రజల యొక్క కమ్యూనిస్టు ఉద్యమ చరిత్ర గురించి రాయబడిన గ్రంథం లేదు. అందుకని ఏ పోరాటం ఎప్పుడు జరిగింది? ఎప్పుడు కమ్యూనిస్టులు ఉద్యమాలు చేశారు అన్న అంశాలతోపాటు కమ్యూనిస్టులు రాసిన జీవిత చరిత్రలన్నీ నేను సేకరిస్తున్నాను. వాళ్ళు రాసుకున్న జీవిత చరిత్రలు బాగున్నాయా? లేదా అని వదిలిపెట్టినా, కమ్యూనిస్టుగా ఎలా తయారయ్యారనేది ఒక ముఖ్యంశంగా నేను చూస్తున్నాను. ఇప్పటివరకు

కులాన్ని ప్రశ్నించకుండా కమ్యూనిస్టైనవాడు కనపడలేదు. కులాన్ని ప్రశ్నించిన తరువాతే కమ్యూనిస్టులైన వాళ్ళు కనపడుతున్నారు. 1931లో భగత్ సింగ్ ఉరితీయబడ్డాడు. అంతకు ముందు జైల్లో ఉన్నాడు. కుల వ్యవస్థను నాశనం చేయకుండా భారతదేశంలో సోషలిజం రాదు అని భగత్ సింగ్ ప్రత్యేకంగా వ్యాసం రాశాడు. నాస్తికత్వం, సోషలిజం గురించి భగత్ సింగ్ రాశాడని మనం పుస్తకాల్లో చదువుతాం. కాని కుల వ్యవస్థ గురించి కూడా భగత్ సింగ్ రాశాడు. కుల సమస్య గురించి 1933, 1948 కమ్యూనిస్టు పార్టీ డాక్యుమెంట్లలోనూ రాశారు. అందుకని కమ్యూనిస్టుల అవగాహనలో కులానికి, కుల సమస్యకు ప్రాధాన్యత లేదని చెప్పుకోవాల్సిన అవసరం లేదు. రెండో విషయం అంబేద్కర్ విషయంలో కూడా భిన్నాభిప్రాయాలు ఉండొచ్చు. అంబేద్కర్ గురించిన అధ్యయనం విషయంలో కార్యకర్తల లోపం కూడా ఉండొచ్చు. ఈ పుస్తకాల్లో కులం గురించి సివి లోతుగా రాయగలిగాడు. మనుధర్మ శాస్త్రం, అర్థశాస్త్రం, వేదాలు, సంస్కృతంలో చదివారా? తెలుగులో చదివారా? అన్నది వేరే విషయం. ఇంత చదివి వాటన్నిటిని రంగరించాడు కాబట్టే రాయగలిగాడు. చదవకుండా అయితే రాయలేరు. బ్రాహ్మణ వాదం గురించి, పెట్టుబడి గురించి, పెట్టుబడి గ్రంథం గురించి ఆయన లోతుగా అధ్యయనం చేసి రాసుంటాడు.

అంబేద్కర్ రచనలను చదవకుండా ఆయన మహాన్నత వ్యక్తిత్వాన్ని అర్థం చేసుకోలేం. ఆయన కృషిలోని గొప్పదనాన్ని, పనిలో ఉండే లోపాలను అర్థం చేసుకోలేం. మార్క్సిస్టునయినా అంతే. అందుకని ఈ సమాజంలో ఎవరూ విమర్శకతీతులు కారు. మార్క్స్, అంబేద్కర్ లాంటివారు కూడా అతీతులు కాదు. వారిలో ఉండే గొప్ప విషయాలను స్వీకరించాలి. వారు చెప్పినవాటిలో ఈనాటి పరిస్థితులకు అన్వయించని వాటిని తిరస్కరించాలి. అలాగే సివి రచనలు కూడా. వాస్తవంగా ఆయన పుస్తకాలు రాసిన నాటికి, ఈనాటికీ కులం, వర్గంకు సంబంధించిన అంతఃసంబంధాలలో చాలా మార్పులొచ్చాయి. 1981, 82, 83లో ఎన్నికలలో డబ్బు ప్రమేయం అంతగా లేదు. కానీ ఇందాక దివి కుమార్ చెప్పినట్లు ఆయన ప్రజాస్వామ్యం గురించి రాసిందాంట్లో డబ్బు ప్రాధాన్యత చాలా ఎక్కువ ఉందని చెప్పటం అంటే ఆయన దాన్ని గమనించి రాశాడు. 1955లో కమ్యూనిస్టులు

మంచి ఓట్లు తెచ్చుకొని, సీట్లు లేకుండా ఓడిపోయారు. కాంగ్రెస్ వాళ్ళు ఉప్పొలు పెట్టించారు, కాఫీలు పోయించారు, టీలు తాగించారు. ఈ రకంగా ఓటర్లను ప్రలోభ పెట్టారు. అందుకని ఓడిపోయాం అని అప్పుడు కమ్యూనిస్టు పార్టీలో చర్చ జరిగినట్లు దాక్యుమెంట్లలో ఉంది. దబ్బు యొక్క ప్రమేయం ఆరోజుల్లో అలా ఉంది. 1991లో సరళీకరణ విధానాలు ప్రారంభమైన తర్వాత దబ్బుపాత్రను గమనిస్తే అప్పటికీ, ఇప్పటికీ పోలిక లేదు. దానికన్నా మించి సివి పుస్తకాల్లో ఒక విషయం క్లుప్తంగా రాశాడు. అదేమిటంటే, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో, పార్లమెంటరీ విధానం ఏ విధంగా చిలవలు పలవలుగా వికృత రూపం ధరిస్తుందో స్పష్టం చేశాడు. తర్వాత ఎన్నికల్లో కులం యొక్క పాత్ర చాలా పెరిగింది. 1980 దశకం తర్వాతనే ఇది తీవ్రమైంది. అంతకుముందు కూడా కులాన్ని ఉపయోగించుకున్నారు. కానీ కులం పేరుతోటే పార్టీలు, ప్రతి కులానికి ఒక పార్టీ రావడం, అంతకుముందున్న పార్టీలను ఒక్కొక్కరూ ఆక్రమించుకోవడం జరిగింది. అంతకు ముందు గొడుగులుండేవి. ఇప్పుడు అలాంటివేం లేవు. జండా కర్రలే ఉన్నాయి. అప్పుడు గొడుగుల కింద ఉండేవాళ్ళు, ఇప్పుడు జెండాల కిందుంటున్నారు. ప్రతి కులానికి ఒక జెండా అనే పరిస్థితి వచ్చింది. అంటే పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో పార్లమెంటరీ విధానం పాత కుల వ్యవస్థను ఆధునికంగా ఉపయోగించుకునే ఒక కొత్త పద్ధతి వచ్చింది. దాన్ని గురించి సివిగారు రాశారు. అంటే ఇన్ని మార్పులొచ్చాయి. ఈ మార్పులను దృష్టిలో పెట్టుకొని పరిశోధకులు వీటన్నిటినీ ఇంకా ముందుకు తీసుకెళ్ళాల్సిన అవసరముంది. ఓపికంటే సివి గారు అది చేసుండేవారు. ఎవరైనా అటువంటి ప్రయత్నాలు చేస్తే దాని కొనసాగింపుగా తెలుగులో పుస్తకాలు రావాల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ అంశాలపై చాలా పరిశోధన జరిగింది. తెలుగు పాఠకుల దగ్గరికి వాటిని తీసుకురావాలి. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో ఈ ప్రయోగాలు ఇంకా ఎక్కువగా ఉన్నాయి. ఈ అనుభవాలను కూడా క్రోడీకరించుకొని తీసుకురావాల్సిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది.

కులం, వర్గం వివాదానికీ సంబంధించినా అభిప్రాయాలను సూటిగా చెప్తాను. మొదటిదేమంటే ఈ కులం, వర్గం రెండు పదాలను జమిలిగా వాడటమే మొదటి పొర పాటు. ఎందుకంటే వర్గం అనేది ఇంగ్లీషులో చెప్పాలంటే అబ్స్ట్రాక్ట్ కాన్సెప్ట్ (అనిర్దిష్టమైన

“ మొదటిదేమంటే ఈ కులం, వర్గం రెండు పదాలను జమిలిగా వాడటమే పొరపాటు. ఎందుకంటే వర్గం అనేది ఇంగ్లీషులో చెప్పాలంటే అబ్స్ట్రాక్ట్ కాన్సెప్ట్ (అనిర్దిష్టమైన భావన). అది నిర్దిష్టంగా ఎక్కడా మనకు కనపడేది కాదు. కులమనేది ఒక వ్యవస్థకు సంబంధించి నిర్దిష్టమైన రూపం. వర్గం అనేది పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఉంటుంది, పూర్వదలిజంలో ఉంటుంది, బానిస వ్యవస్థలో ఉంటుంది. అన్నిచోట్లా ఉంటుంది. అన్నిట్లో ఉంటుంది. చెట్టు అన్నామంటే చెట్టు ఎక్కడుందో చెప్పండి. చెప్పలేరు. మామిడిచెట్టుంటే చెప్ప గలరు, జామచెట్టుంటే చెప్పగలరు. నిమ్మ చెట్టుంటే చెప్పగలరు. చెట్టనేది ఒక సార్వజనీన అనిర్దిష్ట భావన. వర్గం కూడా అంతే. అందుకని దీన్ని అర్థం చేసుకొంటే వర్గం, కులం పోల్చి టానికి పనికిరావని చెప్పొచ్చు. ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో వర్గాల గురించి మనం చెప్పుకోవచ్చు. పెట్టుబడిదారులు, కార్మికులు, మధ్యతరగతి, ధనిక రైతులు, భూస్వాములు, వ్యవసాయ కార్మికులు ఈ రకంగా వర్గాల్ని చెప్పుకోవచ్చు. పెట్టుబడిదారీ పూర్వ వ్యవస్థలో కుల వర్గాలున్నాయి. కాని ఆ వర్గాలకు వేరువేరు పేర్లున్నాయి. ఐరోపాలో చూస్తే అక్కడ బారన్స్, నైట్స్, లార్డ్స్ వర్గాలు ఉన్నాయి. వాళ్ళు మూడే చెప్పారు. అందర్నీ పాలించేవాళ్ళు, అందర్నీ రక్షించేవాళ్ళు ఒక వర్గం, అందరికీ పూజలు చేసే వాళ్ళు, అందరికోసం ప్రార్థనలు చేసేవాళ్ళొకవర్గం. అందరికోసం పనిచేసే వాళ్ళొకవర్గం. మన పరిభాషలోకి దాన్ని అనువదిస్తే అందరికోసం పూజలు చేసేవాళ్ళు బ్రాహ్మణులు, అందరినీ రక్షించేవాళ్ళు రాజులు, అందరికీ పనిచేసేవాళ్ళు శూద్రులు. కాని అక్కడ వాళ్ళు ఎస్టేట్స్ అన్నారు. ఇక్కడ మనం కుల వ్యవస్థ అన్నాం. అందుకని పెట్టుబడిదారీ పూర్వ ఆర్థిక వ్యవస్థ యొక్క సామాజిక వ్యవస్థ వర్గ రూపమే కుల వ్యవస్థ, వర్గ వ్యవస్థ. అది పెట్టుబడిదారీ విధానానికి సంబంధం లేనిది. ఈ రకమైన అభిప్రాయానికి వస్తే పెట్టుబడిదారీ పూర్వ వ్యవస్థలో వర్గాల గురించి ఆలోచించేటప్పుడు కుల వ్యవస్థ, ఆధునిక పెట్టుబడి

దారీ వ్యవస్థలో వర్గ వ్యవస్థ గురించి ఆలోచించేటప్పుడు కార్మికులు వస్తారు. కాబట్టి ఈ రెండు పదాల పట్ల సరైన అవగాహనతో ఉంటే కొన్ని గందరగోళాలు ఉండవు. రెండవది. ఇప్పుడు కులం గురించి ఎందుకు మాట్లాడుకుంటున్నాం. ఎందుకు మాట్లాడుకుంటున్నామంటే భారతీయ సమాజం అమెరికాలాగా స్వచ్ఛమైన పెట్టుబడిదారీ సమాజంగా అభివృద్ధి కాలేదు. ఈరోజు అమెరికాలో నూటికి 98 మంది పారిశ్రామిక రంగంలో ఉన్నారు. నూటికి ఇద్దరు మాత్రమే వ్యవసాయ రంగంలో ఉన్నారు. నూటికిద్దరున్న వ్యవసాయరంగం కూడా పరిశ్రమలాగే ఉంది తప్ప మన గ్రామీణ ఆర్థికవ్యవస్థలాగా లేదు. వ్యవసాయం కూడా పరిశ్రమైపోయింది. ఆ వ్యవసాయ రంగంలో పనిచేసేవారు కూడా పెట్టుబడిదారులు, కార్మికులూ ఉన్నారే తప్ప మనలాగా రైతు, వ్యవసాయ కార్మికుడు, కౌలుదారు రూపంలో లేరు. స్వచ్ఛమైన పెట్టుబడిదారీ విధానంలో వర్గాల గురించి మాట్లాడుకున్నప్పుడు ఈ కులం అనే ప్రశ్న రాదు. కార్మికులు, పెట్టుబడిదారులు, మధ్యతరగతి ఇలా వస్తాయి. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ ప్రధానమైన స్థాయికి చేరుకుంటోంది. ఇప్పటికీ నూటికి 60 శాతం గ్రామాల్లోనే ఉన్నారు. గ్రామాలలో కులవ్యవస్థ ఇంకా విచ్ఛిన్నం అయిపోలేదు. విచ్ఛిన్నం అయిపోవడం కాదు, ఈరోజు వృత్తికో కులం ఉన్నాయి. అవి విచ్ఛిన్నం కాకుండా స్వచ్ఛమైన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ వచ్చిందని చెప్పలేం. కొన్ని కులాలు విచ్ఛిన్నం అవుతున్నాయి. కానీ ఇంకా కొన్ని కులాలు విచ్ఛిన్నం కాలేదు. ఈరోజు పౌరోహిత్యం ఎవరు చేస్తున్నారు? బ్రాహ్మణులే చేస్తున్నారు. బ్రాహ్మణుల్లో నుండి కొంతమంది ఇతర ఉద్యోగాల్లోకి పోయారు తప్ప పౌరోహిత్యంలోకి ఇప్పటివరకు ఇతర కులాల వాళ్ళు రాలేదు. ఇప్పటికీ పౌరోహిత్యం బ్రాహ్మణులే నిర్వహిస్తున్నారు. ఇప్పటికీ క్షవరం

“వ్యూడల్ వ్యవస్థ యొక్క అవశేషంగా కుల వ్యవస్థ కొనసాగుతున్నది. వ్యూడల్ వ్యవస్థ యొక్క భావజాలంగానూ కులవ్యవస్థ కొనసాగుతున్నది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ అవసరంగా కూడా కుల వ్యవస్థ కొనసాగుతున్నది. ”

చేసే వృత్తిలోకి ఇతరులు రావడం లేదు. క్షవరం చేసేవాళ్ళు ఇంకో వృత్తిలోకి పోయి ఉండొచ్చు కాని, వేరే వృత్తి వాళ్ళు ఈ వృత్తిలోకి రాలేదు. కత్తి మంగలి చేతిలోనే ఉంది. బట్టలుతికే వృత్తి ఇంకా ఉంది. దురదృష్టం ఏమిటంటే పెట్టుబడిదారీ విధానం ఈ వృత్తుల్ని నాశనం కాకుండా చేస్తోంది. తిరుపతిలో ఒక సమస్య వచ్చింది. వెంకటేశ్వరస్వామి దగ్గర గుండ్లు చేయించే కళ్యాణకట్ట ఉంది. అక్కడ క్షైర వృత్తి చేసేవాళ్ళు గుండ్లు చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు ఎవరైనా, ఏ మతం వారైనా, ఏ కులం వారైనా వచ్చి క్షైరం చేసే వృత్తిలో చేరొచ్చు. మీకు జీతాలు ఇస్తామని ప్రకటనలు చేస్తున్నారు. ఇప్పుడు మనందరం మంగళ్ళమే. మన గడ్డం మనం చేసుకోగల్గిన వాళ్ళం కదా. వాళ్ళ కన్నా బాగా కూడా పని చేస్తాం. కాబట్టి మనందరం అక్కడికి పోయి ఆ మంగలి వృత్తి సంపాదించ దానికి సిద్ధమౌతాం. కానీ అక్కడ క్షైరవృత్తిదార్ల సంఘం మంగలివృత్తి వారు తప్ప ఇంకెవరూ వచ్చేందుకు వీలేదని ఒక డిమాండ్ పెట్టి ఆందోళన చేస్తున్నారు. మనం కుల వ్యవస్థ మీద పోరాడాలంటే ఇది విచ్ఛిన్నం కావాలి. కానీ నిరుద్యోగులయిపోయి, బతకలేక వీధుల్లో పడుతుంటే రక్షించేదానికి వృత్తి కావాలని చెప్పి ఈ వైరుధ్యంలో పడిపోతున్నాం. కొన్ని గుర్తులు, కులానికి వృత్తికి ఉన్న లంకె పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఇప్పటికీ బద్దలైపోలేదు. అది కొనసాగుతూనే ఉంది. అది కొనసాగినంత కాలం కులానికి, వర్గానికి ఉండే సంబంధం చెదిరిపోదు. కులం, వర్గం ఈ సమాజంలో కూడా ప్యూడల్ వ్యవస్థలో కులం రూపంలో ఇప్పటికీ కొనసాగుతుందనేది నేను చెప్పదలచుకున్నాను. కాబట్టి స్వచ్ఛమైన పెట్టుబడిదారీ విధానం రావాలంటే ప్యూడల్ వ్యవస్థలో ఒక వర్గం వాళ్ళు ఒకే కులంలో ఉండే పద్ధతిని బద్దలు కొట్టాలి.

పెట్టుబడిదారీ విధానంలో వర్గాలు

అభివృద్ధి అయ్యాయి. కానీ ఇంగ్లండు, అమెరికా లాంటి చోట్ల పెట్టుబడిదారీ విధానం అభివృద్ధి అయినట్లు ఎక్కడా అభివృద్ధి కావటం లేదు. ప్రతి వర్గంలోనూ అన్ని కులాల వాళ్ళు చేరుతున్నారు. ఈరోజు దళిత పెట్టుబడి దారులున్నారు. బీసీ పెట్టుబడిదారులున్నారు. బ్రాహ్మణ పెట్టుబడిదారులున్నారు. ఇతర శూద్ర పెట్టుబడిదారులున్నారు. అన్నికులాల నుండి పెట్టుబడిదారులున్నారు. ఆ రకంగా పెట్టుబడిదారీ వర్గంలో అన్ని కులాల వాళ్ళు చేరడమనేది ఒక ప్రజాస్వామ్య ప్రక్రియ. మనం సంతోషించాలి. ఒక వర్గంలో ఒక కులం వాళ్ళే ఎందుకుండాలి? కార్మికుల్లో ఎవరున్నారు? అందరూ ఉన్నారు. వ్యవసాయ కార్మికుల్లో ఎవరున్నారు. వాస్తవంగా వ్యవసాయ కార్మికులలో కులాల కలయికను చూస్తే దళితులు, మైనార్టీలు, యితర కులాల వాళ్ళు మెజార్టీగా ఉన్నారు. అంటే ప్రతి వర్గంలోనూ అన్ని కులాలు చేరుతున్నాయి. ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో ఈ కులమనేది లేదు. కాబట్టి ఏ వర్గం నుంచి, ఏ ప్యూడల్ వర్గం నుంచి వచ్చి ఆధునిక పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోని వర్గాలలో చేరినా వారికి సాంస్కృతిక వాసనలేమీ ఉండవు. అందరూ సమానంగా అయిపోయేవాళ్ళు. ఇక్కడ కులం యొక్క సాంస్కృతిక వాసన వాళ్ళ వర్గంపై పడుతున్నది. ఆధునిక వర్గంలో చేరినాకాని ఆయా కులాల్లో ఉండేవాళ్ళు వాళ్ళ సాంస్కృతిక వాసనలు ఒదులుకోరు. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో వర్గ రూపంలోనే కొన్ని కులాలు కొనసాగుతున్నాయి. భావజాల రూపంలో అన్ని వర్గాలలో కులం కొనసాగుతోంది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యొక్క అవసరంగా కూడా కులం కొనసాగుతున్నది. అందుకనే నేను మూడు వదాల్లో చెప్పదలచుకున్నాను. ప్యూడల్ వ్యవస్థ యొక్క అవశేషంగా కుల వ్యవస్థ కొనసాగుతున్నది. ప్యూడల్ వ్యవస్థ యొక్క భావజాలంగానూ కులవ్యవస్థ కొనసాగుతున్నది. పెట్టుబడిదారీ

వ్యవస్థ అవసరంగా కూడా కుల వ్యవస్థ కొనసాగుతున్నది. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ యొక్క అవసరమేమిటి? ఇప్పుడు దళితుణ్ణి పాలేరుగా పెట్టుకుంటే అతనికి వెయ్యి రూపాయలిస్తే సరిపోతుంది. బీసీని పాలేరుగా పెట్టుకుంటే 1200 రూపాయలు ఇవ్వాలి వస్తుంది. అగ్రకులం వ్యక్తిని పాలేరుగా పెట్టుకుంటే అతనికి 1500 రూపాయలు ఇవ్వాలి వస్తుంది. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఈ కుల వ్యవస్థ వాసన కొనసాగితే పెట్టుబడిదారులకు అదనపు విలువ దోచుకోవడానికి ఎక్కువ అవకాశం ఉంటుంది. పెట్టుబడిదారుడెవరైనా, అతడెంత ప్రజాస్వామికవాడైనా ఈ కుల వ్యవస్థ వాసనలు పోవాలని కోరుకోవడం లేదు.

కులం, మతం గురించి మాత్రమే మాట్లాడితే సరిపోదు. మహిళల గురించి కూడా మాట్లాడాలి. మహిళలను కూడా తక్కువ వారిగా ఎందుకు చూస్తున్నారు? మహిళ పురుషుడికన్నా తక్కువ వేతనానికి పనిచేస్తుంది. అందువలన పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో మహిళలు తక్కువ వారిగా ఉండాలి. పెట్టుబడిదారీ విధానం తన దోపిడిని కొనసాగించుకోవటం కోసం ఇలాంటి కులవ్యవస్థ కొనసాగాలని కోరుకుంటున్నది. అందుకని ఈరోజు ఈ మూడు రూపాల్లో కులం కొనసాగుతూ ఉన్నది. వీటిని మనం ఎదిరించి పోరాడాల్సిన అవసరం ఉన్నది. ఇక్కడ అంబేద్కరిస్థలకు మార్క్సిస్థలకు మధ్య తేడా ఏమిటంటే పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నాశనం చేయకుండానే ప్యూడల్ అవశేషాలను నాశనం చేయవచ్చని అంబేద్కరిస్థలు చెబుతారు. పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని నాశనం చేయకుండా పట్టి భావజాల పోరాటంతోనే కులం పోదని మార్క్సిస్థలు చెబుతారు. ఒక జబ్బొచ్చింది. మీరు మురిగ్గా ఉన్నారు. మురిగ్గా ఉంటే స్నానం చేయొచ్చు. జబ్బుంటే స్నానం చేస్తే తగ్గదు. అంతర్గతంగా జబ్బుంటే దాన్ని ఒదిలించుకునే దానికి వేరే ప్రక్రియ అనుసరించాలి. భావజాలాన్ని భావజాల పోరాటం ద్వారానే నాశనం చేయాలి. కార్మికుల్లో, వ్యవసాయ కార్మికుల్లో కుల భావాలున్నాయి. కార్మికులు, వ్యవసాయ కార్మికుల్లో భావజాల పోరాటం ద్వారా వాటిని అధిగమించవచ్చు.

ఆనాడు అనేకమంది నాయకులు అగ్రకులాల నుండి వచ్చారు. వారు భావజాలాన్ని ఎలా పోగొట్టుకున్నారు? తమలోని ప్రతికూల భావాలపై అంతర్గత పోరాటం ద్వారా వాటిని పోగొట్టుకున్నారు. అలాగే సమాజంలో కూడా పోగొట్టవచ్చు. కానీ

పెట్టుబడిదారులకు ఈ కుల వ్యవస్థ వల్ల లబ్ధి ఉంటుంది. కాబట్టి ఈ వ్యవస్థను కాపాడు తున్నారు. అలాగే కులానికి, వృత్తికి ఉండే లంకె ఇంకా కొనసాగుతున్నది. ఆ లంకెను బద్దలు కొట్టకుండా పూర్వదే వ్యవస్థ అవశేషమైన కుల వ్యవస్థను ఎట్లా పోగొడతాం? అందువలన ఇది బహుముఖ పోరాటం. వారు చెప్తున్నట్లు భావజాల పోరాటానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. భావజాల పోరాటం లేకుండా, కార్మికులు, ఇతర కష్టజీవులు ఐక్యం కాకుండా వర్గపోరాటం ముందుకు పోయే అవకాశం లేదు. అందుకని

కులవ్యవస్థకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేయనివాడు కమ్యూనిస్టు కాదని నేను చెప్పదలచుకున్నాను. ఆ పోరాటం ద్వారానే వారిని ఐక్యం చేయగలం. ఐక్యం అయితేనే బలం ఉంటుంది. కాబట్టి ఐక్యం చేయడమనేది వర్గపోరాటంలో ఒక భాగం. కులభావాలను నిర్మూలించడం ద్వారా వర్గ ఐక్యతను నిర్మించడమనేది వర్గ పోరాటంలో ఒక భాగం తప్ప దీనికి పోటీ కాదని అర్థం చేసుకుని ముందుకు పోవాలి. దాన్ని విడదీసి అది ముందా? ఇది ముందా? అదెక్కడా? ఇదెక్కడా? అని కాకుండా, ఇది జరిగితేనే వర్గ ఐక్యత బలపడుతుందని, వర్గ పోరాటంలో అంతర్భాగంగా దీన్ని ముందుకు తీసుకుపోవాలని నేను చెప్పదలచుకున్నాను.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ప్రజాస్వామిక ఎన్నికల విధానం కూడా కుల వ్యవస్థను రక్షిస్తుంది. ఎందుకు వ్యవస్థను రక్షిస్తుంది? పెట్టుబడిదారులు అధికారంలో, సంపదలో వాలా కోసం ప్రయత్నిస్తుంటారు. ప్రతికులంలో అభివృద్ధి అవుతున్న మధ్యతరగతి పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో తమ స్థానం కోసం, తమ వాటా కోసం, తమ లాభం కోసం కులం పేరుతో ప్రజలను వినియోగించుకుంటున్నారు. మన కులం వాడికి ముఖ్యమంత్రి పదవి లేదు, మంత్రి పదవి లేదు, ఫ్యాక్టరీ లేదు, కాబట్టి మీరందరూ రండి అని కులం పేరుతో ప్రజలను సమీకరిస్తున్నారు. మీకు భూమి లేదు, భూమికోసం అందరూ రండి అని అసటం లేదు. ఆ మాట కమ్యూనిస్టులంటున్నారు. మనకు పదవి లేదు, ఫ్యాక్టరీలు లేవు, అప్పుడేపు కాబట్టి మీరందరూ రండంటూ ప్రజలను సమీకరించి, వాటిని తీసుకుంటున్నారు. కమ్యూనిస్టులు కూడా దాన్ని సమర్థిస్తున్నారు. ఎందుకని? ఒకే కులం వాళ్ళు పెట్టుబడిదారులుగా ఉండటం కన్నా అన్ని కులాల వాళ్ళు పెట్టుబడిదారుల్లో ఉంటే అన్ని కులాల పేదలను ఐక్యం చేయడం సులభ మవుతుంది. ఎందుకంటే అక్కడ దళితుడు

“కాబట్టి ఐక్యం చేయడమనేది వర్గ పోరాటంలో ఒక భాగం. కులభావాలను నిర్మూలించడం ద్వారా వర్గ ఐక్యతను నిర్మించడమనేది వర్గ పోరాటంలో ఒక భాగం తప్ప దీనికి పోటీ కాదని అర్థం చేసుకుని ముందుకు పోవాలి.”

టాడు, కమ్మ ఉంటాడు, రెడ్డి ఉంటాడు, బ్రాహ్మణుడుంటాడు. అందరూ కలిసి మనల్ని దోచుకుంటున్నారు. అందరూ కలిసి దోచుకుంటున్నప్పుడు, అందరం కలిసి పోరాడాలి అని చెప్పడం మనకు సులభం అవుతుంది. పెట్టుబడిదారులకు బ్యాంకులు రుణాలను న్నాయి. దళిత పెట్టుబడిదారులకు కూడా బ్యాంకు రుణాలు కావాలనే డిమాండ్ను బలపరుస్తాం. ఆ వాటా తీసుకుని దళితుల్లో కొందరు పెట్టుబడిదారులైపోతే మనకు సోషలిజం రాదు. కానీ దళితులు కూడా పెట్టుబడిదారుల్లో చేరడం మనకు అవసరం. ప్రజాతంత్ర ఉద్యమం ముందుకు పోవడానికి తోడ్పడుతుందని ఆ డిమాండ్కు మనం మద్దతిస్తున్నాము. పెట్టుబడిదారీ విధానంలో ఈ కులాల్లో అభివృద్ధి చెందుతున్న మధ్యతరగతి ఈరోజు ఈ వ్యవస్థను రక్షించేదానికి పేద ప్రజలను కులం పేరుతో ఉపయోగించు కొంటున్నారు.

వివిధ కులాల్లో అభివృద్ధి అయిన మధ్యతరగతి ఒకప్పుడు అభ్యుదయమైన పాత్ర నిర్వహించింది. డా॥ బాబా సాహెబ్ అంబేద్కర్ మహర్ కులంలో జన్మించాడు. వాళ్ళ తండ్రి సైనికుడుగా పనిచేశాడు. దానివల్ల కొన్ని అవకాశాలొచ్చి ఆయన చదువుకోగలిగాడు. ఒక రకంగా మహర్లలో మధ్యతరగతిగా అభివృద్ధి అయ్యాడు. ఆ కులంలో ఉండే సమస్యలను అధ్యయనం చేయడానికి, వారిని విముక్తి చేయడానికి మార్గాలను అన్వేషించడానికి ఆ చదువును వినియోగించాడు. సుందరయ్య, నాగిరెడ్డి, రాజేశ్వరరావు, వీళ్ళందరూ సంపన్న రైతాంగ కులాల్లో పుట్టారు. బనారస్కి, ఇతరచోట్లకు వెళ్ళి చదువుకొచ్చారు. తమ విద్యను, తెలివితేటల్ని చుట్టూ ఉండే రైతాంగం, గ్రామసీమల్లోని ప్రజలను కష్టాల నుంచి విముక్తి చేయడానికి వినియోగించారు. అలాగే పెరియార్లు ఇటువంటి వాళ్ళందరూ

బ్రాహ్మణులే అధికారంలో భాగంగా ఉండటమేమిటి? మిగతా శూద్రులు, మేమూ చదువుకున్నామని చెప్పతూ వీళ్ళందర్నీ సమీకరించడానికి ప్రయత్నించారు. దళితుల్లో ఉండే మొదటితరం మధ్యతరగతి, అంటే కత్తి వద్దారావు వీళ్ళ తరవేమో ఈ మధ్యతరగతికి ఉపయోగపడ్డారు. ఇప్పుడు కొత్త మధ్యతరగతి పద్దారావుగారిని పట్టించుకొనే వరిస్థితి లేదు. జగన్ దగ్గర స్థానం దొరుకుతుందా, లేకపోతే చంద్రబాబు దగ్గర స్థానం దొరుకుతుందా అనే స్థితిలో ఉన్నారు. బలహీన వర్గాల్లో అభివృద్ధి అయ్యే మధ్య తరగతి మీద ప్రస్తుతం పెద్దగా ఆశలు పెట్టుకోవద్దు. అప్పుడు అంబేద్కర్ కే కోపం వచ్చింది. వీళ్ళందరూ రిజర్వేషన్లు ఉపయోగించుకుని సంపద పోగుచేసుకొని తమవాళ్ళను మరిచిపోతున్నారన్నాడు. ఆరోజు కొద్దిమంది చేశారు. ఇప్పుడందరూ చేస్తున్నారు. దీన్ని దృష్టిలో పెట్టుకుని కులవ్యవస్థను నిర్మూలించడం కోసం ఈ రోజు కమ్యూనిస్టులు, అభ్యుదయ వాదులూ ఏకం కావాలి. ఇతర అంశాలపై విభేదాలున్నా ఈ అంశం మీద ఏకీభావాన్ని తీసుకువచ్చి ముందుకు పోవాలి. ఈ కొత్త కొత్త అంశాలను కూడా సీమీ గారు రాయాలి. ఆయన మెదడు పదునేం తగ్గలేదు. ఎవరిచేతైనా రాయించగలిగితే చిన్న చిన్న అంశాలుగా చెప్పి రాయించడం కొనసాగించాలి. ఆయన వారసత్వాన్ని పుణికిపుచ్చుకొని మీలో చాలామంది ఈ అంశాల మీద రాబోయే కాలంలో మంచి మంచి రచనల కోసం ప్రయత్నం చేయాలి. ఎట్లాగూ కత్తిపద్దారావు లాంటి వాళ్ళు ఇప్పుడు రాస్తున్నారు. ఆయన, మేమందరం కూడా తరిగిపోయే వాళ్ళమే కాని, పెరిగేవాళ్ళం కాదు. పెరిగేవాళ్ళు మీలో చాలామంది ఉన్నారు. అటువంటి పెరిగే వాళ్ళు పూనుకుని ఈ సాంస్కృతిక విప్లవంలో, ఈ సాంస్కృతిక ఉద్యమంలో భాగం పంచుకోవాలని కోరుతున్నాను. ✽

సరళీకరణ విధానాలకు కార్మికవర్గ సమైక్య ప్రతిఘటన సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె

ఎం.పి. గఫూర్

రచయిత సిపిఎం కేంద్రకమిటీ సభ్యులు

సెప్టెంబర్ 2న దేశవ్యాపితంగా సార్వత్రిక సమ్మె చేయాలని కార్మికవర్గానికి పిలుపునిస్తూ మే 26న ఢిల్లీలో జరిగిన కేంద్ర కార్మికసంఘాల, పారిశ్రామిక ఫెడరేషన్ల సదస్సు ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది. ఈ సదస్సు ఆమోదించిన కోర్కెల వక్రంలో కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అవలంబిస్తున్న సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలను వ్యతిరేకించే డిమాండ్ల ప్రధానంగా ఉన్నాయి.

ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడిదారీ వర్గాల ఒత్తిళ్ల వల్ల 1991 నుండి పాలకవర్గాలు అవలంబిస్తున్న సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలు, ప్రయివేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా ఆది నుండి కార్మికసంఘాలు పోరాడుతూనే ఉన్నాయి. పెట్టుబడిదారీ వర్గానికి వ్యతిరేకంగా పోరాడే క్రమంలో కార్మికవర్గాన్ని ఒక వర్గంగా ఐక్యంచేయటానికి కృషి జరుగుతున్నది. వివిధ కార్మిక సంఘాల నాయకత్వంలో ఉన్న కార్మిక వర్గం ఇప్పటికే 15 సార్లు సార్వత్రిక సమ్మెలు చేసి, ఈ విధానాలను తాము తుదికంటా వ్యతిరేకిస్తామని స్పష్టం చేసింది. తత్ఫలితంగా పాలకవర్గాలు అమలుచేస్తున్న ప్రయివేటీకరణ, సరళీకరణ విధానాల వేగం తగ్గింది. అయినా వాటి అమలు కోసం నిరంతరం ప్రయత్నాలు చేస్తున్నారు. కాంగ్రెస్ పార్టీ నాయకత్వంలోని యుపిఎ ప్రభుత్వం సరళీకరణ విధానాలను అమలు చేసిన ఫలితంగా దేశంలో అనేక కుంభకోణాలు జరిగాయి. లక్షలకోట్ల రూపాయల ప్రజాధనాన్ని కొల్లగొట్టారు. ప్రకృతి ప్రసాదించిన ఖనిజ సంపదను దోచుకోవటానికి పాలక పార్టీల నాయకులు, అధికారులు, కార్పొరేట్ శక్తులతో కూడిన దుష్ప్రత్యయం మధ్య అక్రమ ఒప్పందాలు కుదిరాయి. ఫలితంగా జాతీయ సంపదను స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడి దారులు కొల్లగొడుతున్నారు. కార్మికవర్గంపై భారాలు వేస్తున్నారు. పోరాడి సాధించుకున్న హక్కులను నీరుగారుస్తున్నారు. అందుకే కార్మిక వర్గం ప్రైవేటీకరణను నికరంగా వ్యతిరేకిస్తున్నది.

యుపిఎ హయాంలో కార్మికవర్గం సాగించిన పోరాటాల వల్ల ఆర్థిక సంస్కరణల వేగం మందగించడంతో నిరాశచెందిన పెట్టుబడి దారులు ప్రభుత్వానికి “విధానపరమైన పక్షవాతం” వచ్చిందని, అందువలన ఏ నిర్ణయం తీసుకోలేకపోతున్నదని విమర్శించారు. అందుకే ఆర్థిక సంస్కరణలను కఠినంగా అమలుచేయలేని మనోహన్ సింగ్ ను పక్కన పెట్టారు. తమ ఆలోచనలకు అనుగుణంగా వ్యవహరించగలిగే సమర్థుడైన వ్యక్తిగా రేసుగుర్రం లాంటి నరేంద్రమోడీని ఎంపిక చేసుకున్నారు. గుజరాత్ మత మారణ హోమంలో నరేంద్రమోడీ అవలంబించిన కఠినమైన విధానం పెట్టుబడి దారులకు నచ్చింది. ఎంతటి హింసాత్మక చర్యలనైనా అవలీలగా చేయించగలడు. ఎవరైనా వ్యతిరేకిస్తే వారిని అంతే దౌర్జన్యంగా అణచివేయగలడు. అందుకే కార్పొరేట్ శక్తులన్నీ ఐక్యమై నరేంద్రమోడీకి బాసటగా నిలబడ్డారు. వేల కోట్ల రూపాయల నల్లధనాన్ని వెదజల్లి, తమ చెప్పుచేతల్లోని ఎలక్ట్రానిక్, ఫ్రీంట్ మీడియా ద్వారా విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారు. అందుబాటులో ఉన్న అన్ని వనరులను వినియోగించి నరేంద్రమోడీ గెలుపు కొరకు కృషిచేసి ఫలితాన్ని సాధించారు.

కార్పొరేట్ల ఏజెంట్ గా “మోడీ”

“అతనికంటే ఘనుడు ఆచంట మల్లన్న” అన్నట్లు ప్రధానమంత్రిగా ఎంపికైన నరేంద్రమోడీ “ఓట్లెసిన ప్రజలకంటే నోట్లీచ్చిన కార్పొరేట్ వర్గాల సేవయే తనకు పరమార్థంగా భావించి” కాంగ్రెస్ ప్రారంభించిన ఆర్థిక సంస్కరణలను వేగవంతం చేయడమేగాక, కాంగ్రెస్

చేయలేకపోయిన కార్మిక సంస్కరణల అమలును కూడా భుజాన వేసుకొన్నాడు. కార్పొరేట్ వర్గాల కోర్కెల మేరకు కార్పొరేట్ శక్తుల సంస్థలైన ‘సిఐఐ’ ‘అసోచామ్’ ‘ఐక్సీ’ లు ఇచ్చిన ఆజెండాను అమలు చేసేందుకు పూనుకున్నాడు. అనేక పోరాటాల ఫలితంగా కార్మికవర్గం సాధించుకున్న చట్టబద్ధమైన హక్కులన్నింటినీ క్రమంగా రద్దుచేస్తూ, వారి శ్రమదోపిడీని తీవ్రం చేసేలా చట్టసవరణలకు పూనుకున్నాడు. బిజెపి పాలిత రాష్ట్రాల్లో ప్రధానంగా రాజస్థాన్ తో ప్రారంభమై, మధ్య ప్రదేశ్, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాల్లోని ప్రభుత్వాలు ఇప్పటికే కార్మిక చట్టాలను నిర్మూల్యం చేస్తూ తమ శాసనసభల ద్వారా చట్ట సవరణలను ఆమోదించేయడం జరిగింది. రాజస్థాన్ తరహా కార్మిక చట్టాల సవరణకు పూనుకో వాలని, ఆ రకంగా చేయకపోతే మీ రాష్ట్రానికి పెట్టుబడులు రావని బెదిరిస్తూ ప్రధానమంత్రి కార్యాలయం నుండి రాష్ట్రాల ముఖ్యమంత్రులకు ఉత్తరాలు రాస్తున్నారు. అభివృద్ధి పేరుతో కార్మికుల అణచివేతకై ఒత్తిడి చేస్తున్నారు. అంతేగాక ప్రస్తుత పార్లమెంటు సమావేశాల్లో లేబర్ కోడ్ పేరుతో కొత్తచట్టం తీసుకురావటం ద్వారా ప్రస్తుత కార్మిక చట్టాల్ని కార్మికుల హక్కులను పాతర వేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు.

చట్టాలమార్పుతో పోరాడి సాధించుకున్న హక్కులపై దాడి

భారత దేశంలోని సంఘటితరంగంలో కూడా అత్యధిక శాతం కార్మికులకు ట్రేడ్ యూనియన్లు లేవు. వారంతా ఏ ట్రేడ్ యూనియన్ కు సంబంధం లేకుండా బయట ఉంటున్నారు. అసంఘటితరంగంలో పరిస్థితి మరింత ఘోరంగా ఉన్నది. కేవలం పదిశాతం

కార్మికులు మాత్రమే ట్రేడ్ యూనియన్లలో ఉన్నారని కార్మికశాఖ ఇచ్చిన గణాంక వివరాలు చెబుతున్నాయి. ట్రేడ్ యూనియన్లలో ఉన్న కార్మికులకు కూడా చట్టబద్ధమైన సౌకర్యాలు అందుబాటులో లేని పరిస్థితి ఉన్నది. కనీసం యూనియన్ అంటూ ఉంటే కార్మికశాఖ ద్వారానో, ప్రభుత్వ అధికారుల ద్వారానో కొన్నానా హక్కులు సాధించుకోవటానికి అవకాశం ఉంటుంది. అయితే స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడి దారులకు ఇది ఇష్టం లేదు. ట్రేడ్ యూనియన్ చట్టాన్ని సవరించి యూనియన్ నిర్మాణమే కష్టసాధ్యమయ్యేలా చెయ్యాలని ఒత్తిడి తెస్తున్నారు. ఇందుకు సరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం అంగీకరించింది.

రాబోయే కాలంలో ట్రేడ్ యూనియన్ల రిజిస్ట్రేషన్ అసాధ్యంగా మారనున్నది. ఇప్పటికే కార్మికసంఘాలు పుట్టగొడుగుల్లాగా ఉన్నాయని, ఇకముందు కొత్త ట్రేడ్ యూనియన్లను రిజిస్ట్రేషన్ చేయకుండా అవసరమైన చర్యలు తీసుకుంటామని స్వయంగా కేంద్ర కార్మికశాఖా మంత్రి శ్రీ. దత్తాత్రేయగారు ప్రకటించడాన్ని బట్టి వారి ఆలోచనలు ఆర్థమవుతున్నాయి. ప్రస్తుత ప్రతిపాదన ప్రకారం ఏ పరిశ్రమలోకానీ, రంగంలోకానీ యూనియన్ ఏర్పాటు చేసుకోవాలంటే పది శాతం కార్మికులు సంతకాలు చేసి దరఖాస్తును సమర్పించాలి. ఇప్పుడున్న నిబంధనల ప్రకారం ఏడుగురు కార్మికులు సంతకాలు చేసి దరఖాస్తు ఇస్తే సరిపోతుంది. సంతకాలు చేసిన ఈ ఏడుగురు కార్మికులనే పగసాధింపు చర్యలతో సుదూర ప్రాంతాలకు బదిలీ చేసి, ఒత్తిడి తెచ్చి, బెదిరించి 'ఇది నా సంతకం కాదు' అని పిస్తున్నారు. ఇక పది శాతం కార్మికులు, అనగా కొన్ని వందల మందిలో ఏ ఒక్కరూ వెనక్కు తగ్గినా యూనియన్ రిజిస్ట్రేషన్ జరగదు. అలాగే ప్రస్తుత చట్టం ప్రకారం 50 శాతం ఆఫీసు బేరర్లుగా బయటివారు ఉండవచ్చును. ప్రతిపాదిత బిల్లులో కార్మిక సంఘాల్లో బయటివ్యక్తులు నాయకులుగా ఉండకుండా నిబంధన చేర్చారు. యాజమాన్యాలకు సేవ జేయడానికి బాగా చదువుకున్న, న్యాయశాస్త్రంలో నైపుణ్యం కలిగిన వారిని ఉద్యోగులుగా నియమించుకొని సేవలు పొందే అవకాశం ఉన్నది. కానీ కార్మికులకు సేవచేయడానికి బయటి వ్యక్తులు, సామాజిక కార్యకర్తలు ఉండరాదని కేంద్రప్రభుత్వం భావిస్తున్నది. సంఘటితరంగంలో బయటి వ్యక్తులు నాయకులుగా ఉండటాన్ని నిరోధిస్తామని, అసంఘటిత రంగంలో ఇద్దరికి మించి బయటి వ్యక్తులను అనుమతించబోమని మంత్రిగారు ప్రకటించి యున్నారు. కార్మిక సంఘాల చట్టంలో

“ ప్రస్తుత పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలో మార్పులు చేసి ఉద్యోగ కార్మికులను నియమించుకోవడం, తొలగించడం యజమానుల హక్కుగా చట్ట సవరణ చేయబోతున్నారు. దీనివల్ల కార్మికుల ఉద్యోగ భద్రతకు తీవ్రమైన ప్రమాదం ఏర్పడబోతున్నది. లేఆఫ్లు, రిట్రైచ్-మెంట్లు యజమానుల హక్కుగా మారుతుంది. ”

ప్రతిపాదించబడిన సవరణలు కార్మిక సంఘాల ఉనికికే ప్రమాదంగా మారబోతున్నాయి.

సామాజిక భద్రతపై వేటు

ప్రస్తుత పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలో మార్పులచేసి ఉద్యోగ కార్మికులను నియమించుకోవడం, తొలగించడం యజమానుల హక్కుగా చట్ట సవరణ చేయబోతున్నారు. దీనివల్ల కార్మికుల ఉద్యోగ భద్రతకు తీవ్రమైన ప్రమాదం ఏర్పడబోతున్నది. లేఆఫ్లు, రిట్రైచ్-మెంట్లు యజమానుల హక్కుగా మారుతుంది. ట్రేడ్ యూనియన్ కార్యకర్తలకు ఎలాంటి రక్షణ ఉండదు. ట్రేడ్ యూనియన్ల నిర్వహణ ప్రమాదంలో పడబోతున్నది. అలాగే ప్రస్తుత పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టాన్ని మార్చి, సమ్మెలను అదుపు చేయాలని కేంద్రం ప్రతిపాదించింది. చట్టవిరుద్ధమైన సమ్మెలో పాల్గొంటే రూ.50 వేల నుండి 6 లక్షలవరకు జరిమానా విధించి పనులు చేసేలా కొత్త చట్టంలో ప్రతిపాదించారు. జరిమానా చెల్లించకపోతే జైలు శిక్ష విధించే నిబంధన కూడా చేర్చారు. ఈ జరిమానాను కార్మికుల యొక్క రిటైర్మెంట్ బెనిఫిట్స్ నుండి పనులు చేసే ప్రమాదం పొంచి ఉన్నది. ఇది భారత రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన ప్రజాస్వామ్య స్ఫూర్తికి, నిరసన తెలిపే మౌలిక హక్కుకు పూర్తి విరుద్ధమైనది. అంతేగాక చిన్న పరిశ్రమలకు రాయిటీల పేరుతో ఆ పరిశ్రమల్లో కార్మికచట్టాలు ఏవీ అమలుకాకుండా మినహాయింపులు ఇచ్చేలా చట్టసవరణ రాబోతున్నది. అలాగే ప్రావిడెంట్ ఫండ్, ఇఎస్ఐ చట్టాలను మరింత కఠినంగా అమలు జరపడం కాకుండా ఆ చట్టాలను సవరించి, వాటిని స్వచ్ఛంద పథకాలుగా అమలుచేసే స్వేచ్ఛ యాజమాన్యాలకు ఉండేలా కేంద్ర ప్రభుత్వం చట్టసవరణ చేయబోతున్నది. ఇప్పటికే ప్రావిడెంట్ ఫండ్ ట్రస్ట్ల వద్ద ఉన్న నిధులను షేర్ మార్కెట్కు తరలించాలని బిజెపి ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. దీంతో కోట్లాదిమంది ప్రావిడెంట్ ఫండ్ సభ్యుల డబ్బుకు ప్రమాదం రాబోతున్నది. అంతేగాక భవిష్యత్లో ప్రస్తుతం ఉన్న సామాజిక భద్రత

పథకాలేవీ కార్మికులకు మిగలవు.

మేక్ ఇన్ ఇండియా పేరుతో మోసం కోట్లాది మంది యువతకు ఉపాధి కల్పించాలంటే విదేశీ పెట్టుబడులే తరణ్యమని, దానికి “మేక్ ఇన్ ఇండియా” పేరుతో ప్రత్యేక కార్యక్రమం రూపొందించి ఇది విజయవంతం కావాలంటే విదేశీ పెట్టుబడులు రావాలని చెబుతున్నారు. విదేశీ పెట్టుబడిదారులను తృప్తి పరిచేందుకు కార్మికచట్టాలను సవరించడం అవసరమని, దేశ విశాల ప్రయోజనాలను దృష్టిలో పెట్టుకొని కొంతమందికి కష్టం కలిగినా ఈ చట్టాలు చేయకతప్పదని సరేంద్రమోడీగారు చెబుతూ వస్తున్నారు. సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలను ఈ దేశంలో ప్రారంభించిన ఆనాటి ఆర్థికమంత్రి మన్మోహన్ సింగ్ కూడా ఇవే మాటలనేవారు. కొద్దిరోజుల్లోనే సంస్కరణల ఫలితాలు ప్రజలకందుతాయని, ప్రారంభంలో కొంతమందికి కొన్ని కష్టాలు ఉంటాయని, ఆతర్వాత అందరూ సుఖంగా జీవిస్తారని మన్మోహన్ సింగ్ చెప్పేవారు. ఆచరణలో గత 25 సంవత్సరాల అనుభవం ఏమిచెబుతున్నది? సరళీకరణ విధానాలు కేవలం కొద్దిమంది ధనవంతులకే ఉపయోగపడతాయి తప్ప ప్రజలకు జరిగే మేలు ఏమీ ఉండదని అన్ని ఆర్థిక సర్వేలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. ఒకప్పుడు మన దేశంలో 10 మందిగా ఉన్న శతకోటిశ్వరులు ఈ 25 సంవత్సరాల్లో 100 మందికా పెరిగారు. దేశ ప్రజల సంపదలో సగం వారిచేతుల్లో కేంద్రీకరించబడిందని ఆర్థిక నివేదికలు వెల్లడిస్తున్నాయి. సరళీకరణ ఆర్థిక విధానాలు అటు కార్మికవర్గాన్ని, ఇటు ప్రజలను దోపిడి చేయటాన్ని తీవ్రం చేస్తున్నాయనేది ఆచరణలో తేలిన తరువాత కూడా కాంగ్రెస్, బిజెపిలు ఈ విధానాలకే కట్టుబడి పనిచేయడం వారికి ప్రజలపట్ల కాక కార్పొరేట్ శక్తుల పట్ల మాత్రమే ప్రేమ ఉందని అర్థమౌతున్నది.

విదేశీ పెట్టుబడులతో ఒరిగిందేమీ లేదు

గత 25 సంవత్సరాలుగా ఈ దేశంలోకి వచ్చిన విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు మన దేశంలో పరిశ్రమలు స్థాపించి, ఉపాధి

“ఈ రకంగా విదేశీ పెట్టుబడులకు లొంగిపోవడం ఎప్పుడూ జరగలేదు. ఒకవైపు స్వదేశీ నినాదమిస్తూ దేశభక్తికి తామే పేటెంటు కలిగి ఉన్నామని చెప్పుకునే బిజెపి విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలకు ఏ రకంగా లొంగిపోతుందో పై అనుభవాలు తెలుపుతున్నాయి.”

కల్పించటానికి ఉపయోగపడింది లేదు. షేర్మార్కెట్, రియల్ ఎస్టేట్, ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్, బ్యాంకింగ్ లాంటి త్వరగా లాభాలు సంపాదించుకోవటానికి అవకాశం ఉన్న రంగాల్లోకి మాత్రమే విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు వచ్చాయి. భారతదేశంలో సరుకులను ఉత్పత్తి చేసి అమ్మి లాభాలు చేసుకోవడం కంటే, తమ స్వదేశాల నుంచి నేరుగా సరుకులను దిగుమతి చేసుకొని తమ దేశాల్లో ఉపాధిని కాపాడుకోవడంపైనే విదేశీ కంపెనీలు కేంద్రీకరిస్తున్నాయి. విదేశీ కంపెనీలు ప్రపంచమంతటా ఇవే విధానాలను అమలు చేస్తున్నాయి. కార్పొరేట్ సంస్థలు, బడా వ్యాపారులు, రాజకీయ నాయకులు ఈ దేశంలోనూ, విదేశాల్లోనూ అక్రమంగా దాచుకున్న నల్లధనాన్ని వెలికితీసి దేశంలోకి రప్పించినా, శతసహస్ర కోట్లీళ్ళరుల సంపదపై ఆంక్షలు పెట్టినా ప్రభుత్వానికి కావాల్సినన్ని పెట్టుబడులు అందుబాటులోకి వస్తాయి. అలాంటి చర్యలు తీసుకోకుండా స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడిదారుల చుట్టూ ప్రదక్షిణలు చేసినంత మాత్రన ఫలితాలు రావు. విదేశీ పెట్టుబడి రావాలంటే స్వదేశంలో కార్మికవర్గాన్ని అణచి వేయాలనే ఆలోచనే పరమ దుర్మార్గమైనది. బిజెపి ఈ దుర్మార్గానికి సిద్ధంగా ఉన్నది. సరేంద్రమోడీ గారు ఇప్పటికే 23 దేశాలు తిరిగి, తమ దేశంలో పెట్టుబడులు పెట్టాలని, అన్ని విధాల సహకరిస్తామని వారి ముందు మోకరిల్లి

కోరాడు. ఈ సంవత్సర కాలంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల రాక గణనీయంగా తగ్గిపోయిందని గణాంకాలు చెబుతున్నాయి. అయినా బిజెపి పెట్టుబడిదారుల ఏజెంటుగా పాతవాదననే కొనసాగిస్తూ, కార్మికులకు వ్యతిరేకంగా యుద్ధం ప్రకటించింది. ప్రభుత్వసంస్థల అమ్మకం- మొదటికే మోసం సరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం వచ్చిన మొదటి మూడు నెలల్లో 43 వేల కోట్ల రూపాయల ప్రభుత్వరంగ సంస్థల వాటాలను ప్రయివేటు వారికి అప్పగించింది. 2015-16 ఆర్థిక సంవత్సరంలో 69 వేల కోట్ల రూపాయల ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల వాటాలను అమ్మాలని లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారు. ఇప్పటికే ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ రంగంలో 49 శాతం విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను అనుమతిస్తూ బిజెపి ప్రభుత్వం ఆర్డినెన్సు జారీ చేసింది. రైల్వేలలోనూ, రక్షణరంగంలోనూ నూరు శాతం విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను అనుమతించేలా ఒక విధాన నిర్ణయం చేస్తామని చెబుతున్నారు. భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన తరువాత ఈ రకంగా విదేశీ పెట్టుబడులకు లొంగిపోవడం ఎప్పుడూ జరగలేదు. ఒకవైపు స్వదేశీ నినాదమిస్తూ దేశభక్తికి తామే పేటెంటు కలిగి ఉన్నామని చెప్పుకునే బిజెపి విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలకు ఏ రకంగా లొంగిపోతుందో పై అనుభవాలు తెలుపుతున్నాయి. ఒకవైపు శ్రమయేవ జయతే అంటూ

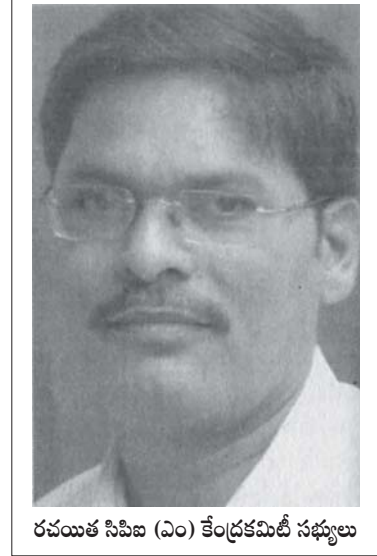
కార్మికుల సభలు జరిపి శ్రమ జయించి తీరుతుందని ఉపన్యాసాలు చెబుతూ, అదే సభల్లో పరిశ్రమల్లో, సంస్థల్లో తనిఖీలు చేసే లేబర్ ఇన్స్పెక్టర్లపై కఠిన చర్యలు తీసుకుంటామని ప్రధానమంత్రి హెచ్చరించడమే వారియొక్క రెండు నాలుకల ధోరణికి నిదర్శనం. ఇటీవల కేంద్ర ప్రభుత్వం జారీ చేసిన బలవంతపు భూసేకరణ ఆర్డినెన్సు కూడా ప్రజావ్యతిరేకమైనది. వాణిజ్య, పారిశ్రామిక అవసరాలకేగాక రియల్ ఎస్టేట్ దండాలకు కూడా రైతుల భూమిని బలవంతంగా లాక్కోవడం పెట్టుబడిదారులకు వీరెంతగా సాగిలపడుతున్నారో స్పష్టం చేస్తున్నది.

ప్రజాసమస్యలు ముందుకు తెచ్చిన కార్మికవర్గం
సెప్టెంబర్ 2 సమ్మెలో కార్మికవర్గం ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి స్పష్టమైన వైఖరి తీసుకున్నది. ఈ క్రింది డిమాండ్లపై కార్మికవర్గమంతా పోరాటానికి సన్నద్ధమౌతున్నది. 1. ప్రభుత్వరంగాన్ని ప్రయివేటీకరించడాన్ని వ్యతిరేకించాలి. 2. రైల్వే, రక్షణ, ఇన్ఫ్రాస్ట్రక్చర్ రంగాలతో సహా కీలక రంగాలన్నింటిలోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు రాకుండా నిరోధించాలి. 3. సార్వత్రిక ప్రజాసంపిణీ వ్యవస్థను బలపర్చాలి. ధరల పెరుగుదలను అరికట్టాలి. 4. ఉపాధిహామీ పథకానికి నిధులను పెంచి, నిరుద్యోగ సమస్యను నివారించాలి. 5. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అమలు జరుపుతున్న వివిధ స్కీంలలో పనిచేస్తున్న కార్మికులందరినీ ప్రభుత్వ కార్మికులుగా గుర్తించి, వారికి చట్టబద్ధ హక్కులను, కనీసవేతనాలను అమలుచేయాలి. 6. అసంఘటితరంగంలో కార్మికులందరికీ నెలకు రూ.15 వేలను కనీసవేతనంగా నిర్ణయించి, అమలు చేయాలి. 7. అసంఘటిత కార్మికులందరికీ సాంఘిక భద్రత కల్పించేలా సమగ్ర చట్టాన్ని చేయాలి. 8. కాంట్రాక్టు విధానాన్ని రద్దుచేసి కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాలి. సమానపనికి సమాన వేతనం ఇవ్వాలి. 9. ఇటీవల జారీ చేసిన బలవంతపు భూసేకరణ ఆర్డినెన్సును రద్దుచేయాలి. 10. ఐఎల్వో తీర్మానాలన్నింటినీ అమలుచేయాలి.

పై కోర్కెలన్నింటినీ పరిశీలిస్తే అందులో నేరుగా కార్మికులకు స్వీయ ప్రయోజనం కొరకు పెట్టిన కోర్కెలు ఏవీలేవన్నది స్పష్టం. దేశ సార్వభౌమత్వాన్ని కాపాడుతూ ఆర్థికాభివృద్ధికి పునాదిగా ఉన్న ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను, ఆర్థిక సంస్థలను, ప్రభుత్వ బ్యాంకులను కాపాడుకోవాలనే జాతీయ స్ఫూర్తితో ఈ సమ్మె

సామాజిక సమస్యలు: కమ్యూనిస్టు పార్టీ

ఎస్. వీరయ్య ✍️

రచయిత సిపిఐ (ఎం) కేంద్రకమిటీ సభ్యులు

రాష్ట్ర విభజన అనంతరం తెలంగాణలో సామాజిక సమస్యలు వేగంగా ముందుకొస్తున్నాయి. ఇది ఊహించిందే. అదేసమయంలో సిపిఎం అఖిలభారత మహాసభ ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్ కోసం ప్రత్యేక తీర్మానం చేసింది. ప్రయివేటురంగంలో రిజర్వేషన్లు, బిసి సబ్ ప్లాన్ వంటి సమస్యల మీద రాష్ట్రంలో సిపిఐఎం క్యాంపెయిన్ ప్రారంభించింది. ఆంధ్రప్రదేశ్ లో కూడా ప్రయివేటురంగంలో రిజర్వేషన్ల సమస్యమీద కృషి ప్రారంభమైంది. ఈ సందర్భంగానే సామాజిక సమస్యలపై కమ్యూనిస్టుల కృషిగురించి మరొకసారి చర్చ ప్రారంభమైంది. రకరకాల అభిప్రాయాలు వ్యక్తమవుతున్నాయి. పార్టీలో కూడా స్పష్టత ఉన్నవేరకు ఇబ్బందిలేదు. అస్పష్టత ఉన్నప్పుడు గందరగోళానికి తావిస్తుంది. భిన్నాభిప్రాయాలూ సహజం. న్యాయం కోసం ప్రజా పోరాటాలు చరిత్రలో కమ్యూనిస్టులు మాత్రమే చేసారా? ఇతర పోరాటాలకు, కమ్యూనిస్టుల పోరాటాలకు ఉన్న తేడా ఏమిటి?

అంబేద్కర్ నిస్టులు, కమ్యూనిస్టులు కలిసి నడవాలా? ఇందుకు ప్రాతిపదిక ఉన్నదా?

మార్క్సిస్టులు మారారా? అందుకే కుల సమస్య మీద దృష్టి సారించారా? అందుకే ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్లు, బిసి సబ్ ప్లాన్ నినాదాలు ఇస్తున్నారా?

కుల పోరాటం, వర్గ పోరాటం ఒక్కటేనా?

ఆర్థికరంగంలో చేసేదే వర్గపోరాటమా?

సామాజిక సమస్యల మీద పోరాటం కమ్యూనిస్టు శ్రేణుల్లో గందరగోళం సృష్టిస్తుందా? ఇలాంటి ఎన్నో ప్రశ్నలు చర్చనీయాంశంగా ఉన్నాయి.

సామాజిక రంగంలో సిపిఐఎం కృషి ఇప్పుడే ప్రారంభమైందని కొంతమంది అభిప్రాయం.

మార్క్సిస్టు పార్టీ మారిందని, అందుకే ప్రయివేటురంగంలో రిజర్వేషన్లు గురించి, బిసి సబ్ ప్లాన్ గురించి ఉద్యమం ప్రారంభించిందని భావిస్తున్నారు. ఇంత కాలానికి సిపిఐఎంకు జ్ఞానోదయం కలిగిందని, అందుకే కులసమస్య మీద దృష్టి సారించిందని మాట్లాడుతున్నవారూ ఉన్నారు. అంబేద్కర్ ను సిపిఐ(ఎం) అంగీకరించడం సంతోషకరమని సంతృప్తిని కూడా వ్యక్తం చేస్తున్నారు. కొంతమంది మరొక అడుగు ముందుకేసి కుల పోరాటాన్ని సిపిఐ(ఎం) అంగీకరిస్తున్నదని కూడా చెప్పుకుంటున్నారు. అంబేద్కర్ అన్నీ చెప్పాడని, అంబేద్కర్ సిద్ధాంతంలోనే అన్నీ ఉన్నాయని, వాటిని పాటిస్తే సరిపోతుందని కొందరు నమ్ముతున్నారు. వీటి గురించి స్పష్టత అవసరం. అంబేద్కర్, పూలే వంటి వారి పట్ల మార్క్సిస్టు దృక్పథం ఏమిటన్నది కూడా పరిశీలించాలి.

మానవజాతి చరిత్ర మొత్తం వర్గపోరాటాల చరిత్ర. అందుకు భారతదేశం మినహాయింపు కాదు. కమ్యూనిస్టులు చేసిందే పోరాటం అనుకుంటే పొరపాటు. కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతం ఆధునిక ప్రపంచంలో ఆవిర్భవించింది. కానీ వర్గపోరాటం అంతకుముందు నుండే ఉన్నది. సమస్యల పరిష్కారం కోసం, ఆర్థిక, సాంఘిక, సామాజిక అణచివేతలకు, దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా అనేక పోరాటాలు జరిగాయి. కమ్యూనిస్టుపార్టీ ఆవిర్భవించిన తర్వాత కూడా కమ్యూనిస్టు స్వేచ్ఛకు నేకమంది ఇలాంటి ఉద్యమాలకు నాయకత్వం వహించారు. మానవజాతి చరిత్రలో జరుగుతున్న ప్రజాపోరాటాలను వారసత్వంగా వుండికి వుచ్చుకున్నదే కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం. ఆయా చారిత్రక పరిస్థితుల్లో సామాజిక అభివృద్ధి స్థాయికున్న పరిమితులు, ఉద్యమకారులు నమ్మిన

సిద్ధాంతాలకున్న పరిమితులు, జయాపజయాలకు పరిమితులు విధించి రాండొచ్చు. దోపిడీని, అన్ని రకాల అణచివేతను శాశ్వతంగా అంతం చేయడంలో విజయం సాధించి ఉండకపోవచ్చు. అంత మాత్రాన ఆ ఉద్యమాలను, పట్టుదలతో పనిచేసిన వ్యక్తుల కృషిని తక్కువ అంచనా వేయలేము. కారల్ మార్క్స్ కూడా గతితార్కిక సూత్రాలను, విలువ సిద్ధాంతాన్ని తానే కొత్తగా సృష్టించానని చెప్పుకోలేదు. తనకంటే ముందు అనేకమంది తత్వవేత్తలు, ఆర్థికవేత్తల కృషి కొనసాగింపుగానే తానొక శాస్త్రీయ సిద్ధాంతాన్ని రూపొందించ గలిగానని చెప్పారు. భారత దేశంలో కూడా కమ్యూనిస్టులు నమ్ముతున్న భౌతికవాద దృక్పథం చార్వాకుల కాలం నుండే అభివృద్ధి చెందుతూ వస్తున్నది. ఆధునిక సమాజంలో మార్క్సిస్టు సిద్ధాంతం సమగ్రతను సంతరించుకున్నది. అందువల్ల అంబేద్కర్, పూలే, పెరియార్ వంటి వారి కృషిని కూడా ఈ చారిత్రక నేపథ్యంలోనే చూడాలి. సమస్య శాశ్వత పరిష్కారానికి తామెంచుకున్న మార్గం, నమ్మిన సిద్ధాంతానికి పరిమితులు రాండొచ్చు. కానీ ఆనాటి పరిస్థితులు, పరిమితుల నేపథ్యంలో సమాజానికి ఎదురొడ్డి నిలవడం చిన్న విషయం కాదు. వారి కృషి కూడా అణగారిన తరగతుల్లో చైతన్యం కలిగించింది. అందుకే కమ్యూనిస్టులు, అంబేద్కర్ నిస్టులు, పూలేవంటి సంస్కర్తల అనుయాయులు కలిసి నడవవలసిన అవసరముంది. గత అనుభవాల నేపథ్యంలో సరైన అవగాహనతో తగిన ప్రణాళికలు రూపొందించు కుని కృషి చేయాలి. శాశ్వత పరిష్కారానికి బాటలు వేయాలి.

అంబేద్కర్ సిద్ధాంతంలోనే అన్నీ ఉన్నాయని భావించేవారు కూడా ఉన్నారు. అది

“ ఇలాంటి అనేక సమస్యలమీద భిన్నాభిప్రాయాలు ఉండవచ్చు. అంతమాత్రంచేత కలిసిపనిచేసే ప్రాతిపదిక లేదనుకుంటే పొరపాటు. కుల వివక్షకు వ్యతిరేకంగా కలిసి పోరాడవచ్చు. దళితులు, వెనుకబడిన తరగతుల హక్కుల కోసం కృషి చేయవచ్చు.”

వాస్తవంకాదు. అంటే దగ్గరి స్థలకు, కమ్యూనిస్టులకు భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. కానీ అవేమీ కలిసిపనిచేయడానికి అటంకం కాదు. అంటే దగ్గర్ విప్లవకారులను పుట్టుకనుబట్టి నిర్ధారించేందుకు ప్రయత్నించారు. బ్రాహ్మణకులంలో పుట్టినవాడు విప్లవకారుడు కాజాలడని ఆయన బలంగా నమ్మాడు. భారతదేశ చరిత్రలో అనేకమంది బ్రాహ్మణనేపథ్యం నుంచి వచ్చిన మార్క్సిస్టు మేధావులను, విప్లవకారులను మనం చూస్తున్నాం. అంటే దగ్గర్ వర్గపోరాటాన్ని అంగీకరించలేదు. కులపోరాటం మీదనే

శీఘ్రంగా అంతరించి పోతున్న వృత్తుల్లో కల్లుగీత వృత్తి ఒకటి

దృష్టిసారించారు. ఆయన ప్రస్తుత రాజ్యాంగ పరిధిలోనే దళితుల సమస్య పరిష్కరించవచ్చునని నమ్మారు. కార్మికవర్గ నాయకత్వంలో రాజ్యాధికారం రాకుండా మౌలిక సమస్యలకు పరిష్కారం సాధ్యంకాదని కమ్యూనిస్టులు భావిస్తారు. హిందూమతంలో సంస్కరణలు సాధ్యంకాదని, దళితుల సమస్యలకు మతపార్శ్వమే పరిష్కార మార్గమని ఆయన నమ్మారు. కానీ మత మార్పుకున్న దళితులను కూడా వివక్ష వెంటాడు తూనే ఉన్నది. ఇలాంటి అనేక సమస్యలమీద భిన్నాభిప్రాయాలు ఉండవచ్చు. అంతమాత్రంచేత కలిసిపనిచేసే ప్రాతిపదిక లేదనుకుంటే పొరపాటు. కుల వివక్షకు వ్యతిరేకంగా కలిసి పోరాడవచ్చు. దళితులు, వెనుకబడిన తరగతుల హక్కుల కోసం కృషి చేయవచ్చు. భూమి సమస్య పరిష్కారంకోసం, పెట్టుబడిదారీ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా కూడా కలిసి పోరాడవచ్చు. విభేదించే అంశాలను తాత్కాలికంగా పక్కనపెడితే కలిసి పనిచేసేందుకు బలమైన ప్రాతిపదిక ఉన్నది.

మార్క్సిస్టులు మారాన్న మాటను రకరకాల అర్థాల్లో వాడుతున్నారు. కుల సమస్యపైన కమ్యూనిస్టులు ఇప్పుడే కొత్తగా దృష్టి సారించి

నట్లు చెప్పడం పొరపాటు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం తొలి నుండి దళితులు, గిరిజనులు, వెనుకబడిన తరగతుల్లోనే సాగింది. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి పునాది అణగారిన తరగతుల ప్రజానీకమే. నామమాత్రమైన పారిశ్రామికాభివృద్ధితో ఉన్న, బలమైన పూర్వదల సమాజమది. చారిత్రాత్మకమైన తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటం కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వంలో సాగింది. ఆర్థిక, సామాజిక సమస్యలు మిళితమై సాగిన ఉద్యమమది. కులం, వర్గం ఒక్కటిగానే ఉన్న నేపథ్యంలో ఎలాంటి గందరగోళానికి తావు లేకుండా సాగిన వీరోచిత పోరాటం. ఈ నేపథ్యంలోనే దళితవాదలు, గిరిజన ప్రాంతాలు, బడుగు-బలహీనవర్గాల కేంద్రాలే కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి పట్టుకొమ్మలుగా నిలిచాయి. స్వాతంత్ర్యానంతరం పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు విస్తరిస్తున్న నేపథ్యంలో కులంలో వర్గ విభజన ప్రారంభమైంది. ఇప్పుడు ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో మరింత వేగంగా విస్తరిస్తున్న పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు చూస్తున్నాం. వివిధ కులాల్లో తరతమ స్థాయిల్లో వర్గ విభజన జరుగుతున్నది. మరోవైపు పూర్వదల సంబంధాలు కొనసాగుతున్నాయి. ఇక్కడే కొంత గందరగోళానికి అవకాశమున్నది. పూర్వదల

సమాజంలో కులం, వర్గం ఒక్కటే. పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు వేగంగా విస్తరిస్తున్న నేపథ్యంలో కూడా కులం, వర్గం ఒక్కటేనని చెప్పగలమా? బడా పెట్టుబడిదారీ వర్గం నాయకత్వంలో ఉన్న రాజ్యాంగ యంత్రం మనది. అంతిమంగా పెట్టుబడిదారీ ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగానే పూర్వదల సంబంధాల్లో మార్పులు అనివార్యం. అదే జరుగుతున్నదిప్పుడు. విద్య, ఉద్యోగాల్లో రిజర్వేషన్ల మూలంగా దళితులు, గిరిజనులు, వెనుకబడిన తరగతుల్లో అనేకమంది చదువుకుని ఇతర ఉద్యోగాల్లో చేరుతున్నారు. వారసత్వంగా వస్తున్న వృత్తులు చేయడానికి సిద్ధంగాలేరు. ఒకే కులంలో పాతతరంవారు కులవృత్తిని సమ్ముకుంటే స్వాతంత్ర్యానంతరపు తరాలు క్రమంగా కొంతమంది ప్రభుత్వ ఉద్యోగులుగానూ, కొంతమంది పారిశ్రామిక కార్మికులుగానూ, అసంఘటితరంగ కార్మికులుగానూ స్థిరపడుతున్నారు. కొంతమంది చిన్నచిన్న వ్యాపారాలు చేసుకోవడం, మరికొంతమంది చిన్నచిన్న కాంట్రాక్టర్లుగానూ మారటం చూస్తున్నాం. కొద్దిమంది చిన్నచిన్న పారిశ్రామిక వేత్తలుగా కూడా మారుతున్నారు. ఒక కులానికి చెందినవారందరూ ఒకేవృత్తిలో లేరు. అందువల్లనే ఒక కులమంతా ఒకేవర్గంగా లేదు. తరతమ స్థాయిల్లో ఆయా కులాల్లో మార్పులు సంతరించుకుంటున్నాయి. ఇప్పుడు జరగవలసినదల్లా ఈ మార్పు క్రమం ఏ మోతాదులో ఉన్నదో నిర్దిష్ట పరిశీలన. స్వాతంత్ర్యానికి ముందు ప్రధానంగా ఒకకులంలోని వారందరూ ఒకే వృత్తిలో ఉన్నారు. అందువల్ల కులమూ, వర్గమూ ఒక్కటిగానే ఉన్నది. ఇప్పుడు కూడా అదే పరిస్థితి ఉన్నదని ఎవరూ చెప్పజాలరు. అందువల్ల కుల పోరాటమూ, వర్గ పోరాటమూ ఒకటి కాజాలదు. కానీ ఏ మేరకు పూర్వదల సంబంధాలు కొనసాగితే ఆ మేరకు కులం కూడా దోపిడీ సాధనంగా ఉంటుంది. ఏది ఏ మోతాదులో ఉంది, ఏ ఏ ప్రాంతాల్లో, ఏ ఏ రంగాల్లో ఏ మేరకు పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు విస్తరించాయో నిర్దిష్టంగా సిపిఐఎం కేంద్ర కమిటీ అధ్యయనం చేస్తున్నది. ఇతర మేధావులు కూడా దీనిపై తక్షణం దృష్టి సారించడం అవసరం. కమ్యూనిస్టులు సామాజిక సమస్యలు పట్టించుకోరన్న అభిప్రాయమున్నది. దానికి కొంత ప్రాతిపదిక కూడా ఉన్నది. వీర తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాట కాలంలో ఆర్థిక, సామాజిక సమస్యలపై పోరాటం జరిగింది. 1964లో రూపొందించిన పార్టీ కార్యక్రమం కూడా కుల వివక్షను రూపుమాపాలనే చెప్పింది.

“.....భారత ఆర్థిక, సాంఘిక జీవితాన్ని సంస్కృతిని పూర్తిగా పునర్ నిర్మించడానికి ఎదురయ్యే అడ్డంకులన్నింటినీ తొలగించాలనే వారిని కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఐక్య పరిచేందుకు కృషి చేస్తుంది”ని కార్యకమంలో పేర్కొన్నది. కానీ తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాటం విరమణతో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమంలో మొదలైన చీలికలు 1967 దాకా కొనసాగాయి. ఆ తర్వాత ప్రత్యేక తెలంగాణ, ప్రత్యేక ఆంధ్రా ఉద్యమాలు ముందుకొచ్చాయి. ఆ తర్వాత ఎమర్జెన్సీ విధించబడింది. ఈ మొత్తం కాలంలో పార్టీ నిలదొక్కకోవడమే ప్రధాన సమస్యగా ముందుకొచ్చింది. అందువల్ల సామాజిక రంగంలోనే కాదు, ఆర్థిక రంగంలో కూడా పోరాటాలకు కొన్ని పరిమితులు ఏర్పడ్డాయి. 1977 తర్వాతనే కమ్యూనిస్టు ఉద్యమం కొంత ఊపిరి పీల్చుకున్నది. అనేక పోరాటాలు జరిగినప్పటికీ ప్రధానంగా అవి ఆర్థిక రంగంలో, ఉద్యమ కేంద్రాలకే పరిమితమైనాయి. సరళీకృత ఆర్థిక విధానాల నేపథ్యంలో ప్రణాళికాబద్ధమైన రాష్ట్రవ్యాపిత కృషి, ఉద్యమాలూ విస్తరించాయి. సామాజిక రంగంలో జరగవలసిన కృషిలో మాత్రం లోపం కొనసాగింది. పార్టీ కార్యక్రమంలో కులసమస్య ప్రస్తావించినప్పటికీ అగ్రకుల పెత్తందారితనంపైన జరగవలసిన పోరాటం గురించి తగిన స్పష్టత లేదు. 2000 సం||లో తాజా పరిచిన పార్టీ కార్యక్రమంలో ఈ సమస్యపై స్పష్టతనిచ్చింది. “విముక్తి కోసం దళితుల్లో పెరుగుతున్న చైతన్యాన్ని క్రూరమైన అణచివేత, అత్యాచారాలతో వెనక్కు కొట్టడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. దళితులు నిలదొక్కకోవడంలో ప్రజాతంత్ర సారాంశం ఉంది. సమాజంలో అత్యంత ఎక్కువగా అణచివేయబడిన వారి ఆకాంక్షలను అది ప్రతిబింబిస్తున్నది. కులాలతో నిండిన సమాజంలో వెనుకబడిన కులాలు కూడా తమ హక్కులు వాణిస్తున్నాయి” (పేరా 5.10). “అదే సమయంలో ఓటు బ్యాంకులను పదిలం చేసుకునే సంకుచిత లక్ష్యంతో కేవలం కులవరమైన పిలుపులతో కులవిభజన కొనసాగించేందుకు దళితవర్గాలను ఉమ్మడి ప్రజాతంత్ర ఉద్యమాల నుండి విడగొట్టేందుకు ప్రయత్నించే శక్తులు కూడా పని చేస్తున్నాయి” (పేరా 5.11). “కుల వ్యవస్థకు, దళితుల అణచి వేతకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యత సాధించినప్పుడే కార్యకవర్గ ఐక్యత ఏర్పడుతుంది. ఎందుకంటే దళిత జనాభాలో అత్యధికులు శ్రామికవర్గాలకు చెందినవారే. కుల వ్యవస్థ రూపుమాపే పోరాటం ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో ముఖ్యమైన

“ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 1998 నుండే కుల వివక్షకు వ్యతిరేకంగా సిపిఐ(ఎం) నాయకత్వంలో రాష్ట్ర వ్యాపిత ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. సమరశీల ఉద్యమం ఫలితంగానే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జస్టిస్ పున్నయ్య కమిటీని నియమించింది. ఈ కమిటీ అధ్యయనం కూడా ఒక రాష్ట్ర వ్యాపిత ఉద్యమంగానే సాగింది.”

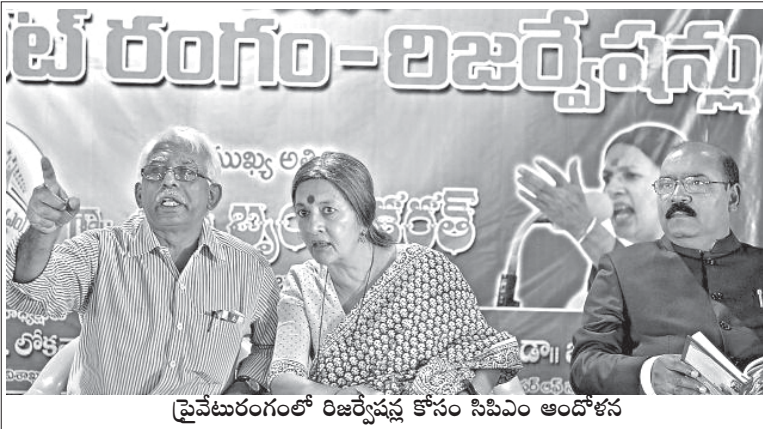

బి.ఆర్. అంబేద్కర్

భాగం. కుల అణచివేతకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటం, వర్గ దోపిడీకి వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటంతో ముడిపడి ఉన్నది” (పేరా 5.12). ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లో 1998 నుండే కుల వివక్షకు వ్యతిరేకంగాసిపిఐ(ఎం) నాయకత్వంలో రాష్ట్ర వ్యాపిత ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. సమరశీల ఉద్యమం ఫలితంగానే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం జస్టిస్ పున్నయ్య కమిటీ నియమించింది. ఈ కమిటీ అధ్యయనం కూడా ఒక రాష్ట్ర వ్యాపిత ఉద్యమంగానే సాగింది. అనంతరం ఎస్సీ, ఎస్టీ సబ్ కమిటీ కోసం మరో సమరశీల పోరాటం సాగింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చట్టం చేయక తప్పలేదు. ఈ సమయంలోనే సామాజిక సమస్యలమీద కమ్యూనిస్టులు పనిచేయడమే మిటన్న ప్రశ్న ముందుకొచ్చింది. సామాజిక సమస్యలమీద సామాజిక సంస్థలు, సంఘాలే పని చేయాలన్న వాదన కొందరు లేవనెత్తారు. దళితుల సమస్యలు దళితులకే అర్థమవుతాయన్న వాదన కూడా ముందుకు తెచ్చారు. ఇలాంటి వాదనలన్నీ దళితులను, గిరిజనులను ఒంటరిపాటు చేస్తాయని అర్థం చేసుకోవడానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు. బాధితులు ఒంటరి పాటు కాకుండా సంఘిభావం సమకూర్చడం, ఉద్యమానికి విస్తృతరూపం ఇవ్వడం కమ్యూనిస్టు

పార్టీ చొరవ వల్లనే సాధ్యమైంది. సామాజిక తరగతుల్లోని మేధావులు కూడా ఈ విషయాన్ని గమనించారు. అందుకే ఇలాంటి వాదోప వాదాలన్నీ పక్కకు పోయి కమ్యూనిస్టులు, సామాజిక తరగతులు కలిసి నడిచారు. ఈ ఉద్యమం కొనసాగింపుగానే తెలంగాణలో మరో అడుగు ముందుకేసింది. ఇప్పుడు ప్రయవేటరంగంలో రిజర్వేషన్ల కోసం, బిసి సబ్ కమిటీ కోసం మరో పోరాటం మొదలైంది. బిసి సబ్ కమిటీ కోసం జరుగుతున్న పోరాటంలో కొన్ని సమస్యలు ముందుకొస్తాయి. సంచార జాతుల గురించి పట్టించుకునేవారు లేరు. సేవా వృత్తులు తీవ్ర వివక్షకు గురవు తున్నాయి. పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలు విస్తరించడంతో వృత్తులు ధ్వంసమవుతున్నాయి. అందువల్ల వెనుకబడిన తరగతుల సమస్యలన్నీ ఏకరూపంలో ఉంటాయనుకోలేము. బిసి సబ్ కమిటీలో సహజంగానే పై సమస్యలకు తగిన నిష్పత్తిలో ప్రాధాన్యతనివ్వవలసి ఉంటుంది. విద్య, ఉద్యోగాల్లో రిజర్వేషన్ల మూలంగా లాభం పొందిన వారిని ఆ మేరకు మినహాయించడం అవసరం. అప్పుడే నిర్లక్ష్యానికి గురైన తరగతులకు న్యాయం జరుగుతుంది. ఇక్కడే సమస్య మొదలవుతుంది. రిజర్వేషన్ల ద్వారా లాభం పొందిన మధ్య తరగతి వర్గం అణగారిన ప్రజల కోసం నిలబడుతుందా? లేక తమ ప్రయోజనం కోసమే సంకుచితంగా ఆలోచిస్తుందా? అన్నదే సమస్య. దళితుల్లోగాని, వెనుకబడిన తరగతుల్లో గాని విద్య, ఉద్యోగ రంగాల్లో రిజర్వేషన్ల ద్వారా లాభపడిన మధ్యతరగతివర్గంలో కొంతమంది రాజకీయ రిజర్వేషన్లకు ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిస్తున్నారు. పెట్టుబడిదారులు, వారి పార్టీలు, వెనుకబడిన తరగతుల్లోని ఈ మధ్య తరగతిని ఆకర్షించేందుకు తీవ్ర ప్రయత్నమే చేస్తున్నారు. అందుకే సబ్ కమిటీకన్నా రాజకీయరంగంలో రిజర్వేషన్లు, సంక్షేమ పథకాలకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిచ్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నారు. సూత్రరీత్యా ఇవేవి పొరపాటు నినాదాలు కాదు.

“ ఇంత వరకు స్పష్టంగా నిర్ధారణకు రావొచ్చు. కానీ దేని మోతాదు ఎంత? ప్యూడల్ సంబంధాల మోతాదు, పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల విస్తరణ గురించి మరింత నిర్దిష్టంగా అధ్యయనం చేయాలి. కులంలో వర్గం, వర్గంలో కులం నేటి వాస్తవం. ”

ప్రైవేటురంగంలో రిజర్వేషన్ల కోసం సిపిఎం ఆందోళన

రాజకీయ రంగంలో రిజర్వేషన్లు ప్రజాతంత్ర నినాదమే అయినప్పటికీ అది చదువుకున్న కొద్దిమందికి మాత్రమే ప్రయోజనకరం. అంతేకాదు, వెనకబడిన తరగతులు దేశవ్యాపితంగా అన్ని ప్రాంతాల్లో ఒకే విధంగా లేరు. ఒక దగ్గర అణచివేతకు గురవుతున్న తరగతులే, మరో దగ్గర ఆధిపత్య కులాలుగా ఉన్నారు. మనదగ్గర వెనుకబడినతరగతులుగా ఉన్న కొన్నికులాలు ఉత్తరభారతంలో కొన్ని ప్రాంతాల్లో ఆధిపత్యకులాలుగా ఉన్నాయి. రాజకీయ రిజర్వేషన్ల నినాదం దేశ వ్యాపిత సమస్య. ఒక రాష్ట్రంలో తేలేది కాదు. దానికి విస్తృతమైన చర్చ కూడా అవసరం. అదే సమయంలో ఈ నినాదం వెనుకబడిన తరగతుల్లో కొంతమందిని పెట్టుబడిదారీవర్గం తమలో కలుపుకునేందుకు తోడ్పడుతుంది. అందుకే బూర్జువా పార్టీలు ఆ నినాదానికే ఎక్కువ ప్రాధాన్యతనిస్తున్నాయి. మరోవైపు సంక్షేమపథకాలు నిరుపేద, వెనుకబడిన ప్రజానికొచ్చే తమ ఓటుబ్యాంకుగా మలచుకోవడానికి తోడ్పడుతున్నాయి. ఈ రెండు చర్యలు వెనకబడిన తరగతులకు చెందిన అత్యధిక ప్రజానీకం ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకు శాశ్వత పరిష్కారం కాదు. అందుకే బీసీ సబ్ప్లాన్ కోసం, అందులోనూ అణగారిన తరగతులకు అధిక

ప్రాధాన్యతనిచ్చే విధంగా కృషి సాగవలసి ఉంది. ప్రయివేటురంగంలో రిజర్వేషన్లకోసం కూడా పోరాడవలసి ఉన్నది. ఈ కృషిలో మధ్యతరగతి వర్గం ఏ వైపు నిలబడాలో తేల్చుకోవాల్సిన సమయమిది. ఈ ఉద్యమం ద్వారా పేదలకు ఏ మేరకు ప్రయోజనం చేకూరుతుందనేది మధ్య తరగతి వర్గం తీసుకునే వైఖరి మీదనే ఆధారపడి ఉన్నది. దళిత బూర్జువా నినాదం కూడా ఇలాంటిదే. దళితుల్లోనూ, వెనుకబడిన తరగతుల్లోనూ కొద్దిమంది పెట్టుబడిదారులుగా, కాంట్రాక్టర్లుగా మారాలనుకోవటాన్ని తప్పుపట్టనవసరంలేదు. కానీ అదికొద్దిమందికే ప్రయోజనం. ఆకులంలోని అత్యధికులు పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభానికి గురవుతున్నారు. వృత్తులు దెబ్బతిని ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధికి నోచుకోక బజారు పాలవుతున్నారు. కార్మికులుగా స్థిరపడినవారికి ఉన్న హక్కులకు ముప్పు ఏర్పడుతున్నది. ఒకకులంలోని ఈ మెజారిటీ ప్రజల ప్రయోజనాలకు ప్రాధాన్యతనిచ్చేందుకు మధ్యతరగతివర్గం సిద్ధపడాలి.

సంక్షేమ పథకాలు, చట్ట సభల్లో రిజర్వేషన్లు, దళిత బూర్జువా ఆవిర్భావం పెట్టుబడి దారులకు అంగీకారమే. అందులో పాలక వర్గాల ప్రయోజనాలు కూడా ఇమిడి ఉన్నాయి.

కానీ కుల వివక్ష వ్యతిరేక ఉద్యమం పాలకవర్గాలకు గిట్టదు. విముక్తి ఉద్యమం అసలు మింగుడు పడదు. ప్రత్యామ్నాయ ఉపాధి అవకాశాలు, అందరికీ విద్య, ఉపాధి నినాదాలంటే పాలకులకు మింగుడుపడదు. ఇవి శాశ్వత పరిష్కారం చూపుతాయి. పాలకవర్గాల దోపిడీని, ఆధిపత్యాన్ని ప్రశ్నిస్తాయి. అందుకే ఇలాంటివి పాలక వర్గాలకు ఆమోదం కాదు. బీసీ సబ్ప్లాన్ కోసం, ప్రయివేటు రంగంలో రిజర్వేషన్ల కోసం సాగే ఉద్యమ క్రమంలో వివిధవర్గాల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా జోక్యం చేసుకుంటారు. భిన్నాభిప్రాయాలు చోటు చేసుకునే అవకాశముంది. అందుకే ఏకాభిప్రాయం ఉన్న అంశాలపైన ఐక్య ఉద్యమానికి ప్రాధాన్యతనివ్వడం అవసరం. భిన్నాభిప్రాయాలు ఉన్న అంశాలను పక్కన పెట్టవచ్చు. ఐక్యంగా నడిపే అంశాలకే ప్రాధాన్యత ఇవ్వాలి. కలిసి నడవాలి.

పార్టీ శ్రేణుల్లో కొంత గందరగోళం ఏర్పడవచ్చునన్న సందేహాలు కూడా లేకపోలేదు. అందుకు అవకాశం కూడా ఉన్నది. సమస్యలో ఉన్న సంక్లిష్టతే ఇందుకు కారణం. కులం, వర్గం, వాటి పాత్రకు సంబంధించిన శాస్త్రీయమైన అవగాహన పెంచుకోవడం అవసరం. మార్క్సిస్టు దృక్పథంతో పరిశీలించే ప్రయత్నం చేయాలి. లేనట్లయితే గందరగోళానికి నాయకత్వశ్రేణులు సైతం మినహాయింపు కాదు. పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల మోతాదు, కులంలో వర్గ విభజన ప్రక్రియమీద లోతైన మార్క్సిస్టు విశ్లేషణ అవసరం. ఈ అధ్యయనంలో ఉన్న పరిమితి గందరగోళానికి అవకాశమిస్తున్నది. ముందే చెప్పుకున్నట్టు నేటి పరిస్థితుల్లో కులమూ, వర్గమూ ఒక్కటి కాదు. ఇంత వరకు స్పష్టంగా నిర్ధారణకు రావొచ్చు. కానీ దేని మోతాదు ఎంత? ప్యూడల్ సంబంధాల మోతాదు, పెట్టుబడిదారీ సంబంధాల విస్తరణ గురించి మరింత నిర్దిష్టంగా అధ్యయనం చేయాలి. కులంలో వర్గం, వర్గంలో కులం నేటి వాస్తవం. వర్గ ఐక్యతకు కులం ఆటంకంగా కూడా ఉన్నది. అందుకే కుల వివక్ష అగ్రకుల పెత్తందారీతనం మీద రాజీలేని పోరాటం అవసరం. ఆర్థిక, సామాజిక రంగాల్లో పోరాటాలు కొనసాగాలి. కమ్యూనిస్టులు, సామాజిక సంస్థలు, వ్యక్తులు, సమాహాలు కలిసి పని చేయాలి. కమ్యూనిస్టులు మాత్రమే అన్నీ సాధించగలరని అనుకోవడం సరైందికాదు. లక్ష్యాసాధనలో వివిధ శక్తులను, వ్యక్తులను, సంస్థలను కలిపి నడవడంలోనే కమ్యూనిస్టులు వైపుబింబం ప్రదర్శించాలి. ఇందుకు కమ్యూనిస్టు శ్రేణుల్లో సైద్ధాంతిక స్పష్టత ఉండాలి. విభిన్న శక్తులతో కలిసి నడవాలి. ✽

శిశువులకు పౌష్టికాహారం అట్టడుగు స్థానంలో గుజరాత్

అమిత్ సేన్ గుప్తా

వివాదాలు, కుంభకోణాలలో గొంతువరకు కూరుకుపోయిన ఎన్డిపి ప్రభుత్వం అరుదైన మరో ఘన విజయాన్ని సాధించింది! కేంద్ర ప్రభుత్వ సహకారంతో యూనిసెఫ్ (ఐక్యరాజ్య సమితి అంతర్జాతీయ శిశు అత్యవసర నిధి) శిశు ఆరోగ్యంపై నిర్వహించిన సర్వే పరిశీలనల్ని దాచటానికి ప్రభుత్వం నానా అగచాట్లు పడుతుందని ఇటీవల 'ఎకనమిస్ట్' పత్రిక మొట్టమొదటగా ప్రచురించింది. 2013, 2014 సం||లకు సంబంధించిన శిశు పౌష్టికాహార లోపంపై సమాచారాన్ని సేకరించడం కోసం యుపిఎ ప్రభుత్వం శిశువులపై రాపిడ్ సర్వేకు (రాపిడ్ సర్వే ఆన్ చిల్డ్రన్-ఆర్ఎన్ఎస్) ఆదేశించింది.

దాదాపు గత దశాబ్దకాలంలో శిశు పౌష్టికాహారంపై మొట్టమొదటగా నిర్వహిస్తున్న సర్వే కావటం వల్ల, సాధారణంగా విధాన నిర్ణయాల్లో ఈ సర్వే సమాచారాన్ని ఒక ముఖ్య సాధనంగా వినియోగించుకుంటాం. ఇప్పటి వరకు 2005లో నిర్వహించిన జాతీయ కుటుంబ ఆరోగ్య సర్వే (నేషనల్ ఫ్యామిలీ హెల్త్ సర్వే - ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్) పరిశీలనలు శిశు పౌష్టికాహారంపై సమాచారం పొందగలిగే చివరి వనరుగా ఉండేది. శిశు పౌష్టికాహార లోపంపై నిర్వహించిన యూనిసెఫ్ సర్వే పరిశీలనల్ని దాచటంలో ఒక చమత్కారం ఉంది. గత దశాబ్దకాలంలో భారతదేశంలో పౌష్టికాహారలోపం గణనీయంగా తగ్గినట్లుగా ప్రశంసించతగిన సమాచారాన్ని యూనిసెఫ్ సర్వే తెలియజేస్తున్నది. అక్టోబర్ 2014లోనే సర్వే తుది నివేదిక కేంద్ర ప్రభుత్వానికి చేరినప్పటికీ, ఇంతవరకు ఆ నివేదికను ప్రభుత్వం బహిరంగ పరచలేదని 'ఎకనమిస్ట్' పత్రిక ఆరోపిస్తున్నది.

శిశు పౌష్టికాహార లోపంలో తగ్గుదలను సూచిస్తున్న యూనిసెఫ్ సర్వే గత దశాబ్దకాలంలో స్థూలంగా

భారతదేశంలో శిశు పౌష్టికాహారలోపం గణనీయంగా తగ్గినట్లు సర్వే తెలియజేస్తున్నది. జాతీయ కుటుంబ ఆరోగ్య సర్వే (2005)లో గిడసబారిన (స్టంటింగ్), శుష్కించిన (వేస్టింగ్), బరువు తగ్గిన (అండర్ వెయిట్) శిశువుల (5 సం||ల లోపు) శాతం, వరుసగా 48, 20, 43 ఉండగా, యూనిసెఫ్ సర్వే (2014)లో వరుసగా 39, 15, 29గా ఉంది. (మూలం: ఎకనామిస్ట్ పత్రిక).

1998-99 ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్-2 సర్వే, 2005-06 ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్ సర్వేల మధ్య తగ్గుదల కంటే యూనిసెఫ్ సర్వేలో గిడసబారిన, శుష్కించిన, బరువు తగ్గిన శిశువుల తగ్గుదల రేట్లు వరుసగా 9, 5, 14 శాతంగా ఉన్నాయి. 1998-99 ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్-2 సర్వే, 2005-06 ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్ సర్వేలలో తగ్గుదల కంటే యూనిసెఫ్ సర్వేలో గణనీయంగా తగ్గాయి. ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్ సర్వేలలో 1998 నుండి 2005 మధ్యకాలంలో గిడసబారిన శిశువులు, బరువు తగ్గిన శిశువుల తగ్గుదల రేట్లు వరుసగా 6, 3 శాతంగా ఉండగా, ఇదే కాలంలో శుష్కించిన శిశువులు వాస్తవంలో 3 శాతం పెరిగారు. పైన పేర్కొన్న ఎన్ఎఫ్ హెచ్ఎస్ సర్వేను, యూనిసెఫ్ సర్వేతో పోల్చేటప్పుడు ఒక హెచ్చరికను మనం గమనంలో ఉంచుకోవలసి ఉంది. ఈ రెండు సర్వేలు వైవిధ్యం కలిగిన జనాభా పొందికలను, లెక్కింపు ప్రక్రియలను కలిగి ఉన్నందున, వీటిని ఏ విధంగాను పోల్చలేము. అయినప్పటికీ యూనిసెఫ్ సర్వే సూచించిన గత దశకంలోని గణనీయమైన తగ్గుదల పౌష్టికాహార లోపం వాస్తవ తగ్గుదల రేట్లను సూచిస్తున్నది.

గిడసబారటం, శుష్కించటం, బరువు తగ్గుటలంటి లక్షణాలు శిశువులలో పౌష్టికాహారలోపం కొలమానాలుగా ఉండి, పౌష్టికాహారలోపం యొక్క మూలాలలోని వివిధ

అంశాల్ని వివరిస్తాయి. ప్రపంచ ఆరోగ్య సంస్థ ఈ సూచికల ప్రభావాల్ని ఇలా వివరిస్తున్నది. స్టంటింగ్ అంటే గిడసబారటంగా పరిగణిస్తాము. దీనివల్ల వయసుకు తగ్గ ఎత్తు లేకపోవడం. శిశువుల పుట్టుక ముందు నుంచి వారిలో పేరుకున్న పౌష్టికాహారలేమిని, క్రిమిదోషాల (ఇన్సెక్షన్) బారిన పడ్డ ప్రభావాన్ని, వారి తల్లులలో తీవ్రమైన పౌష్టికాహారలోపాన్ని శిశువులలో గిడసబారిన బాధితుల శాతం తెలియజేస్తుంది. శిశువులలో దీర్ఘకాలంగా పెరుగుదల సామర్థ్యాన్ని కృశింపజేసిన, కొనసాగుతున్న అధ్వాన్న పరిస్థితులకు కొలమానంగా ఈ సూచికను పరిగణించవచ్చును. శిశువులలో ఎత్తుకు తగ్గ బరువు లేకపోవటాన్ని శుష్కించటం అంటాము. శిశువులలో వయస్సుకు తగ్గ ఎత్తు లేకపోవటం (గిడసబారటం), ఎత్తుకు తగ్గ బరువు లేకపోవటం (శుష్కించటం) కలగలిసిన స్థితిని బరువు తగ్గుటం (అండర్ వెయిట్) అంటాము. క్లుప్తంగా చెప్పుకుంటే, బరువు తగ్గుటమంటే గిడసబారటం, శుష్కించటంల కలగలిసిన లక్షణం. ఈ స్థితి తగినంత బరువులేని లోపాన్ని తెలియజేస్తుంది. 'గిడసబారటం' తీవ్రమైన పౌష్టికాహార కొరతకు సూచిక కాగా, ఇటీవలే తలెత్తిన ఆహారకొరత, తీవ్ర అస్వస్థతల మూలంగా ఏర్పడ్డ పౌష్టికాహార లోపానికి 'శుష్కించటం' సూచికగా ఉంటుంది.

యూనిసెఫ్ నివేదిక (రాపిడ్ సర్వే ఆన్ చిల్డ్రన్) వాస్తవానికి విలువైన సమాచారాన్ని అందిస్తున్నది. మనదేశం ప్రశంసించతగ్గ ఈ స్థాయిని పొందటానికి గత దశాబ్దంగా మనం ఎంతో కృషి చేసివున్నాము. కాని 'మనకు మనం' పొగుడుకునేముందు తగినంత అప్రమత్తంగా ఉండాల్సి ఉంది. మెరుగైన స్థాయిని మనం సాధించామనుకున్నా, శిశు పౌష్టికాహారంలో మన దేశం ఇప్పటికీ అధ్వాన్నమైన పనితీరు కలిగిన దేశాలలో ఒకటిగా ఉంది. శిశు పౌష్టికా

“ భారతదేశం సబ్ సహారా ప్రాంతంలోని 11 దేశాలకంటే అధమంగాను, 8 దేశాలకంటే మెరుగ్గాను ఉంది. భారతదేశ సగటు సంపద సబ్ సహారా ప్రాంతంలోని దాదాపు అన్ని దేశాల (దక్షిణాఫ్రికా, అంగోలాలను మినహాయించి) సగటు సంపదకంటే రెండు నుండి ఐదు రెట్లు అధికంగా ఉంది.”

పోషకాహార లోపంతో క్రుశించి పోతున్న పిల్లల విషయంలో మన దేశం పేద ఆఫ్రికా దేశాలతో పోటీ పడుతోంది

హారంలో అధ్వాన్నమైన పనితీరును విస్తృతమైన వ్యవస్థీకృత వైఫల్యాలకు సూచికగా పరిగణిస్తారు. తగినంత ఆరోగ్య పరిరక్షణ, ప్రజారోగ్య సేవలనుందించటం, రక్షిత మంచినీటి సౌకర్యం, పారిశుధ్య సేవలు కల్పించటం, వ్యవసాయ విధానం ఏర్పరచటం, పేదరికాన్ని అడుపుచేసి నిర్మూలించటం లాంటి ప్రాథమిక చర్యలలో వైఫల్యాలే వ్యవస్థీకృత వైఫల్యాలగా పరిగణిస్తాము. మన పిల్లల్ని మనమే పోషించుకో లేకపోయినప్పుడు, మన సమాజం మొత్తంగా వైఫల్యం చెందినట్లు భావించాలి. ఈ నిర్లక్ష్యం ఏ విధంగానూ క్షమార్హం కాదు.

భారతదేశంలోని గిడసబారిన శిశువులు స్థాయిని (శిశువులపై రాపిడ్ సర్వేని ఆమోదించిన తర్వాత) ప్రపంచంలో అతి పేద ప్రాంతాలైన సబ్ సహారా ఆఫ్రికాలోని శిశువుల స్థాయితో పోలిస్తేగాని, మన దేశంలో కొనసాగుతున్న ప్యాంకాహారలోప తీవ్రతను అర్థం చేసుకోలేము. ఆఫ్రికాలోని సబ్ సహారా ప్రాంతంలో ఒక దేశంగా భారతదేశాన్ని పరిగణిస్తే, భారత దేశంలోని గిడసబారిన శిశువుల యొక్క రేటు (39%), సబ్ సహారా ప్రాంత సగటు

రేటు (38%) కంటే ఎక్కువగా ఉంటుంది. 1.5 కోట్ల జనాభా కలిగిన సబ్ సహారా ప్రాంత దేశాలలోని గిడసబారిన శిశువుల శాతం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది.

ఘనా-23, కోట్ డివాయర్-28, మాలి-28, అంగోలా-29, జింబాబ్వే-32, బుర్కినా ఫాసో-33, కామెరూన్-33, దక్షిణాఫ్రికా-33, గాండా-33, కెన్యా-35, నైజీరియా-35, ఇండియా-39, టాంజానియా-42, డిఆర్సి-43, మొజాంబిక్-43, ఇథియోపియా-44, నైజర్-44, జాంబియా-45, మలావి-47, మడగాస్కార్-50 (మూలం: యునెస్కో నివేదిక, సబ్ సహారా ఆఫ్రికా : ఓవర్ వ్యూ 2015)

పైన పేర్కొన్న సమాచారాన్ననుసరించి, భారతదేశం సబ్ సహారా ప్రాంతంలోని 11 దేశాలకంటే అధమంగాను, 8 దేశాలకంటే మెరుగ్గాను ఉంది. భారతదేశ సగటు సంపద సబ్ సహారా ప్రాంతంలోని దాదాపు అన్ని దేశాల (దక్షిణాఫ్రికా, అంగోలాలను మినహాయించి) సగటు సంపదకంటే రెండు నుండి ఐదు రెట్లు అధికంగా ఉంది. ఆవిర్భ

విస్తున్న ఆర్థిక వ్యవస్థలలో ఒకటిగా పరిగణించబడుతూ, ప్రపంచంలో అత్యధికంగా వృద్ధి చెందుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థగా (వివాదాస్పదమైన గణాంకాలతో) భావించబడుతున్న భారతదేశం, శిశువుల పోషణలో ప్రపంచంలోని అతి పేద దేశాలకంటే అధ్వాన్నంగా ఉన్నదన్నది తిరుగులేని వాస్తవం.

వామపక్షాల పలుకుబడి మరియు సంక్షేమ కార్యక్రమాలు

కాని శిశువులపై రాపిడ్ సర్వే సమాచారం సూచించినట్లు, మనం గణనీయమైన మెరుగుదలను సాధించే క్రమంలో ఉన్నట్లు అనిపిస్తుంది. ఈ మెరుగుదలను ఎలా సాధించామో గమనించటం ముఖ్యమైన అంశం. గత దశాబ్దమంతా యుపిఎ ప్రభుత్వం అధికారంలో ఉన్నది. ఈ కాలమంతా ప్రభుత్వం నయా రాదారవాద విధానాలను అమలు జరిపి కార్పొరేట్ల, బడా వ్యాపారస్తుల ప్రయోజనాల్ని ప్రోత్సహించింది. అయినప్పటికీ, నయా రాదారవాద సంస్కరణల దుష్ప్రభావాల నుండి ప్రజానీకాన్ని రక్షించడం కోసం ఈ కాలంలో చేపట్టిన కొన్ని విధానాలు, కార్యక్రమాలు సామాన్య ప్రజానీకానికి కొంత రాపశమనాన్ని కలిగించాయి. ఈ ఉపశమనం యాధృచ్ఛికంగానో లేదా కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలోని యుపిఎ ప్రభుత్వం యొక్క పెద్ద మనస్సుతో, దాతృత్వంతో లభించింది కాదు. యుపిఎ-1 ప్రభుత్వ కాలంలో దాన్ని ప్రభావితం చేయగల వామపక్ష పార్టీల నిరంతర ఒత్తిడి వల్లనే ఇది సాధ్యమైంది. దాని మూలంగానే జాతీయ గ్రామీణ ఉపాధి హామీ పథకం, జాతీయ గ్రామీణ ఆరోగ్య మిషన్లు అమలు చేయబడ్డాయి. ప్రజా సంపిణి వ్యవస్థ ద్వారా ఆహార భద్రతకు గ్యారంటీ ఇవ్వడంలో తగినంతగా కాకపోయినా కొంత ప్రగతి సాధ్యమైంది. శిశువుల ప్యాంకాహార అవసరాలను ప్రత్యక్షంగా తీర్చగలిగే సమగ్ర శిశు అభివృద్ధి పథకం, మధ్యాహ్న భోజన పథకాలపై కొంత శ్రద్ధ చూపబడింది. వామపక్ష పార్టీల నిపుణుణ తర్వాత కూడా అంతకు ముందున్న ప్రభావంతోను, ప్రజా సాధ్యమాల ఒత్తిడితోను యుపిఎ-2 ప్రభుత్వకాలంలో కూడా ఈ పథకాలలో అత్యధిక భాగం కొనసాగాయి. ఈ పథకాలతో పాటు ఇతర సాంఘిక సంక్షేమ పథకాలకు తగినంత మొత్తం నిధులు అందించకపోయినా, నయా రాదారవాద సంస్కరణల దుష్ప్రభావాల నుండి పేద ప్రజానీకానికి ఈ పథకాలు కొంత రాపశమనాన్ని కలిగించాయి. ఈ రోజు మనం

చూస్తున్న శిశు పాఠశాలలోపంలోని తగ్గుదల రేటు సంక్షేమ పథకాల (ప్రజాకర్షక పథకాలుగా బూర్జువా పత్రికలు పనిగట్టుకొని ప్రచారం చేస్తున్నాయి) సానుకూల ప్రయోజనంగా అంగీకరించాల్సి ఉంది.

సర్వే పరిశీలనల్ని ఎందుకు దాచాల్సి?

సర్వే పరిశీలనల్ని ఇంకా రహస్యంగానే ఉంచారు. దేశాన్ని ప్రతికూలంగా చిత్రీకరిస్తున్న సమాచారాన్ని దాచటం వెనుక ప్రభుత్వం రాద్దేశ్యాన్ని (మన్నించకపోయినా) అర్థం చేసుకోవచ్చు. గత దశాబ్దాలుగా సిగ్గుతో తలదించుకొనేటట్లున్న అంశాలలో మెరుగుదలను సాధించినట్లు వివరించే సమాచారాన్ని ప్రభుత్వం రాద్దేశ్యపూర్వకంగా ఎందుకు దాస్తున్నట్లు? శిశు పాఠశాలలో లోపంలో మెరుగుదల ప్రారంభమైన తరుణంలో, ఆ సమాచారాన్ని రహస్యంగా ఎందుకు ఉంచాల్సి. దీనికి వివరణ రాష్ట్రాలవారి శిశు పాఠశాలలో లోపం సమాచారంలో దొరుకుతుంది. రాష్ట్రాలవారి సమాచారాన్ని పరిశీలిస్తే, ఒక రాష్ట్రానికి సంబంధించిన ఫలితాలు వాస్తవాన్ని బట్టబయలు చేస్తాయి. తన రాకూ పిడికిలితో గుజరాత్ ను 14 సంవత్సరాలు పరిపాలించిన ప్రధానమంత్రి నరేంద్రమోడీ సొంత రాష్ట్రం శిశు పాఠశాలలోపం యాజమాన్య పనితీరుకు సంబంధించిన అన్ని కొలమానాలలో జాతీయ సగటు కంటే అధ్వాన్నంగా ఉంది. ఈ రాష్ట్ర పనితీరు, సాంప్రదాయకంగా సామాజికార్థికంగా వెనుకబడ్డ రాష్ట్రాలతో సమానంగా, కొన్ని అంశాలలో వాటికంటే అధ్వాన్నంగా ఉన్నది.

సూల తలసరి ఆదాయ గణాంకాలలో భారతదేశంలోనే సంపన్న రాష్ట్రాలలో ఒకటిగా కీర్తించబడుతున్న గుజరాత్ పాఠశాలలోపం యాజమాన్య పనితీరు (సరిగ్గా చెప్పుకోవాలంటే, పనితీరు లేకపోవటం) ప్రత్యేకంగా కొట్లాచ్చి

నట్లుంది. మూడు సూచికలలో పనితీరు రాజస్థాన్ కంటే అధ్వాన్నంగా ఉంది. రెండు సూచికలలో మధ్యప్రదేశ్, ఒడిశాకంటే, ఒక సూచికలో బీహార్, జార్ఖండ్, ఉత్తరప్రదేశ్ కంటే అధ్వాన్నంగా ఉంది. కృతించిన శిశువుల శాతంలో అది అన్ని రాష్ట్రాల కంటే అధ్వాన్నంగా ఉంది. సర్వే డేటాలో ప్రజారోగ్య కార్యకలాపాలకు సంబంధించిన సమాచారం కూడా ఉన్నది. మధ్యప్రదేశ్, ఉత్తరప్రదేశ్ లను మినహాయించి దేశంలోని మిగతా అన్ని రాష్ట్రాలకంటే రోగనిరోధక శక్తిని పెంచే (ఇమ్యునైజేషన్) కార్యక్రమాలలో గుజరాత్ బాగా వెనుకబడి ఉంది. టీకాలు వేసే (వ్యాక్సినేషన్) కార్యక్రమాలలో దేశంలో అత్యధిక డ్రాప్ ఔట్స్ గుజరాత్ లోనే ఉన్నారు. ఇప్పటికీ పిల్లల సంఘం బయట పడింది. నరేంద్ర మోడీకి, బిజెపి పార్టీకి గుజరాత్ నయా ఉదారవాద విధానాల అమలు కేంద్రంగా ప్రచారం ఉంది. గుజరాత్ బిజెపి యొక్క ప్రయోగశాల కూడా. గుజరాత్ తరహా అభివృద్ధి నమూనాను భారతదేశం మొత్తానికి అందిస్తానని బిజెపి వాగ్దానం చేసింది. మనకు తెలిసిన నయా సాధారణ విధానాల తీవ్ర రూపమైన గుజరాత్ తరహా అభివృద్ధి నమూనాను, విచ్ఛిన్నకర సామాజిక విధానాలతో

“ తన ఉక్కు పిడికిలితో గుజరాత్ ను 14 సంవత్సరాలు పరిపాలించిన ప్రధానమంత్రి నరేంద్ర మోడీ సొంత రాష్ట్రం శిశు పాఠశాలలో యాజమాన్య పనితీరుకు సంబంధించిన అన్ని కొలమానాలలో జాతీయ సగటు కంటే అధ్వాన్నంగా ఉంది. ”

జతచేసి సమాజంలో అణగారిన ప్రజల జీవితాల్ని మరింతగా దుర్భరం చేయటానికి బిజెపి పూనుకుంది. యూనిసెప్ సర్వే నరేంద్రమోడీ నాయకత్వంలో బిజెపి పాలన దుష్ప్రభావాల్ని బహిష్కరించేస్తున్నది.

నయా ఉదారవాద సంస్కరణలను ప్రశ్నిస్తున్న ఋజువును దాచే ప్రయత్నం

ప్రభుత్వానికుండా ఒత్తిళ్లు మూలంగా, గుజరాత్ ప్రభుత్వాన్ని ఇబ్బంది పెట్టే ప్రశ్నలను అపటం సాధ్యం కాకపోవచ్చును. మనం ఇంతకు ముందు చర్చించుకున్నట్లు, యూనిసెప్ సర్వే ఫలితాలు శిశు పాఠశాలలోపం మెరుగుదలను సాధించటానికి దోహదపడ్డ కార్యక్రమాలను గుర్తించింది. వచ్చిన సమస్య ఏమంటే, ఈ కార్యక్రమాలనే గత సంవత్సరం నుండి క్రమబద్ధంగా రద్దు చేయటానికి బిజెపి ప్రభుత్వం పూనుకొని, ఇటీవలి బడ్జెట్లో సామాజిక రక్షణ, సంక్షేమానికి సహకరించే అన్ని కార్యక్రమాలపై అమానుష కోతలను విధించింది. నయా సాధారణ సంస్కరణల దూకుడుపై పునరాలోచించాల్సిన ఋజువులను బిజెపి సహించగలిగే స్థితిలో లేదు.

బహుశా ఎన్ డీపి, బిజెపిలకు దురదృష్టమో ఏమోగాని యూనిసెప్ సర్వే కీలక పరిశీలనలు ఇప్పటికే ప్రజాక్షేత్రంలో అందుబాటులో కొచ్చాయి. ప్రభుత్వం ఆలస్యంగానైనా యూనిసెప్ సర్వే నివేదిక ఉందని అంగీకరించాల్సి వచ్చింది. రాష్ట్రస్థాయి సమాచారంలో లెక్కించే ప్రక్రియలో సమస్యలున్న కారణంగా నివేదికను దాచాల్సి వచ్చిందని ప్రభుత్వం సమర్థించుకుంటున్నది. సర్వేకు సంబంధించిన లెక్కింపు ప్రక్రియలో సమస్యల పరిశీలనకు ఒక కమిటీని వేసినట్లు ప్రభుత్వం ప్రకటన కూడా చేసింది. సమర్థించుకోలేని చర్యకు సమర్థన. ప్రభుత్వం ఎండమావిలో నీళ్లు తాగుతున్నట్లుంది.

(అనువాదం: కొండముదిలక్ష్మీప్రసాద్)

‘మార్క్సిస్టు’ పై మీ అభిప్రాయాలు తెలపండి!

‘మార్క్సిస్టు’ సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక పైనా, పత్రికలోని నిర్దిష్ట వ్యాసాలపైనా మీ అభిప్రాయాలనూ, సూచనలనూ ఆహ్వానిస్తున్నాం. ఆయా వ్యాసాలపై మీరు చర్చించాల్సిన అంశాలున్నా, అదనపు సమాచారమున్నా క్లుప్తంగా రాసి పంపండి

మీ లేఖలు అందాల్సిన చిరునామా!

ఎడిటర్,

‘మార్క్సిస్టు’ సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక
ప్రజాశక్తి ప్రెస్, గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2

రైల్వేల ప్రైవేటీకరణకు బాటలు వేస్తున్న దేబ్రాయ్ కమిటీ నివేదిక

భారతీయ రైల్వేల పునర్వ్యవస్థీకరణ కొరకు వేసిన దేబ్రాయ్ కమిటీ నివేదికలో ఇచ్చిన సూచనలలో ప్రధానమైనది రైల్వేలలో బయటి వారికి తలుపులు బార్లా తెరవాలని చెప్పింది. పేరులో లేకపోయినా నివేదిక పూర్తి ప్రయివేటీకరణ జపం చేసింది. ఆ నివేదిక మొత్తం, అలాగే నివేదికలోని అంశాలను సంకలనం చేసి పత్రికా సమావేశాలలో మాట్లాడిన ఆ కమిటీ చైర్మన్, “నీటి ఆయోగ్” సభ్యుడు బిజేక్ దేబ్రాయ్ చెప్పినదాని ప్రకారం “సరళీకరణ” అనే పదానికి నిజమైన నిర్వచనం “ఓ న్యాయబద్ధమైన ప్రయివేటీకరణ. కాని నివేదికలో మటుకు ఆ విధంగా ఎక్కడా కనిపించలేదు. మోస పూరితమైన భాషతో పొందుపరిచిన ఈ నివేదిక రైల్వేలలో పూర్తిస్థాయి మార్పులు తేవాలని, అన్ని విభాగాలలోకి ప్రయివేటు ఆపరేటర్లను తీసుకురావాలని చెప్పారు. అయినా ఇదేమీ కొత్తగా చేస్తున్న ప్రక్రియ కాదని, రైల్వేలలోని కంట్రానర్ సర్వీసులలోనూ, సరుకుల వ్యాగ్రస్థ లోనూ, సరుకుల రవాణాలోనూ ఇప్పటికే ప్రయివేటు వారు ఉన్నారని పేర్కొంది.

ఇదే నిజమైతే బిజేక్ దేబ్రాయ్ ఎందుకు అంత సిగ్గుతో, బిడియంతో నివేదికను ప్రవేశ పెట్టాడు? నివేదిక మీద పెద్దఎత్తున విమర్శలు రావచ్చని గ్రహించి ఆత్మరక్షణలో పడ్డాడా? మార్గరెట్ థాచర్ కన్సర్వేటివ్ పార్టీ నాయకు రాలిగా, బ్రిటన్ కు ప్రధానమంత్రిగా ఉన్నప్పుడు, 1993లో బ్రిటన్ రైల్వేలో

రఘు

ప్రయివేటీకరణను ప్రారంభించింది. దేబ్రాయ్ కమిటీ నివేదికపై దాని ప్రభావం స్పష్టంగా కనిపించింది. బ్రిటన్ రైల్వేలో పెద్ద ఎత్తున ప్రయివేటీకరణని ప్రోత్సహించడమే కాక, మొత్తం పెట్టుబడిదారీ దేశాలలో నయా సాదారవాద సిద్ధాంతాన్ని బలంగా ముందుకు తీసుకెళ్ళిన థాచర్ ఎటువంటి సంకోచం లేకుండా కత్తిని కత్తే అని చెప్పింది.

వాస్తవానికి దేబ్రాయ్ కమిటీ, తాను ప్రతిపాదించిన మధ్యంతర నివేదికకన్నా నాలు గడుగులు వెనక్కి వేసింది. ఈ మధ్యంతర నివేదికలో వివిధ స్థాయిలలో శస్త్రచికిత్సలు చేయాలని, ప్రయివేటు పెట్టుబడులకు, రాజ్యం పెట్టుబడులకు మధ్య స్పష్టమైన తేడాని చూపించాలని సూచించింది. కాని అంతిమ నివేదికలో మటుకు ఇవన్నీ ఒక దాని తర్వాత ఒకటి అమలు చేయాలని, అలాగే రైల్వేలలోని వివిధ విభాగాలలో రాజ్యము, ప్రయివేటు ఆపరేటర్లు ఇద్దరూ సాంద్రపచ్చని నివేదిక పేర్కొంది. ఎన్ని చెప్పినా అంతిమంగా దేబ్రాయ్ కమిటీ నివేదిక మౌలిక సారాంశం గూడు కట్టుకొని సాను అధికార విభాగాలన్నింటిలోకి, ముఖ్యంగా రైళ్ళను నడిపించే విభాగంలో ప్రైవేటు ఆపరేటర్లకి చోటు కల్పించాలని చెప్పింది. ప్రైవేటు పెట్టుబడిదారులకు అను

కూలంగా మార్పులు తీసుకువస్తే, అందులోను అమితమైన అధ్యయనాల పేరుతో వారికి పూర్తి మద్దతు ఇచ్చే రెగ్యులేటరీ వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేస్తే, ఇతర రంగాలలోలాగే ఈ రంగంలో కూడా కార్పొరేట్లు ఆధిపత్యం చెలాయించే పరిస్థితి ఏర్పడుతుంది. ఇప్పుడు విదేశీ కార్పొరేట్ సంస్థలను కూడా అనుమతించారు. కాబట్టి వారు కూడా ఆధిపత్యం చెలాయిస్తారు. ఇది ప్రయివేటీకరణకు మార్గం. దీనిని ఏమాత్రం అనుమతించరాదు.

ఈ నివేదికలో ఇచ్చిన ప్రతిపాదనల మీద ఎటువంటి విమర్శలు వచ్చినా, వాటిని కొట్టిపారేయటానికి కమిటీ సభ్యులు, బిజెపి ప్రభుత్వం, వారి మద్దతుదారులైన కార్పొరేట్లు సిద్ధంగా సాన్నారు. ఇప్పటికే వామపక్షవాదులు దీనిని తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. నెహ్రూ కాలంలోని సామ్యవాద భావజాలంతో సాన్న వారు కూడా దీనిని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. వాస్తవానికి నివేదిక యొక్క ప్రతిపాదనలు, వాటి సూత్రీకరణలను గమనిస్తే, అవి అచ్చు నయా సాదారవాద విధానాల రచనలుగా స్పష్టంగా కనిపిస్తోంది. దాని వాదన ప్రకారం ఈ సప్టలెన్సీటీకీ కారణం ప్రభుత్వ వ్యవస్థనని, దానికి పరిష్కార మార్గం కేవలం ప్రయివేటీకరణ మాత్రమేనని తెలిపింది. ఈ నివేదికలోని ఒక భాగంలో, ప్రపంచంలోని వివిధ దేశాల రైల్వేలలో పునర్వ్యవస్థీకరణ గురించి పేర్కొంది. కాని వాటి అనుభవాలను మాత్రం మరచింది.

మరీ ముఖ్యంగా బ్రిటీష్ రైల్వేలో జరిగిన అపారనష్టం యొక్క అనుభవాన్ని పూర్తిగా విస్మరించింది. యూరప్ లోని వివిధ దేశాలలో, వివిధ రూపాలలో రాన్న రైల్వే వ్యవస్థలను చూపించే ప్రయత్నం చేసింది.

భారతీయ రైల్వేలను పూర్తిగా విభజించాలని ఈ నివేదిక సూచించింది. రైలు పట్టణ నిర్మాణం, నిర్వహణను రైల్వే బోర్డు ప్రధాన కర్తవ్యంగా చూసుకోవాలని, రైళ్ళ నిర్వహణ, సరుకు రవాణా, శాస్త్రాన్ని పూర్తిగా ప్రయివేటు వారికి అప్పగించాలని పేర్కొంది. అలాగే మిగతా అప్రధానమైన విభాగాలన్నిటినీ ప్రభుత్వం వదిలించుకుని, ముఖ్యంగా రైల్వే సెక్యూరిటీ, రైల్వే శాస్త్రాన్ని అందించే విద్యా, వైద్యం, ఇళ్ళ సదుపాయాలు అవుట్ సోర్సింగ్ (కాంట్రాక్ట్) వద్ద తిలకించే ఇచ్చివేయాలని ప్రతిపాదించింది. సమూలమైన ఈ మార్పులు, ఎంతో సంక్లిష్టమైనవి కాబట్టి రానున్న ఐదు సంవత్సరాల కాలంలో చిన్న చిన్న మార్పుల ద్వారా ఈ ప్రణాళికను అమలు చేయాలని ఆదేశించింది.

రైల్వే ఎకౌంట్స్ (పద్దులు) అన్నింటినీ వాణిజ్యపరంగా లెక్కలు కట్టి చూడాలనేది ఇందులో మొట్టమొదటి ప్రతిపాదన. కమిటీ ప్రతిపాదన ఏమిటంటే రైల్వేలలోని అన్ని విభాగాలకు విడివిడిగా లెక్కలు చూడటం వలన ఏ విభాగాలు లాభాల్లో రానాయి, ఏ విభాగాలు నష్టాల్లో రానాయి అనేది స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. సామాజిక దృక్పథంతో అమలవుతున్న సేవలను కూడా అంచనా కట్టాలని చెప్పింది. (కొన్ని ప్రాంతాలకి సేవాదృక్పథంతో సర్వీసులను నడుపుతున్నారు). సామాజిక దృక్పథంతో అమలవుతున్న పథకాలు, స్కీములు, సర్వీసులు అన్నింటినీ వాణిజ్యపరమైన అంశాలనుంచి విడగొట్టి, వాటికి అయ్యే ఖర్చు సంతా రైల్వేబోర్డు కాకుండా, కేంద్రప్రభుత్వమే సబ్సిడీగా భరించి, బడ్జెట్ లో కేటాయించాలని ఈ నివేదికలో చాలా స్పష్టంగా చెప్పారు.

రెండో ప్రతిపాదన ఏమిటంటే, స్వయం ప్రతిపత్తి గల రెగ్యులేటరీ అధారిటీని ఏర్పాటు చేయాలి. దాని ద్వారా నాణ్యమైన పోటీ వాతావరణం, సాంకేతిక పరిజ్ఞానాన్ని వినియోగించుకోవటం, రక్షణ సూత్రాల అమలు, మౌలిక వసతులను శాపయోగించుకున్నందుకు ప్రయివేటు ఆపరేటర్లకు టారిఫ్ (పన్ను) విధించటం, అలాగే రైల్వే పోలీసులకు అయ్యే ఖర్చులో గతంలో మాదిరి యాభై శాతం రైల్వేలు భరించటం తీసి వేయాలని, ఇకనుండి అయ్యే

“ మౌలిక వసతుల పెట్టుబడి భారాన్నంతా ప్రభుత్వానికి అప్పజెప్పటం, కార్యకలాపాల వలన వచ్చే లాభాలన్నింటినీ ప్రయివేటు ఆపరేటర్లకు అందజేయటం నివేదిక సారాంశంగా ఉంది. ”

ఖర్చు మొత్తాన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలే భరించాలని సూచించింది. అలాగే అన్ని జోన్లలో రాన్న రైల్వే మేనేజర్లు వారి ఇష్టప్రకారం రైల్వే పోలీసులను, లేదా ప్రయివేటు సెక్యూరిటీ వారిని శాపయోగించుకోవచ్చని తెలిపింది. సామాజిక రక్షణ పథకాలకు సంబంధించి భారతీయ రైల్వే విద్యా, ఆరోగ్య పథకాలకు తనే సబ్సిడీ ఇచ్చి ప్రయివేటు రంగానికి పంపించవచ్చు అని నివేదికలో చెప్పారు. దాదాపు అన్ని ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల శాస్త్రాన్ని ప్రభుత్వం ఇలాగే భారీ మొత్తాలు చెల్లించి ప్రయివేటు వారిని ప్రోత్సహిస్తూ ప్రభుత్వ విద్యా, వైద్యరంగాలను చిన్నచూపు చూస్తున్నది. రైల్వేలలో కూడా ఈ రకంగానే చేయాలని సూచించింది. ఈ రకమైన చర్యలన్నీ నయా శాదారవాద విధానాలకు అనుగుణంగా జరుగుతున్నవే అని స్పష్టంగా అర్థమవుతున్నది. మౌలిక వసతుల పెట్టుబడి భారాన్నంతా ప్రభుత్వానికి అప్ప జెప్పటం, కార్యకలాపాల వలన వచ్చే లాభాలన్నింటినీ ప్రయివేటు ఆపరేటర్లకు అందజేయటం నివేదిక సారాంశంగా ఉంది.

సిద్ధాంతంపై ఎన్ని రకాల వాదనలు చేసినా భారతదేశ అనుభవాలు, క్షేత్రస్థాయి ఆచరణ చూస్తే పరిస్థితి వేరుగా ఉంది. విద్యుత్తు పంపిణీ, సరఫరాను శాదాహరణగా తీసుకుని ఈ విధానాలు ఎలా అమలు జరుగుతాయో మనం పరిశీలన చేయవచ్చు. విద్యుత్తు రెగ్యులేటరీ అధారిటీ స్వయం ప్రతిపత్తిగల సంస్థ. కాని అది పూర్తిగా ప్రయివేటు పంపిణీదారులకు అనుకూలమైన విధానాలను రూపొందిస్తుంది. ఈ ప్రైవేటు పంపిణీ సంస్థలు మౌలిక సదుపాయాలు కల్పన కోసం, పంపిణీ కోసం చూపించే లెక్కలన్నీ దొంగలెక్కలే. కాని రెగ్యులేటరీ అధారిటీలు వాటిని యధాతథంగా అమోదించటం వలన వారికి పెద్ద ఎత్తున లాభాలు చేకూర్చే సాధనాలుగా మిగిలాయి. తద్వారా వారు వినియోగదారుల మీద భారీగా

భారాలు మోపుతున్నారు. డి స్కామ్స్ ను నిలదీసేవారు లేరు. రెగ్యులేటర్లు కాగ్ రిపోర్టులను కూడా ఖాతరు చేయకుండా వీరికి మద్దతు పలుకుతున్నారు. ఆఖరికి వినియోగ దారుల ప్రయోజనాలను కూడా ఘణంగా పెడుతున్నారు. తప్పనిసరి పరిస్థితి వస్తే ప్రభుత్వమే సబ్సిడీ ప్రకటించి ఎంతో కొంత ఊరట కల్పిస్తున్నది. అందువలనే ప్రభుత్వరంగ గుత్తాధిపత్యం కన్నా ప్రయివేటు పెట్టుబడిదారుల గుత్తాధిపత్యం చాలా ప్రమాదకరమైనది.

అందువలన ఇదే పద్ధతిని భారతీయ రైల్వేలలో అనుసరిస్తే, ఫలితంకూడా అలాగే రాంటుందని భావించడంలో ఎటువంటి అతిశయోక్తి లేదు. దేభాయ్ కమిటీ మటుకు అటువంటి సందేహాలు అవసరం లేదని, రైల్వేలకు అంతా మంచే జరుగుతుందని, రైల్వే రెగ్యులేటర్ వలన నష్టం రాదని ఒట్టి మాటలతో సరిపెచ్చారు. కానీ దీనికి పూర్తి భిన్నంగా ప్రయివేటు ఆపరేటర్లు పెట్టుబడులను చాలా ఎక్కువగా చూపించి, అందుకు తగిన విధంగా ఛార్జీలు పెంచాలని వత్తిడి చేస్తారు. విద్యుత్ రంగంలో ప్రయివేటు పంపిణీదారుల కోసం ఎలా చేశారో, ఆచరణలో ఇక్కడా అలాగే జరుగుతుందనడంలో సందేహం లేదు. లాభదాయకంగా లేని మార్గాలన్నింటినీ ఎటువంటి దయాదాక్షిణ్యాలు లేకుండా రద్దు చేస్తారు. సామాజిక అవసరాలను తుంగలో తొక్కివేస్తారు. నేటికీ 90 శాతం రైల్వే ప్రయాణీకులు సాధారణ తరగతి, స్లీపర్ క్లాస్ పెట్టెలలోనే ప్రయాణం చేస్తున్నారు. వారి భారం పూర్తిగా రైల్వేలపై, లేదా ప్రభుత్వంపై పడుతుంది. అంటే పన్నుకట్టే ప్రతి పౌరుడి నష్టి విరుగుతుంది. అన్ని మౌలిక వసతులకు పెట్టుబడులు, నిర్వహణా ఖర్చులు ప్రభుత్వానికి వదిలేస్తారు. మహా అయితే తక్కువ మోతాదులో సేవల పన్ను పసూలు చేస్తారు. మొత్తం ప్రయివేటీకరణ పూర్తయ్యాక వినియోగ దారులు ఎక్కువ మొత్తంలో ఖర్చు పెట్టాలి

“ నానాటికీ పెరుగుతున్న ఇంధన ఖర్చులు, వాయు కాలుష్యం, కర్షణ పదార్థాలను తగ్గించుకోవాల్సిన ఆవశ్యకత-ఇవన్నీ దేశంలోని రకరకాల రవాణా వ్యవస్థల్లో, రైల్వేల వాటాను గణనీయంగా పెంచాల్సిన ఆవశ్యకతను తెలియచేస్తున్నాయి. ”

వస్తుంది. రైల్వేలు పాత గడ్డురోజులలో మాదిరి దివాళా దిశకు నడుస్తాయి. రెండో పక్క ప్రయివేటు ఆపరేటర్లు లాభాలను పోగుచేసుకొని చిరునవ్వులతో బ్యాంకులకు పరుగులెడతారు.

ఇదంతా విన్న తరువాత కూడా ఎవరన్నా ఇది పూర్తి వక్రీకరణ అనుకుంటే, ఒక్కసారి మనం బ్రిటీష్ రైల్వే ప్రైవేటీకరణను పరిశీలిస్తే నిజాలు బయటపడతాయి. ఈ రోల్ మోడల్ నే మన దేబ్రాయ్ కమిటీ అనుకరించింది. కొన్ని అంశాలను నేరుగా బ్రిటన్ ప్రభుత్వమే వీరికి అందించింది. బ్రిటన్ ప్రభుత్వం ఏర్పరచిన స్వయంపాలక “రైల్ ట్రాక్ పబ్లిక్ కార్పొరేషన్” 1993లో ప్రారంభించబడింది. అధిక పెట్టుబడి పెట్టడం, ప్రయివేటు ఆపరేటర్ల నుండి ఆదాయం రాకపోవడం వలన మౌలిక పనతుల నిర్వహణ భారం మోయలేక 2001లో కుప్పకూలి పోయింది. దాని వారసుడైన “నెట్ వర్క్ రైల్” యొక్క అప్పులు 2002-03లో 9.60 కోట్ల డాలర్ల నుండి 2012 నాటికి 30 కోట్ల డాలర్లకు పెరిగాయి. ట్రాక్ నిర్వహణ భారంతోపాటు వడ్డీలు పెరిగిపోయి అది కుప్పకూలింది. అదే సమయంలో ప్రయివేటు ఆపరేటర్ల డిమాండు మేరకు ట్రాక్ వినియోగపు ఛార్జీలు మరింతగా తగ్గించ బడటంతో, నెట్ వర్క్ రైల్ ఆదాయం మరింత కృంగిపోయింది. యూరోపియన్ యూనియన్ సూత్రాల ప్రకారం ఇవాళ ఈ మొత్తం అప్పు ప్రభుత్వం మీదకు నెట్టివేయబడింది. అది ప్రభుత్వ బడ్జెట్ లో ఒక ప్రధాన భాగమైంది. బ్రిటన్ లో సగటు షౌరుడు రైల్వేల ప్రయివేటీకరణకు ముందు ఎంత పన్ను కట్టేవాడో ప్రయివేటీకరణ తరువాత అంతకు రెండింతలు కట్టాల్సిన పరిస్థితి ఏర్పడింది.

బ్రిటన్ రైల్ వ్యవస్థలో 2663 స్టేషన్లు, 266 మార్గాలు, దాదాపు 3వ వంతు లాభదాయకం కాని మార్గాలుగా మూసివేయ బడ్డాయి. ఇవాళ సాధారణ ప్యాసింజర్ సర్వీసులు చాలా భారంగా మారాయి. అయినా

ఉద్యోగార్థం వెళ్ళే రోజువారీ వినియోగదారులతో పాసింజర్ రైళ్ళు కిక్కిరిసి ఉంటున్నాయి. కాని ప్రయివేటు ఆపరేటర్లు మటుకు రైళ్ళ సంఖ్యను పెంచటం లేదు. వారు విపరీతమైన లాభాలు పోగు చేసుకుంటుంటే, మరోవైపు వినియోగ దారులు ఒకరి మీద ఒకరు పడుతూ లేస్తూ ప్రయాణం సాగిస్తున్నారు. మొత్తం యూరప్ లోని అన్ని దేశాలకన్నా బ్రిటన్ లో రైల్వే ఛార్జీలు 30 శాతం అధికంగా ఉన్నాయి. ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో ప్రభుత్వ కార్పొరేషన్లు రైల్వేలను నడిపిస్తున్నాయి. బ్రిటన్ లో తిరిగి రైలు సర్వీసులలో సగం దాకా ఈ రెండు దేశాల సర్వీసులే నడుస్తున్నాయి.

వింతేమిటంటే, ఈ నయా ఉదారవాద విధానాల ముసుగులో మొత్తం రైల్వేని ప్రయివేటీకరించినా, ఇప్పటికీ ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న రైల్వే సర్వీస్ “కన్స్ట్రక్ట్ రైల్” బ్రిటన్ లో లాభాలతో నడుస్తున్న ఏకైక రైల్వే సంస్థగా ఉంది. పదిహేను మంది ప్రయివేటు ఆపరేటర్ల కన్నా ప్రభుత్వం నుండి తక్కువ సబ్సిడీ పొందుతూ, 2009 నుండి 2014 వరకు ప్రభుత్వానికి 100 కోట్ల డాలర్లు లాభాన్ని ఆర్జించి పెట్టింది. బ్రిటన్ లోని ఐదుగురు అతిపెద్ద ప్రయివేటు ఆపరేటర్లు ఈ కాలంలో ప్రభుత్వం నుండి పొందిన సబ్సిడీ అక్షరాల మూడు బిలియన్ డాలర్లు. ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నడుస్తున్న ఒకే ఒక రైల్వే సంస్థ వలన తనకి తలదించుకునే పరిస్థితి వస్తుందని భావించిన బ్రిటన్ కన్సర్వేటివ్ పార్టీ, దానిని ఎలాగైనా ప్రయివేటీకరించాలని కృత నిశ్చయంతో ఉంది. కాని ప్రభుత్వ సంస్థ నిర్వహించిన ఒక సర్వేలో 68 శాతం మంది బ్రిటన్ షౌరులు మొత్తం బ్రిటీష్ రైల్వేలను తిరిగి జాతీయం చేయాలని కోరారు. పక్కనే ఉన్న స్కాట్లాండ్ లో జరిగిన రిఫరెండంలో రైల్వేలను తిరిగి జాతీయం చేయాలనేది స్వాతంత్ర్యం కోరుకుంటున్న వారు చేస్తున్న ప్రచారంలో ముఖ్యంశంగా ఉంది. పునర్వ్యవస్థీకరణకు అనేక మార్గాలు:

భారతీయ రైల్వేలలో చాలా లోపాలున్నాయన్నది వాస్తవమే. పునర్వ్యవస్థీకరణ చేయాల్సిన అంశాలు చాలా ఉన్నాయి. ఉదాహరణకి రైళ్ళ నిర్వహణ సామర్థ్యం మెరుగు పరచటం, సౌకర్యాలు, భద్రత కల్పించటం. ఆశ్చర్యకరమైన అంశం ఏమిటంటే దేబ్రాయ్ కమిటీ ఈ రెండు అంశాలను అసలు పరిగణన లోకి తీసుకోకపోవడం. పలు సర్వీసులలోనూ, రైల్వేల ద్రవ్య ఆస్తులలోనూ, లోకోమోటివ్స్, పాసింజర్ బోగీలు, సరకుల రవాణా బోగీల లోనూ ప్రయివేటు సంస్థలు పాలుపంచు కోవడం వల్ల మేలు జరగదు. అయితే వాస్తవ పరిస్థితులకు సుగుణంగా, భారతీయ పరిస్థితులకు, అవసరాలకు బాగా సరిపడే నమూనాలను, ప్రత్యేకించి సిద్ధాంత ప్రేరణతో ప్రతిపాదించే చిట్కాలు కాక, తక్కువ మొత్తాలను మాత్రమే చెల్లించగల ప్రయాణీకులను దృష్టిలో ఉంచుకొని, అటువంటి పునర్వ్యవస్థీకరణను చేపట్టాల్సి ఉంటుంది. విఫలమైన బ్రిటీషు నమూనాలను కాపీకొట్టిన దేబ్రాయ్ కమిటీ అసలు రోగంకంటే చికిత్సను ఘోరంగా రూపొందించింది.

కొంచెం అటూ ఇటూగా గత మూడు దశాబ్దాల కాలంలో మారుతున్న ఆర్థిక వ్యవస్థ స్వభావం, వివిధ రకాల రవాణా వ్యవస్థల మూలంగా ఏర్పడిన పోటీ, మారుతున్న ప్రయాణీకుల, సరుకు రవాణాదారుల అవసరాల కారణంగా, ప్రపంచవ్యాప్తంగా రైల్వే రవాణా సేవల పునర్వ్యవస్థీకరణకై ఇప్పుడున్న అనేకానేక నమూనాలను గమనిస్తే ఎంతో ఆశ్చర్యం వస్తుంది. ఉదాహరణకు జర్మనీలో రోడ్డు రవాణా పెద్దఎత్తున ప్రగతి సాధించినందువల్ల రైల్వేలలో, ప్రత్యేకించి ప్రాంతీయ విభాగాలలో అటు ప్రయాణీకులను, ఇటు సరుకుల రవాణాను ఇతోధికంగా పెంచడం అన్నదే ప్రధాన ధ్యేయంగా నిల్చింది.

భారతదేశంలో గత ఐదు దశాబ్దాల కాలంలో రైల్వే ద్వారా రవాణా బాగా తగ్గిపోయి, రోడ్డు రవాణా పెరిగిపోయిందన్న సంగతి అందరూ అంగీకరించే అంశమే. నానాటికీ పెరుగుతున్న ఇంధన ఖర్చులు, వాయు కాలుష్యం, కర్షణ పదార్థాలను తగ్గించుకోవాల్సిన ఆవశ్యకత-ఇవన్నీ దేశంలోని రకరకాల రవాణా వ్యవస్థల్లో, రైల్వేల వాటాను గణనీయంగా పెంచాల్సిన ఆవశ్యకతను తెలియచేస్తున్నాయి. జర్మనీలో ఏకశిలా సదృశ్యంగా ఉండిన జర్మన్ రైల్వే, ద్యూట్సీబాన్ (జర్మన్ రైల్)ను మౌలిక సదుపాయాల కల్పనకు డి.బి. నెట్జ్, రవాణా కార్యక్రమాల నిర్వహణకు డి.బి. ఏజి అనే రెండు

సంస్థలుగా విడగొట్టారు. డి.బి. ఏజిలో నగరాల మధ్య ప్రయాణీకుల అవసరాలకై విజయ వంతంగా నడుస్తున్న హైస్పీడ్ రైల్ సర్వీసు (ఐ.సి.ఈ.) కూడా ఉంది. డి.బి. ఏజిలో ప్రాంతీయ రవాణా సేవలను చూసే డిజిలిజియో సరుకుల రవాణాలో ప్రయివేటు సంస్థలతో బహిరంగంగా పోటీపడుతున్నది. బ్రిటన్ తో సహా పలు ఐరోపా దేశాలలో కూడా సేవలనుందించే డి.బి. స్కెంకే అనే రెండు సంస్థలు ఇందులో అంతర్భాగాలుగా ఉన్నాయి.

హాలండ్ లో ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలోని నెదర్లాండ్ రైల్వేనే అతి పెద్ద రవాణా సంస్థ. దీనికి దూరప్రాంత రవాణా సేవలలో గుర్తింపు పత్యం ఉంది. ఫ్రాన్స్ లో ప్రస్తుత సోషలిస్టు ప్రభుత్వం, పలు ఐరోపా దేశాలలో కూడా కార్యకలాపాలు నిర్వహిస్తున్న బహుళజాతి సంస్థ, విలోరియా తెచ్చిన ఒత్తిడిని కూడా లెక్క చేయకుండా ప్రయివేటీకరణవైపుగా కొనసాగే ధోరణిని వెనక్కి మళ్ళించింది. మౌలిక సదుపాయాలను చూసే విభాగం, రవాణా కార్యకలాపాలను చూసే విభాగాలుగా విడగొట్టబడిన ఎస్.ఎన్.ఐ. ఎఫ్. కూడా ఏకైక రవాణా సంస్థగా నిలిచింది. అవి ఈ రెండు విభాగాల శక్తి సామర్థ్యాలను నిర్వీర్యపరిచే దిశగా కాక, ప్రోత్సహించే దిశగా కదులుతూ, ఆ రెండు విభాగాలను క్రమాను గతంగా పునరేకీకరణ చేస్తున్నది. పోటీకాకుండా, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల కోసం చేసిన వికేంద్రీకరణ, అవి సాధించుకున్న కఠిన షరతులు వంటి సామాజిక నియంత్రణా రూపాలతో కూడి, ఎస్.యన్.ఐ.ఎఫ్. యొక్క శక్తి సామర్థ్యాల, ఆదాయ వ్యయాలు బాగా పుంజుకున్నాయి.

స్పెయిన్ లో కూడా వికేంద్రీకరణ మంచి ఫలితాలు ఇచ్చింది. అక్కడ బాస్క్ ప్రాంతంలోని వామపక్ష అనుకూల ప్రభుత్వం యుస్కోటెన్ అనే పాసింజర్ సంస్థ ద్వారా రైల్వేలో

ప్రయాణీకుల, సరుకు రవాణా విభాగాలను నడుపుతోంది. ఈ రైల్వేకి కొత్తగా, స్థానికంగా తయారు చేసుకున్న ఇంజన్లు, ప్రయాణీకుల పెట్టెలు, సరుకు రవాణా వ్యాగన్లు ఉన్నాయి. అలాగే కొత్తగా నిర్మించిన డబుల్ లైన్లు, స్టేషన్లు ఉన్నాయి. ఇటలీలో నియంత్రణల ఎత్తివేత కొనసాగుతున్నప్పటికీ, ప్రభుత్వం యొక్క రైల్వే సంస్థ 'టెనిటారియా' నగరాల మధ్య రవాణా మార్గాలలో ప్రయివేటు సంస్థల నుండి పోటీని ఎదుర్కొంటూనే కొనసాగుతున్నది. అదే సమయంలో రాష్ట్ర కౌన్సిల్స్ లోకోమోటివ్స్, పాసింజర్ మరియు సరకు రవాణా కోచ్ లతో నడిచే తమ స్వంత ప్రాంతీయ రైల్వేలు కూడా ఉన్నాయి. ఇవి దేశ రైల్వేవ్యవస్థతో బాగా అనుసంధానించబడ్డాయి. స్వాండినేవియాలో కూడా రవాణా నిర్వహణ, మౌలిక సదుపాయాల కల్పన భారాన్ని తొలగించడం సత్ఫలితాలనే ఇచ్చింది. అయితే ప్రభుత్వ యాజమాన్యంలోని సంస్థలు, కమ్యూనిటీ యాజమాన్యంలో, లేదా రాష్ట్రాధికారుల యాజమాన్యంలోని స్థానిక రైల్వేల వలనే అది అధికారికంగా సాధ్యమైంది.

దురదృష్టవశాత్తూ ఐరోపా యూనియన్ నయా ఉదారవాద పిడివాద సిద్ధాంతాన్ని వెనకేసుకొస్తోంది. అది ఐరోపా యూనియన్

సభ్యదేశాలన్నింటిలోనూ తప్పనిసరి చేసే చట్టాన్ని కూడా తేవొచ్చు. ప్రయివేటీకరణ లేదా నియంత్రణల ఎత్తివేతల వల్ల ఒనగూడే ప్రయోజనాలను ఎత్తిచూపే నాణ్యతాధారాలు డౌంక తిరుగుడుగా ఉన్నాయని, తప్పనిసరి చేయడం "రాజకీయ ఎంపిక" అవుతుందని ఐరోపా కమీషన్ నివేదిక తేల్చి చెప్పినప్పటికీ ఇది కొనసాగుతోంది.

దేబ్రాయ్ కమిటీ పైన పేర్కొన్న సమర్థవంతమైన, జవాబుదారీతనంగల ప్రజా యాజమాన్య రైల్వే వ్యవస్థల తాలూకు పలు నమూనాలను అధ్యయనం చేసి, వాటి ఆధారంగా సూచనలు చేసి ఉండాల్సింది. కాని దురదృష్టవశాత్తూ అది నయా రూదారవాద బాటను ఎంపిక చేసుకొని, ప్రయివేటీకరణ పిడివాదాన్ని చంకనెత్తుకుంది. మోడీ ప్రభుత్వం దేబ్రాయ్ కమిటీ నివేదికను తిరస్కరిస్తే మేలు జరుగుతుంది. అయితే స్టాక్ మార్కెట్, విదేశీ మదుపుదారుల హర్షధ్వనాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని అది ఆ పని చేయకపోవచ్చు. అది రైల్వేలను ప్రజలకు మేలు చేసే సంస్థగా కాక ఆర్థిక దృష్టితో చూడడం, ప్రజలకంటే లాభాలకే ప్రాధాన్యతనిచ్చే దృష్టితో చూడడం మూలంగా జరుగుతోంది.

(అనువాదం: యల్ యస్ భారవి)

‘మార్క్సిస్టు’కు మీ సందేహాలు రాయండి!

‘మార్క్సిస్టు’ సైద్ధాంతిక మాసపత్రికలో సిపిఐ(ఎం) పొలిట్ బ్యూరో సభ్యులు బివి రాఘవులు ప్రతినెలా పాఠకుల సందేహాలకు సమాధానాలిస్తున్న సంగతి మీకు తెలుసు. ప్రస్తుత అంతర్జాతీయ, జాతీయ, రాష్ట్ర రాజకీయ పరిణామాలపై మీ సందేహాలను నివృత్తి చేసుకునేందుకు ప్రశ్నలను రాసి పంపండి! ప్రతినెలా 20వ తేదీలోపు మీ

ప్రశ్నలు మాకు చేరితే తదుపరి సంచికలో రాఘవులు సమాధానాలు లభిస్తాయి. మీ ప్రశ్నలు అందాల్సిన చిరునామా!

- ఎడిటర్,

‘మార్క్సిస్టు’ సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక, ప్రజాశక్తి ప్రెస్, గవర్నరుపేట, విజయవాడ-2

సంక్షోభం నుండి సంక్షోభంలోకి

గ్రీసు పరిణామాలు

ఎన్. వెంకట్రావు ✍️

రచయిత సిపిఐ (ఎం) ఆంధ్ర ప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ సభ్యులు

పెట్టుబడిదారీ పండితులు ప్రజాస్వామ్యం గురించి గొంతు చించుకుంటూ ఉంటారు. కానీ పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలో ప్రజాస్వామ్యం అనేది పెట్టుబడికి లోబడే ఉండాలి. అలా కాకుండా పెట్టుబడి ప్రయోజనాలకు అడ్డం వస్తే ప్రజా స్వామ్యాన్ని ఒంటి చేత్తో తీసిపారేస్తారని గ్రీసు పరిణామాలు మరోమారు నగ్గుంగా నిరూపించాయి. అంతే కాదు పెట్టుబడి తన ప్రయోజనాలు నెరవేర్చుకోవడానికి ఎంతటి దుర్మార్గాలకైనా పాల్పడుతుందని మార్క్సిస్టు పెట్టుబడి గ్రంథంలో చెప్పిన విషయం ఎంతటి సత్యమో ఐరోపా పెట్టుబడిదారుల ప్రతినిధులైన దుష్టత్రయం (ఐరోపా యూనియన్, ఐరోపా సెంట్రల్ బ్యాంకు, ఐఎంఎఫ్) గ్రీసు ప్రజలపై సాగిస్తూ ఉన్న దుర్మార్గాలు తెలియజేస్తున్నాయి.

కోటీ వన్నెలను లక్షల మంది జనాభా ఉన్న చిన్న దేశం గ్రీసు. పశ్చిమ దేశాల ప్రజా స్వామ్యానికి బీజాలు వేసిన ప్రాచీన దేశమిది. ఉమ్మడి ఐరోపా ఏర్పడితే ప్రజల మధ్య సంఘీభావం, దేశాల మధ్య సోదర భావం ఏర్పడి అన్ని దేశాలకూ మేలు జరుగుతుందన్న ప్రచారంతో ఐరోపా యూనియన్లో చేరిన ఆ దేశం తన కరెన్సీ డ్రాచ్మాను రద్దు చేసుకుని యూరోను కరెన్సీగా స్వీకరించింది. కానీ యూరోపియన్ యూనియన్లో చేరడం తన మెడకు తాను ఉచ్చుబిగించుకోవడమేనని ఇప్పుడా దేశం, ప్రజలూ గుర్తిస్తున్నారు. పెట్టుబడికి దోచుకోవడమే మినహా ప్రజల మీదా, వారి ఈతిభాదలమీదా జాలి, దయ అనేవి ఉండవని తెలుసుకుంటున్నారు. పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను కూలదోయడం మినహా దాన్ని సంస్కరించడం సాధ్యం కాదని గ్రీసు ప్రరిణామాలు ఆ దేశ ప్రజలకూ, ప్రపంచానికీ

కూడా చాలి చెబుతున్నాయి.

గ్రీసు సంక్షోభం

గ్రీసు సంక్షోభం 2008 పెట్టుబడిదారీ సంక్షోభంతో ప్రారంభమైంది. ప్రయివేటు ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారీ సంస్థలు పెద్దఎత్తున దివాళా తీయడంతో సంక్షోభం ప్రారంభమైంది. కొనుగోలు శక్తి లేని ప్రజలకు పెద్ద ఎత్తున అప్పులిచ్చి ఆ సంస్థలు దివాళా తీశాయి. ఆ సంస్థలను కాపాడేందుకు అనేక దేశాల ప్రభుత్వాలు బెయిలవుట్ ప్యాకేజీలు ప్రకటించాయి. ఈ ప్యాకేజీల వల్ల ఆయా దేశాల ఆర్థిక వ్యవస్థలు అప్పుల పాలైనాయి. చివరికి వాటి అప్పు పెరిగి ఆ దేశాలే దివాళా ఎత్తే స్థితికి చేరుకున్నాయి. దేశాలు దివాళా ఎత్తితే తమ వద్ద తీసుకున్న డబ్బు తిరిగిరాదు గనుక ఆ దేశాలకు అప్పులిచ్చిన సంస్థలూ, వాటి తరపున పెట్టుబడిదారీ దేశాలూ రంగంలోకి దిగి దేశాలకు బెయిలవుట్ ప్యాకేజీలు ప్రకటించాయి. బెయిలవుట్ కింద కొంత మొత్తం రుణం ప్రకటించడం అందులో కొంత ఆయా దేశాలు రోజువారీ నడకకు ఉపయోగించగా, మిగిలింది తన అప్పు ఫాయిదాల కింద జమచేసుకోవడం చేస్తున్నాయి. దాంతో ఒక్కో బెయిలవుట్ (విముక్తి) ప్యాకేజీ ఆయా దేశాలను రుణం నుండి విముక్తి చేయకపోగా మరింత రుణం ఊబిలోకి నెట్టేస్తున్నాయి.

బెయిలవుట్ ప్యాకేజీలతో ఉన్న మరో చిక్కెముంటే ఒక్కో ప్యాకేజీతో కొన్ని షరతులు కూడా తోకలాగా ఉంటాయి. ఆ షరతులు ఆమోదిస్తేనే ప్యాకేజీ ఇస్తారు. రుణగ్రస్త దేశపు కార్మికులను, ప్రజలను ఆర్థికంగా మరింత పిండేసి అలా వచ్చిన డబ్బును ఫాయిదాల కింద చెల్లించడమే ఈ షరతుల సారాంశం. కార్మికుల

వేతనాలు తగ్గించడం, ప్రజల సంక్షేమ కార్యక్రమాలకు కోతపెట్టడం, పెన్షన్లు బాగా తగ్గించడం, విద్య, వైద్యం తదితర రంగాలను ఎండగట్టడం వగైరా షరతులుంటాయి. ప్రజలను పిండి పిప్పిచేసే ఈ ప్యాకేజీలకు పొదుపు ప్యాకేజీలు అని ముద్దుపేరు పెట్టారు. ప్రతి ప్యాకేజీ వల్ల దేశం మరింత అప్పుల ఊబిలోకి పోవడమే కాదు ప్రజలు మరింతగా పేదరికంలోకి దిగజారిపోతారు. అందుకే ప్రతి ప్యాకేజీ దేశ ప్రజల్లోనూ, కార్మికుల్లోనూ అశాంతిని రేపుతుంది. ఆందోళనలూ, సమ్మెలూ ఉధృత మవుతాయి. కొన్ని దేశాల్లో ఇవి రాజకీయ సంక్షోభాలుగా మారుతాయి. ప్రజలు సంప్రదాయ పార్టీలను తిరస్కరించి ఫాసిస్టు పార్టీలనో, వామపక్ష రాజకీయ పార్టీలనో ఎన్నుకోవడం జరుగుతుంది.

ఐర్లాండ్, గ్రీసు, పోర్చుగీసు, స్పెయిన్, పోర్టోరికో, సైప్రస్.. ఇంకా అనేక దేశాలు ఇటువంటి సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటున్నాయి. ఇంకా అనేక దేశాలు అదే మార్గంలో ఉన్నాయి. వీటన్నిటిలోకీ గ్రీసుది ఒక ప్రత్యేకమైన, విశిష్టమైన స్థానం. ఒక రకంగా చెప్పాలంటే గ్రీసు పరిణామాలు ప్రస్తుత ప్రపంచం ఎదుర్కొంటున్న సంక్షోభానికి ప్రత్యక్ష నిదర్శనంగానూ, రానున్న పరిణామాలకు సంకేతంగానూ నిలుస్తాయి. అందుకే చిన్న దేశమే అయినా గ్రీసు పరిణామాలు ప్రపంచాన్ని గడగడలాడిస్తున్నాయి.

పొదుపు ప్యాకేజీలు

2008 అమెరికన్ సబ్ప్రైమ్ సంక్షోభం తరువాత గ్రీసులో 2009లో ప్రభుత్వ రుణసంక్షోభం తలెత్తింది. జిడిపికి మించి

ప్రభుత్వ రుణం పెరిగిపోయింది. పెట్టుబడి దారులకు అది తిరిగి అప్పు తీర్చగలదనే నమ్మకం సడలింది. దాంతో యూరోజోన్ లో దానికి అప్పులిచ్చిన దేశాల్లో ముఖ్యంగా జర్మనీలో ఆందోళన మొదలైంది. దాంతో జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ ల నేతృత్వంలోని ఐరోపా యూనియన్, ఐరోపా కేంద్ర బ్యాంకు, ఐఎంఎఫ్ లు అప్పు ప్యాకేజీలతో రంగంలోకి దిగాయి. ఈ మూడు సంస్థలను ఐరోపా ప్రజలు దుష్ట త్రయం (ట్రోయికా)గా పిలుస్తున్నారు. ఇవి 2009లో నాటి గ్రీను ప్రధాని పాపాండ్రూసు స్టిక్టర్డాండులోని దావోస్ ప్రపంచ ఆర్థిక ఫోరమ్ కు పిలిపించుకుని ఆయన మెడలు వంచి పొదుపు ప్యాకేజీలకు అంగీకరింపజేశాయి. 2010 ఫిబ్రవరి, మే నెలల మధ్య గ్రీకు ప్రభుత్వానికి, దుష్టత్రయానికి మధ్య మూడు పొదుపు ప్యాకేజీలకు ఒప్పందాలు కుదిరాయి. ఆ తరువాత అదే ఏడాది గ్రీను ప్రభుత్వమే రెండు పొదుపు చర్యలు ప్రకటించింది. మొదటి పొదుపు ప్యాకేజీ ప్రకారం ప్రభుత్వం 80 కోట్ల యూరోల ఖర్చులు తగ్గించుకోవాలి. దీనికిగాను ప్రభుత్వ ఉద్యోగులందరి జీతాల పెరుగుదల నిలిపివేయాలనీ, బోనస్ లులో 10శాతం కోత విధించాలనీ, ఓవర్ టైమ్ వేతనాల్లో, ప్రభుత్వ ఉద్యోగుల్లో, పనికి సంబంధించిన ప్రయాణ ఖర్చుల్లో కోతలు విధించాలని షరతు పెట్టాయి. ఇది 2010 ఫిబ్రవరి 9 నుండి అమల్లోకి వచ్చింది. తరువాత మార్చిలో రెండో ప్యాకేజీ వచ్చింది. దీని ప్రకారం ప్రభుత్వం 480 కోట్ల యూరోల ఖర్చు తగ్గించుకోవాలి. 2010 మార్చి 5 నుండి అమల్లోకి వచ్చిన ఈ పొదుపు ప్యాకేజీ కింద క్రిస్టమస్, ఈస్టర్ బోనస్ లలో 30శాతం కోత, ప్రభుత్వ బోనస్ లో 12 శాతం కోత, ప్రభుత్వ ప్రయివేటు ఉద్యోగుల వేతనాల్లో 7 శాతం కోత, పెట్రోలుపై 15శాతం పన్ను పెంపు, వ్యాట్ పన్ను గణనీయంగా పెంపు తదితర చర్యలు తీసుకున్నారు. మే 2 నుండి అమలైన మూడో పొదుపు చర్యలో భాగంగా వేతనాలు, బోనస్ లు, సంక్షేమ కార్యక్రమాలు మరింతగా కోసి ప్రజలపై 3,800 కోట్ల యూరోల భారం వేశారు. 4000 ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను బజారులో పెట్టి అమ్మేశారు.

ఈ చర్యలతో ఆగ్రహించిన కార్మికులు దేశవ్యాపితంగా సమ్మెకు దిగారు. దేశవ్యాపితంగా లక్షలాది మంది ప్రదర్శనలు చేశారు. ఇందులో గ్రీకు కమ్యూనిస్టు పార్టీ, దాని కార్మికసంఘం 'పామే' ప్రముఖ పాత్ర నిర్వహించాయి. ఆందోళనకారులపై పోలీసులు విరుచు

“ పొదుపు చర్యల పేరుతో ఉద్యోగులను ఎంతగా పీల్చేశారంటే.. దేశంలో 2007లో సగటున 1500 యూరోలున్న ఒక ఇంజనీరు జీతం 2014నాటికి 500 యూరోలకు తగ్గిపోయింది. మామూలు జనానికి ఆహారం, కూర గాయలు, పళ్లు, నిత్యావసర మందులు అంద కుండా పోయాయి. ప్రజలు బకారులుగా మారారు. వాళ్ల కడుపులు కొట్టి లాక్కున్న డబ్బంతా జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లు ప్రధాన భాగస్వాములుగా ఉన్న రుణదాత సంస్థలు చేజిక్కించు కున్నాయి. ”

సిద్ధార్థ

కుపడ్డారు. ముగ్గురు వ్యక్తులు చనిపోయారు. అనేకమంది గాయపడ్డారు. వందమందికిపైగా అరెస్టుయ్యారు.

ఇలా వరుసగా పది పొదుపు ప్యాకేజీలు అమలు చేసేసరికి గ్రీను ప్రజలు పూర్తిగా దివాళా తీశారు. 2014 మేలో అమలు జరిపిన ప్యాకేజీలో భాగంగా రానున్న నాలుగేళ్ల పాటు అంటే 2018 వరకు కార్మికుల వేతనాలు, పెన్షన్లు పూర్తిగా స్తంభింపజేయాలని ఒక చట్టాన్ని తెచ్చారు.

పొదుపు చర్యల పేరుతో ఉద్యోగులను ఎంతగా పీల్చేశారంటే.. దేశంలో 2007లో సగటున 1500 యూరోలున్న ఒక ఇంజనీరు జీతం 2014నాటికి 500 యూరోలకు తగ్గిపోయింది. మామూలు జనానికి ఆహారం, కూర గాయలు, పళ్లు, నిత్యావసర మందులు అంద కుండా పోయాయి. ప్రజలు బికారులుగా మారారు. వాళ్ల కడుపులు కొట్టి లాక్కున్న డబ్బంతా జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ లు ప్రధాన భాగస్వాములుగా ఉన్న రుణదాత సంస్థలు చేజిక్కించు కున్నాయి.

అయినా దేశ రుణం తీరలేదు సరికదా మరింత పెరిగింది. 2010లో గ్రీసుకు రుణదా

తలు ఇచ్చిన 11,000 కోట్ల యూరోలు అవిరై పోయాయి. మాంద్యం పెద్ద ఎత్తున నెలకొంది. దేశం సంక్షోభం నుండి మరో సంక్షోభంలోకి పోయింది. గ్రీను మునిగిపోతే మొత్తం ఐరోపా మునిగిపోయే ప్రమాదం వచ్చింది. ప్రపంచ స్టాక్ మార్కెట్లపై ప్రభావం పడింది. ఐరోపా యూనియన్ నుండి గ్రీను తప్పుకోవాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది. దాంతో రుణం ఎగ్జిట్ చేసిన దేశంగా ప్రకటిస్తాం లేకుంటే మరో కొత్త పొదుపు ప్యాకేజీకి ఆమోదించాలని దుష్ట త్రయం గ్రీను ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి పెంచింది.

రాజకీయ మార్పులు

ఆర్థిక సంక్షోభం గ్రీసులో తీవ్రమైన రాజకీయ సంక్షోభానికి దారితీసింది. గ్రీసులో సోషలిస్టు పార్టీ 'పొనాక్' పార్టీ చాలా కాలం అధికారంలో ఉంది. పొదుపు చర్యల వల్ల పొనాక్ ప్రభుత్వ ప్రధాన మంత్రి పాపాండ్రూపై ప్రజల్లో తీవ్ర వ్యతిరేకత ప్రబలింది. కార్మిక వర్గం పెద్ద ఎత్తున సమ్మె పోరాటాలకు దిగింది. గ్రీను ప్రతిరోజూ సమ్మెలు, ఆందోళనలతో అట్టుడికింది. 2012 మే ఎన్నికల్లో ప్రజల అసంతృప్తి తీవ్రమైన రాజకీయ మార్పులకు దారితీసింది. ఈ ఎన్నికల్లో ఏ పార్టీకీ పూర్తి మెజారిటీ రాలేదు. అధికారంలో ఉన్న పొనాక్ ను ప్రజలు తిరస్కరించారు. మరోవైపు ప్రధాన ప్రతిపక్షమైన న్యూ డెమోక్రసీ పార్టీ ఎక్కువ స్థానాల్లో గెలుపొందినా పూర్తి మెజారిటీ రాలేదు. రాడికల్ వామపక్ష నినాదాలతో ముందుకొచ్చిన సిరిజా పార్టీకి, మరోవైపు పచ్చి మితవాత నినాదాలతో ముందుకొచ్చిన ఫాసిస్టు పార్టీలకూ ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున ఓట్లు వేశారు. గ్రీను శ్రామిక వర్గం తరఫున నికరంగా పోరాడుతున్న కమ్యూనిస్టు పార్టీకి స్థానాలు బాగా పెరిగాయి. అయితే ఏ పార్టీకీ మెజారిటీ రాలేదు. ఏ రెండు పార్టీలూ కలిసి ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేసే పరిస్థితి లేకుండా పోయింది. న్యూడెమోక్రసీ నాయకుడు సమరాస్ ను అధికార పగ్గాలు చేపట్టా

“సిరిజా అంటే గ్రీసులో సమూలమైన అని అర్థం. సమాజంలో సమూల మార్పులు కోరుకునే 13 వామపక్ష గ్రూపులు, స్వతంత్ర సంస్థలతో ఏర్పడిన పార్టీ అది. 2004 ఎన్నికలకు ముందు సిరిజా పార్టీ ఏర్పడింది. అంతకు ముందు ఈ సంస్థలన్నీ అనేక రూపాల్లో ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నాయి. ముఖ్యంగా 1990వ దశకంలో నయా-ఉదార వాద విధానాలకు, వాటి పర్యవసానంగా వచ్చే అనేకానేక సామాజిక చెడుగులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాయి. 99

లని అధ్యక్షుడు పిలిచినా ఆయన చేతులెత్తేశాడు. సిరిజా పార్టీ కూడా ప్రభుత్వం ఏర్పాటుకు ముందుకు రాకపోవడంతో కొద్ది రోజుల్లోనే మళ్ళీ ఎన్నికలకు వెళ్ళాల్సి వచ్చింది. జూన్ లో జరిగిన ఎన్నికల్లో కూడా కొద్దిపాటి తేడాతో మళ్ళీ ఇదే రకమైన తీర్పు వచ్చింది. దాంతో అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడిదారుల కనుసన్నల్లో న్యూడెమోక్రసీ (ఎన్డి), పోసాక్ పార్టీలు కలిసిపోయి ఎన్డి నేత సమరాస్ నాయకత్వంలో సంకీర్ణ ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. ఈ ప్రభుత్వంలో ప్రజలెన్నుకున్న పార్లమెంటు సభ్యులకన్నా అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ నడిపించే టెక్నోక్రాట్లకే ప్రధాన పాత్ర లభించింది. దుష్ప్రయం రోజువారీ ప్రభుత్వ వ్యవహారాలను దగ్గరుండి నడిపించింది.

మూడేళ్ల కాలంలో గ్రీసులో ప్రజలెన్నుకున్న ప్రభుత్వం ఉన్నా పరిపాలన అంతా దుష్ప్రయం ఆధ్వర్యంలోనే నడిచింది. పొదుపు చర్యలు, ప్రజల జీవన ప్రమాణాలను కుంగదీశాయి. ఉద్యోగాలు పోయాయి. జీతాలు తగ్గాయి. పెన్షన్లు కోతకు గురయ్యాయి. దాంతో ప్రజల్లో ముఖ్యంగా కార్మికవర్గంలో తీవ్రమైన అశాంతి ప్రబలింది. జీవన ప్రమాణాల కోతకు నిరసనగా కార్మిక వర్గం వీరోచిత పోరాటాలు నిర్వహించింది. సమ్మెలు, ఆందోళనలు, పార్లమెంటు ముట్టడులు నిత్యకృత్యమైనాయి. ఫలితంగా కార్మికుల్లో సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, సోషలిస్టు భావాలు పెరిగాయి. అదే సమయంలో మరోవైపు ఫాసిస్టు భావజాలం కూడా పెరిగింది. జర్మనీకి వ్యతిరేకంగా, వలస దారులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలను రెచ్చగొట్టి ఫాసిస్టు గోల్డెన్ డాన్ వంటి పార్టీలు ప్రాబల్యం పొందాయి.

2014 డిసెంబర్ లో గ్రీస్ అధ్యక్ష పదవికి జరిగిన పరోక్ష ఎన్నికల్లో అధికార పక్షం ఓడిపోవడంతో తిరిగి ఎన్నికలు నిర్వహించాల్సి వచ్చింది. జనవరి 5న జరిగిన ఎన్నికల్లో

వామపక్ష సిరిజా పార్టీకి గ్రీసు ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున మద్దతు పలికారు. 300 మంది సభ్యుల పార్లమెంటులో 71 మందితో రెండో స్థానంలో ఉన్న సిరిజా 149 స్థానాలు గెలుచుకుని ఏకైక పెద్ద పార్టీగా గెలుపొందింది. 125 స్థానాలతో అధికారం సాగించిన న్యూ డెమోక్రసీ 76 స్థానాలకు పరిమితమైంది. గతంలో చాలా కాలం గ్రీసును పాలించిన సోషలిస్టు పోసాక్ పార్టీ స్థానాలు 27 నుండి మరింత దిగజారి 12కు పడిపోయాయి. కమ్యూనిస్టు పార్టీ స్థానాలు 12 నుండి 15కు పెరిగాయి. ఫాసిస్టు గోల్డెన్ డాన్ స్థానాలు 16 నుండి 17కు పెరిగాయి. మొత్తంమీద చూసినప్పుడు రాడికల్ లెఫ్ట్ పార్టీగా ప్రాచుర్యం పొంది, పొదుపు చర్యలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించిన సిరిజాకు ప్రజలు పెద్ద ఎత్తున పట్టం కట్టడం ద్వారా ఐరోపాలోని దుష్ప్రయోనికీ వ్యతిరేకంగా తీర్పు చెప్పారు. పార్లమెంటులో 13 స్థానాలు పొందిన మధ్యేవాద ఎఎన్ఇఎల్ పార్టీ మద్దతుతో సిరిజా అధికారం చేపట్టింది. దాని నాయకుడు అలెగ్జీస్ సిప్రాస్ దేశ ప్రధాని అయినాడు.

సిరిజా పార్టీ

సిరిజా అంటే గ్రీసులో సమూలమైన అని అర్థం. సమాజంలో సమూల మార్పులు కోరుకునే 13 వామపక్ష గ్రూపులు, స్వతంత్ర సంస్థలతో ఏర్పడిన పార్టీ అది. అందులో సోషల్ డెమోక్రాట్లు, డెమోక్రటిక్ సోషలిస్టులు, వామపక్ష దేశభక్తులు, ఫెమినిస్టులు, పెట్టుబడిదారీ వ్యతిరేకులు, పర్యావరణ వాదులు, మార్క్సిస్టు-లెనినిస్టు గ్రూపులు, మాయోనిస్టులు, ట్రాట్స్కీయిస్టులు, యూరోకమ్యూనిస్టులు, లగ్నెంబర్గిస్టులు, ఐరోపా యూనియన్ వ్యతిరేకులు...వగైరా అనేక రకాల వారు ఉన్నారు. 2004 ఎన్నికలకు ముందు సిరిజా పార్టీ ఏర్పడింది. అంతకు ముందు ఈ సంస్థలన్నీ అనేక రూపాల్లో ప్రభుత్వ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నాయి. ముఖ్యంగా 1990వ దశకంలో నయా-ఉదార

వాద విధానాలకు, వాటి పర్యవసానంగా వచ్చే అనేకానేక సామాజిక చెడుగులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడాయి. ప్రపంచ సామాజిక ఫోరమ్స్ లో కలిసి పనిచేశాయి. ఆ విధంగా ఏర్పడిన సిరిజా పార్టీ 2004 ఎన్నికల్లో 3.3 శాతం ఓట్లు, పార్లమెంటులో ఆరు స్థానాలు సంపాదించి అందరి దృష్టిని ఆకర్షించింది. తరువాత పార్టీలో చీలికలు, కలయికలు ఏర్పడ్డాయి. 2007 ఎన్నికల్లో దానికి 5 శాతం ఓట్లు వచ్చాయి. 2009 ఎన్నికల్లో కొద్దిగా తగ్గి 4.6 శాతం ఓట్లతో 13 స్థానాలు గెలుచుకుంది. సిప్రాస్ ఆ పార్టీ నాయకునిగా ఎన్నికయినాడు. గ్రీసు సంక్షోభం తరువాత రాడికల్ వామపక్ష నినాదాలతో సిరిజా పార్టీ గణనీయంగా పెరిగింది. 2012 మే ఎన్నికల్లో దానికి 16 శాతం ఓట్లు వచ్చాయి. పార్లమెంటు స్థానాలు నాలుగింతలు పెరిగాయి. రెండవ పెద్ద పార్టీగా ఎదిగిన సిరిజాను ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయాలని అధ్యక్షుడు పిలిచాడు. కానీ ప్రభుత్వ ఏర్పాటుకు అది ముందుకు రాలేదు. ఏ పార్టీ ప్రభుత్వం ఏర్పాటు చేయకపోవడంతో మళ్ళీ జరిగిన ఎన్నికల్లో అది 71 స్థానాలు గెలుచుకుంది. ప్రధాన ప్రతిపక్ష స్థానం పొందింది.

ప్రధాన ప్రతిపక్ష స్థానంలో ఉన్న సిరిజా దాని నాయకుడు సిప్రాస్ గ్రీసు ప్రభుత్వ పొదుపు చర్యలను తీవ్రంగా ఖండించాడు. దేశంపై దుష్ప్రయం విధించిన పొదుపు ప్యాకేజీలను వ్యతిరేకించాడు. యూరోపియన్ యూనియన్ ను త్రోసిపుచ్చాలని పిలుపునిచ్చాడు. దాంతో గ్రీసు ప్రజలు తమ కష్టాలకు కారకులైన దుష్ప్రయోని ఎదిరించే పార్టీగా సిరిజాను, ఎదిరించే మొనగాడుగా సిప్రాస్ నూ చూశారు. అందుకే మూడేళ్ల తరువాత ఈ ఏడాది జనవరిలో జరిగిన ఎన్నికల్లో దానికి భారీగా ఓట్లనే పట్టం కట్టారు. సిరిజా నాయకత్వంలో సంకీర్ణ ప్రభుత్వం అధికారంలోకి వచ్చింది.

దుష్ప్రయంతో రాజీ

ఎంతో తీవ్రవాద నినాదాలతో అధికారంలోకి వచ్చినా సిరిజా పార్టీ దుష్ప్రయం ఒత్తిడి ముందు నిలవలేకపోయింది. ముఖ్యంగా జర్మనీ, ఫ్రాన్సులు గ్రీసుపై తీవ్రమైన ఒత్తిడి తెచ్చాయి. దుష్ప్రయం ప్రతిపాదించిన ప్యాకేజీకి అంగీకరించకపోతే గ్రీసును ఐరోపా యూనియన్ నుండి, యూరో కరెన్సీ నుండి తరిమేస్తామని బెదిరించాయి. అలా జరిగితే గ్రీసు తన పాత కరెన్సీ డ్రామ్మాను పునరుద్ధరించుకోవాలి. అత్యవసర దిగుమతులకు విదేశీ మారక నిల్వలు ఉండవు. దాంతో దేశం అల్లకల్లోలంగా మారు

తుందని తీవ్రమైన భయోత్పాతం కల్పించాయి. అధికారం చేపట్టిన అయిదు మాసాల్లోనే రాడికల్ నినాదాలను వదిలిపెట్టి సిరిజా పార్టీ, దాని నాయకులు రాజీకి రావడం ప్రారంభించారు. గ్రీసును యూరోపియన్ యూనియన్ లో కొనసాగించేందుకుగాను రాజీకి సిద్ధమన్నారు. చివరికి రాజీ స్థానంలో గతంలో కన్నా తీవ్రమైన పొదుపు ప్యాకేజీకి అంగీకరించి తమను ఎన్నుకున్న గ్రీసు ప్రజలను దగా చేసే స్థాయికి దిగజారారు. వాస్తవానికి తమ నాయకుల కన్నా గ్రీసు ప్రజలు దుష్ప్రత్యయానికి వ్యతిరేకంగా గట్టిగా నిలబడ్డారు. పొదుపు ప్యాకేజీ కావాలా వదా అని సిప్రాస్ అకస్మాత్తుగా జులై 5న రిఫరెండం చేపడితే 61 శాతం మంది ప్రజలు వద్దు అని తీర్పు చెప్పారు. అయినా దుష్ప్రత్యయం ప్రజాభిప్రాయాన్ని లెక్కచేయకుండా గ్రీసు పాలకుల మెడలు వంచి ప్రజా వ్యతిరేక ప్యాకేజీని అంగీకరించేట్లు చేసింది. ఈ ప్యాకేజీ ప్రకారం... రుణదాతలు గ్రీసుకు 5,350 కోట్ల యూరోల రుణం ఇస్తారు. దానితో గ్రీసు తను తెచ్చిన అప్పులు తీరుస్తుంది. గ్రీసును యూరో కరెన్సీలో ఉండడానికి అనుమతిస్తారు. ఇది చేసినందుకు గాను గ్రీసు ప్రభుత్వం ప్రజల జీవన ప్రమాణాల్లో మరింత కోత విధించాలి. ఇప్పటికే కడుపు కట్టుకుని బికారులుగా మారిన గ్రీకుల నుండి మరో 1300 కోట్ల యూరోల మేరకు కోతలు విధించాలని పరతులు విధించింది. అది కాకుండా 5000 కోట్ల యూరోల విలువైన ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలను అమ్మేయాలి.

దుష్ప్రత్యయం గ్రీసు మెడలు వంచి చేయించిన ఈ ఒప్పందం ప్రస్తుతానికి ఆ దేశాన్ని గండం నుండి తప్పించొచ్చుగాక. కానీ రానున్న కాలంలో ఆ దేశ ప్రజలను మరింత బికారులుగా మార్చేస్తుంది. వారి కొనుగోలు శక్తి మరింత పడిపోవడం వల్ల దేశాభివృద్ధి మరింత క్షీణిస్తుంది. గత ప్యాకేజీలు ఎలా అయితే గ్రీసును దిగజారుస్తూ వచ్చాయో సరికొత్త ప్యాకేజీ కూడా అదే పనిచేస్తుందని నిపుణులు చెబుతున్నారు.

వామపక్షాల్లో చర్చ

సిప్రాస్ ప్రభుత్వ లొంగుబాటు వామ పక్షాల్లో తీవ్ర చర్చకు దారితీసింది. పొదుపు ప్యాకేజీలకు వ్యతిరేకంగా గ్రీసు ప్రజల తరపున వీరోచితంగా పోరాడుతోన్న గ్రీసు కమ్యూనిస్టు పార్టీ (కెకెఎ) మొదటి నుండి సిరిజా పార్టీని వ్యతిరేకిస్తూ వస్తోంది. అంతర్జాతీయ ఫైనాన్స్ పెట్టుబడికి వ్యతిరేకంగా సిరిజా నిలబడాలంటే గ్రీసు కమ్యూనిస్టులు సంకీర్ణ ప్రభుత్వంలో

“పొదుపు ప్యాకేజీని సిప్రాస్ ప్రభుత్వం అంగీకరించడం పట్ల ప్రజల్లోనే కాకుండా ఆ సిరిజా పార్టీలో కూడా నిరసన జ్వాలలు బయలుదేరాయి. సిరిజా నుండి 30 మందికి పైగా పార్లమెంటు సభ్యులు బయటకు వచ్చేశారు. దాంతో పార్లమెంటులో ఓటింగులో ఇతర బూర్జువా పార్టీల మద్దతుతో సిప్రాస్ ప్రభుత్వం బయట పడింది. కొత్త ప్యాకేజీ అమలు తరువాత ప్రజల్లో వచ్చే ఆగ్రహాన్ని సిరిజా ఎలా తట్టుకుంటుందో వేచి చూడాలి. 99

చేరాలని అనేకమంది సలహా ఇచ్చారు. కనీసం ఆ ప్రభుత్వానికి బయటి నుండి మద్దతివ్వాలని కోరారు. కానీ గ్రీసు పార్టీ సిరిజా వర్గ పునాదినే ప్రశ్నించింది. దాని రాడికల్ నినాదాల వెనుక ప్రజలను దగాచేసే లక్షణం ఉందని పేర్కొంటూ వచ్చింది. గ్రీసులో స్థావరాలు నెలకొల్పిన అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదాన్ని వ్యతిరేకించని సిరిజా వామపక్ష పార్టీ ఎలా అవుతుందని ప్రశ్నించింది. నాటో కూటమిని సిరిజా వ్యతిరేకించలేదు. చివరికి ఐరోపా యూనియన్ నుండి గ్రీసు బయటికి రావాలని కూడా అది డిమాండ్ చేయలేదు. దుష్ప్రత్యయం ఒత్తిడిని తట్టుకోడానికి.. ప్రజలను సమీకరించి వీరాటంలోకి దించే ప్రయత్నాలు కూడా చేయలేదు. అందువల్ల సిరిజా పార్టీ, దాని నాయకత్వం అంతర్జాతీయ ద్రవ్యపెట్టుబడికి లొంగిపోయి ప్రజలకు ద్రోహం చేస్తాయని కెకెఎ పేర్కొంటూ వచ్చింది. కార్మికవర్గ, శ్రామిక ప్రజల కలయికతో తీవ్రమైన వర్గపోరాటం ద్వారా మాత్రమే గ్రీసు సంక్షోభానికి తెరపడుతుందని పార్టీ అభిప్రాయపడుతూ వచ్చింది. చివరికి గ్రీసు కమ్యూనిస్టు పార్టీ అంచనా సరైనదేనని నిరూపిస్తూ సిరిజా లొంగు బాటు ప్రదర్శించింది.

పొదుపు ప్యాకేజీని సిప్రాస్ ప్రభుత్వం అంగీకరించడంతో ప్రజల్లోనే కాకుండా ఆ సిరిజా పార్టీలో కూడా నిరసన జ్వాలలు బయలుదేరాయి. సిరిజా నుండి 30 మందికి పైగా పార్లమెంటు సభ్యులు బయటకు వచ్చేశారు. దాంతో పార్లమెంటులో ఓటింగులో ఇతర బూర్జువా పార్టీల మద్దతుతో సిప్రాస్ ప్రభుత్వం బయట పడింది. కొత్త ప్యాకేజీ అమలు తరువాత ప్రజల్లో వచ్చే ఆగ్రహాన్ని సిరిజా ఎలా తట్టుకుంటుందో వేచి చూడాలి. పొదుపు ప్యాకేజీలకు అన్ని దేశాల్లో వ్యతిరేకత రాకుండా ఒక్క గ్రీసులోనే వ్యతిరేకించి నిలబడడం సాధ్యం కాదన్న వాదనతో సిరిజా తన చర్యలను సమర్థించుకుంటోంది.

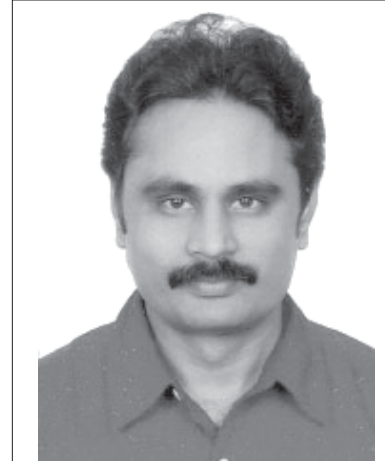
పర్యవసానాలు

కొత్త పొదుపు ప్యాకేజీ పర్యవసానాలు ఎలా ఉంటాయో కాలం గడిస్తేగానీ తెలియదు. ముఖ్యంగా ఇప్పటికే దుర్భర స్థితిలో ఉన్న గ్రీసు ప్రజల్లో ఈ కొత్త ప్యాకేజీ వల్ల వచ్చే ప్రతిస్పందనలు ఎలా ఉంటాయన్నది ప్రశ్న. ఒప్పందం కుదిరిన రోజున గ్రీసు పార్లమెంటు బయట జరిగిన పెద్ద ప్రజాప్రదర్శన రానున్న తుపాసుకు సంకేతంగా చెప్పవచ్చు. దుష్ప్రత్యయానికి వ్యతిరేకంగా నిలిచి గ్రీసు ప్రజల ప్రయోజనాలు కాపాడటంలో సిరిజా వైఫల్యం రానున్న కాలంలో కమ్యూనిస్టు ఉద్యమాలకు అవకాశాలు పెంచుతాయి. ఒప్పందానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటాలకు గ్రీసు కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఇప్పటికే పిలుపునిచ్చింది. అదే సమయంలో ఈ అసంతృప్తిని ఫాసిస్టు మార్గం పట్టించడానికి పాలక వర్గాలు తీవ్రమైన ప్రయత్నాలు చేస్తాయి. ఇప్పటికే గోల్డెన్ డాన్ వంటి ఫాసిస్టు పార్టీలకు గ్రీసులో ప్రాబల్యం పెరిగింది. ఇప్పుడు ఈ ఒప్పందం తరువాత గ్రీసులో జర్మన్ వ్యతిరేక సెంటిమెంటు తీవ్రంగా పెరిగింది. ఇటువంటి భావాలు ఫాసిజం పెరగడానికి దారితీయవచ్చు.

ఏమైనా ఈ రోజు గ్రీసులో జరుగుతున్న పరిణామాలు ఆ దేశానికే పరిమితం కావు. సయా-ఉదారవాద విధానాల వికృత ఫలితాలు ప్రస్తుతానికి అక్కడ కేంద్రీకృతం అయినాయి అంతే. స్పెయిన్, పోర్చుగల్ తదితర దేశాలు అదే బాటలో పయనిస్తున్నాయి. ప్రపంచ ఆర్థిక వ్యవస్థ రానున్న రోజుల్లో పెద్ద సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొనే ప్రమాదం ఉందని ఆర్థిక నిపుణులు హెచ్చరిస్తున్న నేపథ్యంలో చాలా దేశాలు గ్రీసు బాటలోకి వచ్చే అవకాశముంది. అందువల్ల ఈనాడు గ్రీసు ముందూ, ప్రపంచం ముందూ ఉన్న మార్గాలు రెండే... పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థను నాశనం చేయడమా లేక తాము నాశనం కావడమా?

సామాజిక భద్రతపై మోడీ ప్రభుత్వ దాడి

కొండూరు వీరయ్య ✍️

రచయిత అఖిల భారత వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం కేంద్ర చర్కింగ్ కమిటీ సభ్యులు

తాజాగా అంతర్జాతీయ కార్మిక సంస్థ (ఐఎల్ఓ) విడుదల చేసిన ప్రపంచ సామాజిక భద్రత నివేదికలో “సామాజిక భద్రత అవసరాన్ని ప్రపంచ వ్యాప్తంగా గుర్తించినా, ప్రజల ప్రాథమిక హక్కుగా సామాజిక భద్రత అన్న అంశం మాత్రం కోట్లాది ప్రజానీకానికి ఎండమావిగానే మిగిలింది” అని వాపోయింది. గత వంద సంవత్సరాల కాలంలో వివిధ దేశాల్లో సామాజిక భద్రతా చర్యలు ప్రారంభించినా నేటికీ ప్రపంచ వ్యాప్తంగా చూసినపుడు శ్రామిక జనాభాలో కేవలం 27 శాతం మందికి మాత్రమే ఏదో ఒక పథకం ద్వారా ప్రయోజనం కలుగుతున్నది. ఇంకా 73 శాతం శ్రామిక ప్రజానీకం సామాజిక భద్రతా వలయాన్ని సాధించటానికి అభివృద్ధి పోరాడుతూనే ఉన్నారు. ప్రపంచ ప్రజానీకంలో సగానికి పైగా ప్రజలు దారిద్ర్య భారం నుండి జీవితాన్ని విముక్తి చేసుకోలేని స్థితిలో ఉన్నప్పటికీ సమగ్ర సామాజిక భద్రతా వ్యవస్థ ద్వారా ప్రయోజనాలు పొందటానికి అర్హత లేని వారుగానే మిగిలిపోతున్నారు. సమగ్ర సామాజిక భద్రతకు దూరంగా ఉండటం వల్ల ప్రపంచ జనాభాలో దాదాపు సగానికి పైగా ప్రజలు సమగ్రాభివృద్ధి దిశగా అడుగులు వేయలేకపోతున్నారు. ప్రపంచ పేదల్లో మూడింట రెండు వంతుల మందికి భారతదేశం నివాసంగా ఉంది. పోషకాహార లేమితో బాధపడుతున్న బాలలు, బాలింత మరణాలకు గురవుతున్న తల్లులు, పలకా బలపం పట్టుకుని బడికెళ్లాల్సిన వయసులో బాలకార్మికులుగా మారుతున్న పిల్లలు ప్రపంచంలో అత్యధికులు భారతదేశంలోనే ఉన్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో సాంస్కృతిక, సమగ్ర, సామాజిక భద్రత దిశగా చర్యలు చేపట్టాల్సిన తరుణంలో నయాఉదారవాదం మత్తుతో కిక్కెక్కిన పాలక వర్గాలు ఉన్న సామాజిక భద్రతపైనే దాడిని ఎక్కు పెట్టాయి. భారత దేశంలోని పాలకవర్గాలు దీనికి మినహాయింపు

కాదు. కేంద్రంలో అధికారానికి వచ్చిన భారతీయ జనతా పార్టీ, దానికి తాబేదారులుగా ఉన్న ప్రాంతీయ పార్టీలు ఈ సామాజిక భద్రతపై పెద్దఎత్తున దాడిని ఎక్కు పెట్టాయి. ఈ సంవత్సరంలోనే దేశానికి ఏదో ఘనంగా ఒరగబెట్టామని గొప్పలు చెప్పుకోవటానికి ఉన్నవీ, లేనివీ కలిపి ప్రచార ఊదరకు బిజెపి ప్రభుత్వం సిద్ధమవుతున్న తరుణంలో దేశంలో సామాజిక భద్రతకు సంబంధించిన పూర్వాపరాలు, ప్రస్తుతం అమల్లో ఉన్న మౌలికమైన సామాజిక భద్రత పథకాలపై ఉదారవాద సిద్ధాంతం మత్తు తలకెక్కించుకున్న మేధావుల పర్యవేక్షణలో జరుగుతున్న దాడి, దానికి ఆజ్యం పోస్తున్న మోడీ పరిపాలన తీరు తెన్నులు గురించి క్లుప్తంగా వివరించేందుకే ఈ ప్రయత్నం.

నేపథ్యం :
భారత రాజ్యాంగం పౌరులందరికీ కనీస గౌరవప్రదమైన జీవితాన్ని గ్యారంటీ చేస్తోంది. ప్రజలందరికీ గౌరవప్రదమైన జీవితాన్ని అందించాల్సిన బాధ్యతను ప్రభుత్వాలపై పెడుతూ రాజ్యాంగంలో అనేక అధికరణాలు పొందు పరిచారు. సామాజిక సంక్షేమాన్ని పెంపొందించటం, పౌరులందరికీ కనీస పౌష్టికాహారం అందుబాటులో ఉండేలా విధానాలు రూపొందించటం, పని హక్కు కల్పించటం సామాజిక భద్రతా కోణంలో రాజ్యాంగం ఇచ్చిన ఆదేశాలు అందులో ముఖ్యమైనవి. ఆర్థికల్ 38 ప్రకారం ప్రభుత్వం జాతీయ జీవనంలో, జాతీయ వ్యవస్థలన్నింటిలో ప్రజలందరికీ ఆర్థిక, సామాజిక, రాజకీయ సమన్వయం అందుబాటు లోకి తెచ్చే సామాజిక వ్యవస్థను నిర్మించాలి. ప్రత్యేక ప్రయత్నం ద్వారా ప్రభుత్వం వ్యక్తుల మధ్యనే కాక, సామాజిక తరగతుల మధ్య కూడా ఆర్థిక అసమానతలు, అవకాశాల్లో అసమానతలు తగ్గించాలి అని ఆదేశిస్తున్నది. ఇందుకు గాను అవసరమైన రీతిలో సాంఘిక సంక్షేమ విధానాలు అమలు

చేయాలి అని కూడా స్పష్టం చేస్తుంది. ఆర్థికల్ 41 పని హక్కు గురించి ప్రభుత్వాల అనుసరించాల్సిన విధి విధానాలను వివరిస్తోంది. “ ప్రభుత్వం ఆర్థికాభివృద్ధికి అనుగుణంగా పనిహక్కును కాపాడేందుకు అవసరమైన చర్యలు చేపట్టాలి. ఒక వేళ నిరుద్యోగం తప్పని సరి అయినపుడు నిరుద్యోగులకు భరణం ఇవ్వాలి. ముసలితనంలో ఉన్న వారికి, అనారోగ్యంతోనూ, వికలాంగులుగానూ ఉన్న వారికి కూడా జీవించటానికి అసవరమైన ఆర్థిక సహాయం అందించాలి” అని చెబుతున్నది. 47వ అధికరణం ప్రజల పౌష్టికాహార ప్రమాణాలు పెంచాలని, జీవన ప్రమాణాలు మెరుగు పర్చాలని ఆదేశిస్తోంది. ఆరోగ్య లోపు వయస్సున్న బాలబాలికలకు సంబంధించి “ శిశు సంరక్షణకు, విద్యావకాశాలు కల్పించేందుకు తగిన చర్యలు తీసుకోవాలని ” రాజ్యాంగంలోని 45వ అధికరణం ప్రభుత్వాలకు దిశా నిర్దేశం చేస్తోంది. నలభై సంవత్సరాలకు పైగా దేశవ్యాప్తంగా అమలు జరుగుతున్న సమీకృత శిశు సంక్షేమ పథకానికి రాజ్యాంగంలోని ఈ అధికరణమే పునాది. ఈ విధంగా పైన పేర్కొన్న నాలుగు అధికరణాల రూపంలో దేశంలో అమలు జరుగుతున్న అన్ని రకాల సంక్షేమ పథకాలకు రాజ్యాంగం పునాదులు వేసింది. గాంధీ, నెహ్రూల ఆదర్శాలకు అక్షర రూపం ఇచ్చి రాజ్యాంగంలో హక్కులుగా మార్చి దేశానికి అందించింది బి ఆర్ అంబేద్కర్. రెండో ప్రపంచ యుద్ధానంతర పరిణామాలు వీరిద్దరి ఆలోచనలను పెద్దఎత్తున ప్రభావితం చేశాయి. రెండో ప్రపంచ యుద్ధానంతరం శిథిలావస్థలో ఉన్న పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని బతికించుకునే ప్రయత్నంలోనే పెట్టుబడిదారీ దేశాలు తమ

లాభాల్లో కొంత వాటా సంక్షేమం కోసం వెచ్చించేందుకు అనువైన రాజ్యాంగ వ్యవస్థలను తెరమీదకు తెచ్చాయి. అప్పటికే ప్రపంచంలోని మూడో వంతు భూభాగంలో ఉనికిలోకి వచ్చిన సోషలిస్టు వ్యవస్థ మానవాళి సమగ్రాభివృద్ధికి సార్వత్రిక సమగ్ర సామాజిక భద్రతా విధానాలు అమలు చేయటంతో గతంలోని పరిస్థితుల్లో పెట్టుబడిదారీ వర్గం ఈ రాజీకి సిద్ధపడింది. దాంతో సాంప్రదాయక పెట్టుబడిదారీ దేశాల్లో సంక్షేమ రాజ్యావతరణ జరిగింది. విదేశీ పాలన నుండి విముక్తి పొందుతున్న భారతదేశం వంటి వర్గమాన దేశాల్లో సైతం ఈ విధానాలపై మక్కువ పెరిగింది. కాదనలేని స్థితిలో భారత పాలక వర్గాలు భారత దేశాన్ని సంక్షేమ రాజ్యంగా ప్రకటించాయి. తదనుగుణంగా రాజ్యాంగం దిశా నిర్దేశం చేసింది.

తాజా స్థితి :

కానీ 1991 నుండి అధికారంలోకి వచ్చిన కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రజా సంక్షేమానికి సంబంధించిన ఈ రాజ్యాంగపు ఆదేశాలను తుంగలో తొక్కుతూ వచ్చాయి. 1991లోనే కేంద్ర ప్రభుత్వం నూతన ఆర్థిక విధానాలు ప్రారంభించింది. ఈ ముప్పు సంవత్సరాల కాలంలో దేశంలో పేదలు ఒకవైపున పెరుగుతూ ఉంటే మరో వైపున శతకోటిశ్వరులు, సహస్ర కోటిశ్వరులు పెరుగుతూ వచ్చారు. 2014లో కేంద్రంలో భారతీయ జనతా పార్టీ అధికారానికి వచ్చాక ఈ నూతన ఆర్థిక విధానాల దూకుడు మరింత పుంజుకొంది. దాంతో పాటే ప్రజా సంక్షేమం కుంటుపడటం వేగం పుంజుకున్నది. నేడు కేంద్రంలో అధికారంలో ఉన్న బిజెపి ప్రభుత్వం అటు గాంధీని గానీ, ఇటు అంబేద్కర్ ను గానీ జాతీయాభివృద్ధిలో వారి పాత్రను గుర్తించి గౌరవించే పార్టీ కాదు. అందువల్ల రాజ్యాంగం ఆదేశించిన సంక్షేమ చర్యలను భూస్థాపితం చేయటంలో బిజెపి శరవేగంతో పరిగెడుతోంది. బిజెపి అధికారానికి వచ్చిన సంవత్సర కాలంలోనే ప్రజా సంక్షేమంపై ముప్పేట దాడి ప్రారంభించింది. ఆర్థిక సంస్కరణల ప్రారంభం తర్వాత ప్రభుత్వాల దృష్టిలో సంక్షేమం అంటే అర్థం మారిపోయింది. అప్పటి వరకు ఎన్నికైన ప్రభుత్వాలు ప్రజలకు ఎంతో కొంత మేలు చేయకపోతే మళ్లీ తిరిగి ఓట్లు అడగటానికి ప్రజల వద్దకు వెళ్లేమన్న భావన ఉండేది. దాంతో గుడ్డిలో మెల్లగా అయినా కొన్ని సంక్షేమ పథకాలు, ప్రజా ప్రయోజనకరమైన విధానాలు రూపొందిస్తూ వచ్చాయి. ఆర్థిక సంస్కరణలతో

“ మంచి రోజులు తెస్తామని కేంద్రంలో బిజెపి అధికారానికి వచ్చి ఏడాది ముగిసింది. ఈ సంవత్సర కాలంలో ప్రభుత్వ ప్రాధాన్యత ప్రజల జీవితాల్లో మంచి రోజులు తేవటం కాదు. తన ఎన్నికల ప్రచారానికి నిధులు కుమ్మరించిన కుబేరుల బొక్కసాలు నింపటమే అన్నది ప్రభుత్వం తీసుకున్న ప్రతి నిర్ణయంలోనూ కనిపిస్తోంది. ”

పాటే ప్రజాస్వామ్యం కూడా అర్థం మార్చుకున్నది. ఐదేళ్లకొకసారి ఎవరు ఎక్కువ ఖర్చు పెడితే వాళ్లు అధికారానికి రావచ్చు అన్న అర్థంలో ప్రజాస్వామ్యం ఇప్పుడు నడుస్తోంది. దాంతో ఎన్నికల్లో ప్రజలకు ఫలానాది చేశాం కాబట్టి ఓట్లు వేయండి అని అడగటం పోయి అధికార పక్షం ఏమీ చేయలేకపోయింది కాబట్టి మాకు ఓట్లు వేయండని అడగటం గత పాతికేళ్లలో పరిపాటిగా మారింది. ఎన్నికల్లో ఒక అభ్యర్థి తరపున అంత పెద్దమొత్తంలో డబ్బులు ఎవరు ఖర్చు పెడుతున్నారో వాళ్ల ప్రయోజనాలు కాపాడటమే ప్రభుత్వాల మొదటి ప్రాధాన్యతగా మారింది. అందువల్లనే అధికారానికి వచ్చినవారు ప్రజా సంక్షేమాన్ని పక్కన బెట్టి తమను గద్దెనెక్కించిన వారి ప్రయోజనాలు కాపాడటమే లక్ష్యంగా పరిపాలన సాగించటం గత పాతికేళ్ల భారత ప్రజాస్వామ్యంలో మన అనుభవం.

సంక్షేమానికి విరుద్ధం బిజెపి నైజం :

నేడు అధికారానికి వచ్చిన బిజెపి, దానికి నాయకత్వం వహిస్తున్న మోడీ కూడా ఇందుకు మినహాయింపు కాదు. ఎన్నికల సంఘం లెక్కల ప్రకారమే 2014 ఎన్నికల్లో ప్రచారానికి 700 కోట్లకు పైగా ఖర్చు పెట్టిన అభ్యర్థి మన ప్రధాని మోడీ. సర్వసంగ పరిత్యాగిగా మారి దేశ ఉద్ధరణ కోసం రాజకీయాల్లోకి వచ్చిన ఈ స్వయం సేవకుడికి ఎన్నికల్లో అంత మొత్తంలో ఖర్చు పెట్టటానికి డబ్బులు ఎక్కడి నుండి వచ్చాయి? అటువంటి ప్రధాని నాయకత్వంలో ప్రజా సంక్షేమంపై సరికొత్త దాడి ఎక్కువెట్ట బడింది. కార్మిక చట్టాలను, సామాజిక భద్రత కల్పించే ఉపాధి హామీ వంటి చట్టాలను చాపచుట్టి, రాజ్యాంగం ప్రజలకిచ్చిన హక్కులను తొలగించబూనుకుంటున్నారు. ఈ క్రమం నేటి ప్రధాని గుజరాత్ ముఖ్యమంత్రిగా ఉన్న కాలంలోనే మొదలైంది. ఆయన హిరణ్యాక్ష అవతారాన్ని చూసి మురిసి పోయిన

పాలకవర్గాలు గుజరాత్ నుండి తెచ్చి ఢిల్లీలో గద్దెనెప్పుగించాయి. సామాజిక భద్రతాహక్కులపై వికృత దాడికి పునాదులు ఆర్థిక సంస్కరణల్లోనే ఉన్నాయి. ఈ సంస్కరణల పట్ల ఏ రాజకీయ నాయకుడు, ఏ పార్టీ మితిమీరిన భక్తులుగా మారతారో వారి పాలనలో సంక్షేమం పై దాడి కొత్త రూపం తీసుకుంటుంది. సరికొత్త వేగం పుంజుకుంటుంది. దురదృష్టవశాత్తూ నేడు రాష్ట్రంలోనూ, కేంద్రంలోనూ అటువంటి నాయకులు అధికారంలో ఉన్నారు. ఎన్నికలకు ముందు పాదయాత్రలతో హొరెత్తించిన ఈ నాయకులు ఎన్నికల తర్వాత భూమీద కాళ్లు నిలవక ఆకాశమార్గం దిగటం లేదు. వారి మాటల్లో కనిపించని సంక్షేమం లేదు. అవి నమ్మిన ప్రజల జీవితాలు సంక్షోభం నుండి బయట పడింది లేదు. ఈ సంవత్సర కాలంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ప్రజా సంక్షేమం మీద సాగిస్తున్న ముప్పేట దాడిని ఎదుర్కొని ముందడుగు వేయకపోతే ప్రజల జీవితాల్లో రేపనే ఉండదు. ఆ రేపును మనం కాపాడుకోవాలంటే నేడు మనం కోల్పోతున్నది ఏమిటో తెలుసుకోవాలి.

మంచి రోజులు తెస్తామని కేంద్రంలో బిజెపి అధికారానికి వచ్చి ఏడాది ముగిసింది. ఈ సంవత్సర కాలంలో ప్రభుత్వ ప్రాధాన్యత ప్రజల జీవితాల్లో మంచి రోజులు తేవటం కాదు. తన ఎన్నికల ప్రచారానికి నిధులు కుమ్మరించిన కుబేరుల బొక్కసాలు నింపటమే అన్నది ప్రభుత్వం తీసుకున్న ప్రతి నిర్ణయంలోనూ కనిపిస్తోంది. బిజెపి ప్రతిపాదించిన బడ్జెట్ కూడా ఈ దిశలోనే ఉంది. గ్రామీణ పేదలు, వ్యవసాయ కార్మికుల జీవితాలకు బడ్జెట్ లో స్థానం దక్కలేదు. అప్పటి వరకు అమలు జరుగుతున్న పలు సంక్షేమ పథకాలానికి ప్రశ్నార్థకంగా మారింది. కార్మికులకు జీవన భద్రత కల్పిస్తున్న హక్కులు గ్యారంటీ చేస్తున్న చట్టాలు అంపశయ్యపైకి చేరుతున్నాయి. వీటిని బతికించుకోవాలని దేశవ్యాప్తంగా ప్రజాతంత్ర

“ మొత్తం బడ్జెట్ ఉపన్యాసంలో ఉపాధి హామీ చట్టం గురించి పల్లెత్తు ప్రస్తావన కూడా చేయటానికి ఆర్థిక మంత్రి జైట్లీ నిరాకరించారంటే బిజెపి నేతలకు ఉపాధి హామీ చట్టం పట్ల, దాని వల్ల లబ్ధి పొందుతున్న వ్యవసాయ కూలీల పట్ల ద్వేషం ఏ స్థాయిలో ఉందో తేటతెల్లమవుతోంది. ”

శక్తులు, మేధావులు, కార్మికోద్యమం, వ్యవసాయ కార్మికోద్యమం ప్రారంభించిన ప్రయత్నాలకు ప్రజాశక్తి తోడు కావల్సిన అవసరం ఉంది. ఈ అవసరాన్ని గుర్తించింది కాబట్టే అఖిల భారత వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం సామాజిక సంక్షేమ పరిరక్షణోద్యమానికి శ్రీకారం చుట్టింది. ఈ ప్రచారోద్యమంలో ముఖ్యమైన అంశం తమ హక్కులు, అవకాశాలు గురించి తెలియచెప్పటమే కాదు. ప్రజా సంక్షేమం, దేశ ప్రగతి వంటి ప్రచార పటాలోపాల మధ్య ప్రభుత్వాలు ప్రజల నోటికాడ కూటి ముద్ద గంప కింద కోడిపిల్లలను తన్నుకెళ్లే గెద్దల్లా ఎలా తన్నుకుపోతున్నాయో తెలియచెప్పటం కూడా. ఇప్పటి వరకు పేదలకు కాస్తంత ఉపశమనం కలిగిస్తున్న సంక్షేమ పథకాలకు నిధులు ఎలా ఒట్టిపోతున్నాయో అదే సమయంలో దేశంలో పిడికెడుమంది కుబేరులను మరింత కుబేరులుగా మార్చేందుకు ఆశ్రిత పెట్టుబడిదారీ విధానం ఎలా వళ్లు విరుచుకుంటుందో తెలుసుకునేందుకు 2015 కేంద్ర బడ్జెట్ ఓ చక్కని ఉదాహరణ. ఈ బడ్జెట్ లోనూ, తాజాగా ముగిసిన బడ్జెట్ సమావేశాల్లోనూ దేశంలో సామాజిక భద్రతకు ఆధారంగా ఉన్న నాలుగు స్తంభాలు - గ్రామీణ ఉపాధి హామీ చట్టం, ఆహార భద్రత చట్టం, కార్మిక చట్టాలు, సంక్షేమ పథకాలను కూలగొట్టేందుకు బిజెపి ప్రభుత్వం పావులు కదిపింది. ఇందులో కార్మిక చట్టాలు మినహా మిగిలిన మూడు మూలస్తంభాలు మొత్తం గ్రామీణ భారతానికి సామాజిక భద్రత కల్పిస్తున్న అంశాలే.

రాష్ట్రాలకు బదిలీ అవుతున్న సంక్షేమ భారం :

సమీకృత శిశు సంక్షేమపథకం, ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థ, ఎరువుల సబ్సిడీలు, గ్యాస్ సబ్సిడీలు, ఇందిరా ఆవాస్ యోజన సబ్సిడీలు ఇలా ఒక్కటేమిటి, ఎన్నో ప్రజా ప్రయోజన కరమైన పథకాల పట్ల బిజెపి నిజస్వరూపాన్ని ఈ బడ్జెట్ బట్టబయలు చేస్తుంది. గ్రామీణాభి

వృద్ధి, ప్రజా సంక్షేమంతో ముడిపడి దాదాపు 30కి పైగా ఉన్న పథకాలు, శాఖలకు నిధులు నగానికి నగం తగ్గించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలకు పెద్దఎత్తున నిధులు బదిలీ చేస్తున్నామన్న సాకుతో కొన్ని పథకాలు పూర్తిగా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల నెత్తిన మోపింది. నిజానికి ప్రభుత్వ లెక్కల ప్రకారమే గత సంవత్సరంలో మొత్తం స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో 6.2 శాతం నిధులు రాష్ట్రాలకు బదిలీ అయితే 2015 బడ్జెట్ లో 5.9 శాతానికి తగ్గిపోయాయి. తగ్గిపోయిన నిధులతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల కొత్త బాధ్యతలు ఎలా నెత్తికోగలుగుతాయో ప్రధాని గారే తెలవియ్యాలి. అంతేకాదు. జాతీయ స్థాయిలో అమలు జరుగుతున్న సంక్షేమ పథకాల్లో ఎనిమిది పథకాలను రద్దు చేశారు. మరో 24 పథకాలకు నిధులు కోత పడ్డాయి. ఈ పథకాల ద్వారా దేశంలోని పేదలు ఎంతో కొంత ప్రయోజనం పొందుతూ వచ్చారు. ఈ పథకాల రద్దు, నిధుల కోత వల్ల ఆయా తరగతులు, ప్రధానంగా గ్రామీణ పేదలు నష్టపోయే ప్రమాదం ముంచుకొస్తోంది. ఇక్కడే మరో సమస్య తలెత్తుతుంది. ఈ పథకాలన్నీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఖాతాకు బదలాయించటం అంటే ఆ పథకాల నిధులు కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఇష్టం వచ్చినట్లు ఉపయోగించేందుకు అవకాశం కల్పించటమే. ఉదాహరణకు ఉపాధి హామీ చట్టం నిధులు గతంలో కేంద్ర ప్రభుత్వం ద్వారా ఖర్చయ్యేవి. ఇప్పుడు రాష్ట్రాలకు అప్పగించారు. ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ఉపాధి నిధులను ఉపాధి చట్టం ద్వారా పని కల్పించటానికి బదులుగా నీరు చెట్టు కార్యక్రమానికి మళ్లిస్తోంది. తెలంగాణ ప్రభుత్వం ఉపాధి, ఐకెపి నిధులను కాకతీయ మిషన్ కు మళ్లిస్తోంది. తద్వారా వేల కోట్ల రూపాయలు వ్యవసాయ కార్మికులకు చెందాల్సిన నిధులను బుల్డోజర్లు, పొక్లెయిన్ల ద్వారా యజమానులకు తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం

ధారాదత్తం చేస్తోంది.

గ్రామీణ పేదల సామాజిక

భద్రతపై ఎక్కు పెట్టిన దాడి :

వ్యవసాయ కార్మికులకు అందుబాటులో ఉన్న సామాజిక భద్రతా పథకాల్లో మూడు పథకాలు ముఖ్యమైనవి. మొదటిది ఉపాధి హామీ చట్టం. రెండోది ఆహార భద్రత చట్టం. మూడోది సంక్షేమ ఫింఛన్లు. యుపిఎ-2 చివరి రోజుల నుండే ఉపాధిహామీ చట్టం పట్ల ప్రభుత్వాల వర్గ శత్రుత్వం బాహుటంగా వెల్లడి కావటం మొదలైంది. దేశవ్యాప్తంగా పని చేయటానికి సిద్ధంగా ఉన్న వ్యవసాయ కార్మికులందరికీ అందుబాటులో ఉండాల్సిన ఈ చట్టాన్ని అనేక రకాలుగా కుదించటానికి గుట్టుచప్పుడు కాకుండా పయత్నాలు మొదలు పెట్టారు. బిజెపి అధికారానికి రావటంతో ఇటువంటి ప్రయత్నాలు మరింత బరితెగించి అమలు జరుగుతున్నాయి. మొత్తం బడ్జెట్ ఉపన్యాసంలో ఉపాధి హామీ చట్టం గురించి పల్లెత్తు ప్రస్తావన కూడా చేయటానికి ఆర్థిక మంత్రి జైట్లీ నిరాకరించారంటే బిజెపి నేతలకు ఉపాధి హామీ చట్టం పట్ల, దాని వల్ల లబ్ధి పొందుతున్న వ్యవసాయ కూలీల పట్ల ద్వేషం ఏ స్థాయిలో ఉందో తేటతెల్లమవుతోంది. గతంలో గోదావరి జిల్లాల్లో క్రాప్ హాల్లీడే పేరిట సాగించిన ఉద్యమానికి తెలుగుదేశం, బిజెపిలే వెన్నుదన్నుగా ఉన్నాయన్న విషయాన్ని గుర్తు చేసుకుంటే వ్యవసాయ కూలీల పట్ల ఈ పార్టీల నిజ స్వభావం ఏమిటో అర్థం చేసుకోవటం తేలికే.

ఉపాధి హామీ చట్టం పట్ల ప్రధాన రాజకీయ పార్టీల విష ప్రచారం వారి వ్యవసాయ కూలీ వ్యతిరేక వర్గ స్వభావాన్ని బహిర్గతం చేసే ఒక సందర్భం మాత్రమే. ఉపాధి హామీ చట్టం అమల్లోకి రావపుడు గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో వ్యవసాయ కూలీలు కూలీ పెంచమని డిమాండ్ చేసే పరిస్థితి లేదు. ఈ చట్టం వచ్చాక కూలీల్లో ఆత్మ విశ్వాసం పెరిగింది. అదనపు ఆదాయం పెరిగింది. దాంతో ధనిక రైతాంగాన్ని ఎదిరించి కూలీ పెంచాలన్న డిమాండ్ ముందుకు తీసుకురాగలుగుతున్నారు. ఈ చట్టం అమలు ప్రారంభమయ్యాక స్త్రీ పురుషుల వేతనాల్లో సమానత్వం ఉండాలన్న వాదన కూడా ముందుకొస్తోంది. సుందరయ్య విజ్ఞాన కేంద్రం 74 గ్రామాల్లో నిర్వహించిన సామాజిక ఆర్థిక సర్వేలో ఒక్క ఉపాధి హామీ పనుల్లో తప్ప మరే వ్యవసాయక పనుల్లోనూ స్త్రీలకు పురుషులతో పాటు సమాన కూలీ ఇవ్వటం లేదని మరోమారు రూఢీ అయ్యింది. ఈ చట్టం

మరింత జయప్రదంగా అమలు జరిగితే మిగిలిన వ్యవసాయ పనుల్లో సైతం మహిళా వ్యవసాయ కూలీలకు పురుషులతో పాటు సమానంగా కూలి ఇవ్వాలి వస్తుంది. ఇలా చేయటం ధనిక రైతాంగం, భూస్వాముల ఆదాయాల్లో కోతకు దారి తీస్తుంది. అందువల్లనే దీన్ని ఈ వర్గాలు వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. అంతేకాదు. పట్టణ కేంద్రాల్లో ఉండే ఉన్నత మధ్యతరగతి, పరిశ్రమధిపతులు కూడా ఈ చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తున్నారు. ఎందుకంటే ఈ చట్టం అమల్లో లేనపుడు వ్యవసాయ కూలీలు పొట్ట చేతబట్టుకుని పట్టణాలకు వలస వెళ్లే వాళ్లు. ఊళ్లో ఇల్లు గడవని పరిస్థితి కాబట్టి పట్టణాల్లో కంపెనీలు, కాంట్రాక్టర్లు ఇచ్చిన కూలీకి పని చేయటానికి సిద్ధపడేవాళ్లు. కానీ ఈ చట్టం వచ్చాక అటువంటి తక్కువ కూలీకి పని చేయటానికి సిద్ధమయి పట్టణాలకు వలస వచ్చే గ్రామీణ పేదల సంఖ్య తగ్గింది. దాంతో పట్టణ ప్రాంతాల్లో ప్రధానంగా రియల్ ఎస్టేట్ రంగం, ఇతర పరిశ్రమల్లో పని చేసే వారికి వేతనాలు పెంచాల్సి వచ్చింది. దాంతో గ్రామీణ మోతుబరులతో పాటు పట్టణ కేంద్రాల్లో ఉండే పెట్టుబడిదారులు కూడా ఈ చట్టాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ దుష్ప్రచారం మొదలు పెట్టారు. బిజెపి ప్రభుత్వం రంగప్రవేశంతో ఈ దుష్ప్రచారాన్ని మరింత బలోపేతం చేయటమే కాక పథకాన్ని నీరు గార్చటానికి కావల్సిన చర్యలన్నీ చేపడుతున్నారు. తద్వారా వ్యవసాయ కూలీలకు హక్కుభూక్తంగా ఉన్న సామాజిక ఆర్థిక భద్రతా వ్యవస్థ మూలస్థంభాన్ని కూలగొట్టేందుకు నిర్ణయం చేస్తోందని గత సంవత్సర కాలంలో చట్టం అమలు తీరు పరిశీలిస్తే అర్థమవుతోంది.

ఉపాధి హామీ చట్టం ద్వారా 2009 లో 5,25,30,453 కుటుంబాలకు పని దొరికింది. 2014 నాటికి కేవలం 3,94,76,552 కుటుంబాలకు మాత్రమే పని దొరికింది. అంటే గత ఐదేళ్ల కాలంలో కోటి ముప్పై లక్షల కుటుంబాలకు పైగా పని కోల్పోయారు. సగటు పనిదినాల కల్పన 2009-10 సంవత్సరంలో 53.99 రోజులు ఉండగా 2014-15లో 37.74కి పడిపోయింది. ఈ చట్టం కింద లబ్ధిదారులుగా ఉన్న దళిత కుటుంబాల శాతం కూడా 30.48 శాతం నుండి ఈ ఐదేళ్లలో 22.52 శాతానికి పడిపోయింది. కేంద్ర గ్రామీణాభివృద్ధి శాఖ పార్లమెంట్ కు సమర్పించిన బడ్జెట్ వ్యయంలో ఈ చట్టం కింద కేటాయించిన నిధుల్లో 2010-11 సంవత్సరంలో 18,333.95 కోట్ల రూపాయలు,

“ జాతీయ ఆహార భద్రతా చట్టాన్ని అమలు చేయటానికి ఈ ఏడాది 1,31,086 కోట్ల రూపాయల నిధులు అవసరం కాగా ప్రభుత్వం కేటాయించింది 1,00,505 కోట్ల రూపాయలు మాత్రమే. అవసరంతో పోల్చినపుడు 25 శాతం నిధులు తక్కువగా కేటాయించారు. ”

2012-13 సంవత్సరంలో 14,454.47 కోట్ల రూపాయలు, 2014-15 కేటాయింపుల్లో 4406.31 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుకాకుండా ఉన్నాయని తెలిపింది. అంటే షుమారు మూడేళ్లలో 90వేల కోట్ల రూపాయలకు గాను 37198 కోట్ల రూపాయల నిధులు ఖర్చుకాకుండా మిగిలిపోయాయి. ఈ కాలంలోనే ఒక్కరోజు కూడా ఉపాధి చట్టం కింద పనులు కల్పించని పంచాయతీల సంఖ్య 25155 నుండి 31939 కి పెరిగింది. ఈ విధంగా గ్రామీణ పాలకవర్గాలతో కుమ్మక్కైన ప్రభుత్వం వ్యవసాయ కార్మికుల ఆత్మగౌరవాన్ని పెంపొందించే కీలకమైన ఉపాధిహామీ చట్టాన్ని తుంగలో తొక్కుతోంది. తద్వారా వ్యవసాయ కార్మికుల సామాజిక భద్రతలో మొదటి మూలస్థంభాన్ని కూలగొడుతోంది.

వ్యవసాయ కార్మికులు, గ్రామీణ పేదల సామాజిక భద్రతలో రెండో మూలస్థంభం ఆహార భద్రత. ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థ. పార్లమెంట్ ఆమోదించి జాతీయ ఆహార భద్రతా చట్టం మూడేళ్ల తర్వాత కూడా ఆశించిన ఫలితాలు అందించే స్థితిలో లేదు. ఇప్పటి వరకు కేవలం 11 రాష్ట్రాలు మాత్రమే ఈ చట్టం అమలుకు సంసిద్ధత వ్యక్తం చేశాయి. దేశవ్యాప్తంగా ఈ చట్టం వల్ల పేదలు, వ్యవసాయ కార్మికులు మూడు పూటలా ఇంత తినటానికి అవకాశం దక్కతుంది. కానీ ఉభయ తెలుగు రాష్ట్రాల్లో మాత్రం విస్తృతంగా, పటిష్టంగా అమలు జరుగుతున్న ప్రజా పంపిణీ వ్యవస్థ పరిధి నుండి లక్షలాది కుటుంబాలు బహిష్కృతులయ్యే ప్రమాదం పొంచి ఉంది. కేంద్రంలో బిజెపితో చెట్టాపట్టాలు వేసుకుని తిరుగుతున్న తెలుగుదేశం ప్రభుత్వం మాత్రం ఈ విషయంలో నోరు మెదపటం లేదు. జాతీయ ఆహార భద్రతా చట్టాన్ని అమలు చేయటానికి ఈ ఏడాది 1,31,086 కోట్ల రూపాయల నిధులు అవసరం కాగా ప్రభుత్వం కేటాయించింది 1,00,505 కోట్ల రూపాయలు

మాత్రమే. అవసరంతో పోల్చినపుడు 25 శాతం నిధులు తక్కువగా కేటాయించారు. 2012-13లో ఆహారభద్రతకు అవసరమైన దానికంటే 32,743 కోట్లు తక్కువ ఖర్చు పెట్టారు. ఈ నిధుల కొరత 2013-14లో 53,458 కోట్లకు, 2014-15లో 60,730 కోట్లకు ప్రస్తుత సంవత్సరం 80 వేల కోట్లకు చేరింది. ఒకవైపు పథకాలు ఆశించిన ఫలితాలు సాధించటానికి అవసరమైన నిధులు కేటాయించకుండా మరోవైపు ఈ పథకాలు ఆశించిన ఫలితాలు సాధించలేకపోతున్నాయని అందువల్ల రద్దు చేస్తున్నామని ప్రకటించటం ఈ దోపిడీ పాలకులకే చెల్లింది. ఈ పరిస్థితుల్లో కేంద్ర ప్రభుత్వం నియమించిన ఉన్నత స్థాయి అధ్యయన బృందం అసలు భారత ఆహార సంస్థ ఎఫ్సీఐనే రద్దు చేయాలని, లెవీ ధాన్యం సేకరణ బాధ్యత నుండి కేంద్ర ప్రభుత్వం వైదొలగాలని సిఫార్సు చేసింది. ఈ సిఫార్సులను ఆమోదించటం అంటే ఆహార భద్రత చట్టం అమలుకు అవసరమైన కీలకమైన యంత్రాంగాన్ని రద్దు చేసి, ఆహారభద్రతను కాస్తా ప్రైవేటు వ్యాపారుల లాభాల భద్రతగా మార్చేందుకు కుట్ర పన్నటం తప్ప మరోటి కాదు. ప్రపంచ వాణిజ్య సంస్థ గత ఐదేళ్ల నుండి భారతదేశంలో ఆహార ధాన్యాల సేకరణ మార్కెట్లో ఎఫ్సీఐ గుర్తొధిపత్వాన్ని తొలగించాలని పదే పదే చేస్తున్న విజ్ఞప్తులను బిజెపి ప్రభుత్వం అంగీకరించటానికి సిద్ధంగా ఉందని ఈ నివేదిక సిఫార్సులు గమనిస్తే అర్థమవుతుంది. తద్వారా దేశంలో 35 కోట్లమందికి పైగా ఉన్న పేదలు, వ్యవసాయ కార్మికులకు చౌకదుకాణాల్లో సరుకులు అందకుండా చేయటానికి బిజెపి ప్రభుత్వం కుతంత్రాలు పన్నుతోంది. తద్వారా గ్రామీణ భారత సామాజిక భద్రతలో రెండో మూలస్థంభాన్ని కూలగొట్టటానికి పలుగు, పార పట్టుకుని సిద్ధమైంది.

దేశంలో అమలు జరుగుతున్న సామాజిక భద్రత పథకాల్లో పేదలకు ఎంతో కొంత ఆర్థిక

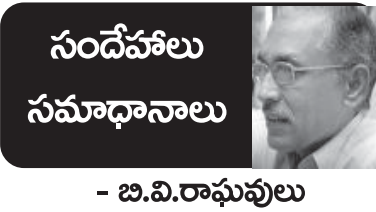
“ పేదల జీవితాలు బాగుచేయటానికి ప్రభుత్వం వద్ద నిధులు లేవన్న ప్రచారం పుంజుకొంటోంది. సరళీకరణ విధానాలను సమర్థించే మేధావులు, మీడియా ఈ వాదన ముందుకు తెస్తోంది. 2008-2009 నుండి 2014-15 వరకు దేశంలోని కార్పొరేట్ వర్గాలకు ప్రభుత్వం ఇచ్చిన పన్ను రాయితీలు రు.36, 62,679 కోట్లు. ”

సహాయం అందుబాటులోకి తెచ్చే పలు పథకాలు ఉన్నాయి. అందులో మచ్చుకు కొన్ని పథకాల విషయంలో జరుగుతున్న మార్పులను ఇక్కడ ప్రస్తావించుకుందాం. ఉపాధిహామి చట్టం, ఆహార భద్రత చట్టం దేశంలో ఉన్న ప్రజలందరికీ సమాన అవకాశాలు కల్పిస్తుంటే ఈ మూడో కోవకు చెందిన పథకాలు ఎంపిక చేసిన లబ్ధిదారులకు మాత్రమే వర్తిస్తాయి. ఉపాధి హామీ చట్టం ఆదాయాన్ని కల్పించేది అయితే మిగిలిన పథకాలు ప్రజల జీవితావసరాలు తీర్చుకోవటానికి పెట్టే ఖర్చులో రాయితీలు ఇచ్చే పథకాలు. ఈ పథకాలు, ఆ చట్టాలకు మౌలికమైన తేడా ఉంది. ఉపాధి హామీ చట్టం, ఆహారభద్రత చట్టం పార్లమెంట్ ఆదేశాల ద్వారా ఉనికిలో వచ్చాయి కనుక ప్రభుత్వాలు ఇష్టం వచ్చినట్లు మార్పులు చేర్పులు చేయటానికి అవకాశం లేదు. కానీ మిగిలిన పథకాల విషయంలో మాత్రం ప్రభుత్వాలు ఇష్టం వచ్చిన ఆటలాడవచ్చు. ప్రధానమంత్రి గ్రామీణ స్వరోజ్ గార్ యోజన, జాతీయ గ్రామీణ జీవనోపాధి మిషన్, ఇందిరా ఆవాస్ యోజన, ప్రధాన మంత్రి గ్రామ సడక్ యోజన, జాతీయ వృద్ధాప్య పింఛన్ పథకం, వితంతు పింఛన్ పథకం, వికలాంగుల ఫింఛన్ పథకం వంటివి మూడో కోవకు చెందిన పథకాల్లో కొన్ని ఇందిరా ఆవాస్ యోజన, సంపూర్ణ గ్రామ స్వరోజ్ గార్ యోజన, ప్రధాన మంత్రి గ్రామ సడక్ యోజన పథకాలకు సంబంధించి నిధుల వినియోగాన్ని పరిశీలిద్దాం. ఈ మూడు పథకాలకు గాను 2010-11 సంవత్సరానికి కేటాయించిన నిధుల్లో 9954 కోట్ల రూపాయలు ఖర్చుకాకుండా వెనక్కు పోయాయి. 2012-13 సంవత్సరానికి గాను ఖర్చుకాని నిధులు రు.12824 కోట్లకు చేరింది. గడచిన సంవత్సరంలో 9516 కోట్ల మేర ఈ పథకాలకు కేటాయించిన నిధులు ఖర్చుకాకుండా ఉండి పోయాయి. ఆర్థిక సంస్కరణల్లో భాగంగా పాటించే పొదుపు చర్యలకు ఈ పథకాలు ఎలా

బలవుతున్నాయో తెలుసుకునేందుకు ఈ అంకెలు అక్కరకొస్తాయి. అంతేకాదు. ప్రస్తుతం ఇందిరా ఆవాస్ యోజన పథకాన్ని సమూలంగా మార్చే సేందుకు బిజెపి ప్రభుత్వం సిద్ధమవుతోంది. ఇప్పటి వరకు ఈ పథకాన్ని అమలు చేయటానికి కేంద్ర ప్రభుత్వం బడ్జెట్ లోనే కేటాయింపులు చేసేది. ఇకమీదట అటువంటి కేటాయింపులు ఉండవు. ఈ పథకం కింద ఒక బ్యాంకును ఏర్పాటు చేసి సదరు బ్యాంకు ద్వారా పంట రుణాల తరహాలో రాయితీతో కూడిన రుణాలు మంజూరు చేస్తారట. అంటే ఇప్పటి వరకు కేంద్రం ఇచ్చే నిధులకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు మ్యాచింగ్ గ్రాంట్ ఇచ్చి ఇందిరమ్మ ఇళ్ల నిర్మాణానికి అనుమతించేవి. ఇకమీద పేదలకు ఈ అవకాశాలు ఎండమావి కానున్నాయి. పేదవాని స్వంత ఇల్లు కలలేక పరిమితం కానుంది. పేదల జీవితాలు బాగుచేయటానికి ప్రభుత్వం వద్ద నిధులు లేవన్న ప్రచారం పుంజుకొంటోంది. సరళీకరణ విధానాలను సమర్థించే మేధావులు, మీడియా ఈ వాదన ముందుకు తెస్తోంది. 2008-2009 నుండి 2014-15 వరకు దేశంలోని కార్పొరేట్ వర్గాలకు ప్రభుత్వం ఇచ్చిన పన్ను రాయితీలు రు.36, 62,679 కోట్లు. ఏటా ప్రతి బడ్జెట్ లోనూ కనీసం 30 శాతానికి తగ్గకుండా జాతీయ వనరులు లక్షలోపుగా ఉన్న కుటుంబాలకు కట్టబెడుతు వచ్చాయి ప్రభుత్వాలు. 119 కోట్ల మంది బతకటానికి బడ్జెట్ లో 70 శాతం కేటాయిస్తూ కేవలం ఒక్క శాతం ప్రజలకు ఏకంగా 30 శాతం కట్టబెట్టడం ద్వారా ఏ విధమైన ఆర్థిక సాంఘిక సమానత్వం సాధించటం సాధ్యమవుతోంది ? అన్న ప్రశ్న లేవనెత్తాల్సిన సమయం ఇది. **గ్రామ స్వపరిపాలనా ? కార్పొరేట్ స్వపరిపాలనా ?** అంతేకాదు. గ్రామీణాభివృద్ధికి సంబంధించి కంపెనీలు బాధ్యత తీసుకోవాలని ప్రభుత్వం పిలుపునిస్తోంది. ఇప్పటికే కృష్ణా జిల్లాలో 124

గ్రామాలను టాటా కంపెనీకి చెందిన ట్రస్టు దత్తత తీసుకోనున్నట్లు పత్రికల్లో వచ్చింది. అంటే రానున్న కాలంలో గ్రామీణాభివృద్ధికి సంబంధించి ప్రభుత్వాలకు ఏ మాత్రం బాధ్యత ఉండబోదని ఈ ఉదాహరణలు హెచ్చరిస్తున్నాయి. ఒకసారి కార్పొరేట్ సంస్థలు దత్తత తీసుకున్న తర్వాత గ్రామాల్లో రాజ్యాంగం ప్రసాదించిన ‘స్వపరిపాలన’ స్థానంలో కార్పొరేట్ల ‘స్వపరిపాలన’కు తెరలేస్తుంది. ఇప్పటికే తెనాలి పరిధిలో భూగర్భ జల వినియోగానికి సంబంధించిన వివాదం చూస్తున్నాము. మంగళగిరి సమీపంలో ఉన్న కోకాకోలా బాట్లింగ్ ప్లాంట్ పెట్టేటప్పుడే 1998లో భారత ప్రజాతంత్ర యువజన సమాఖ్య తరపున భూగర్భజల సంక్షోభానికి వునాదులు వేస్తున్నారని హెచ్చరించాము. 17 ఏళ్ల అనుభవంలో అదే రుజువయ్యింది. ప్రస్తుతం రాజధాని అవసరాల కోసం కూడా భూగర్భ జల వినియోగంపై నియంత్రణలు తెరమీదకు రానున్నాయి. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో పంచాయితీ పరిధిలో ఉండే ఏకైక జలవనరులను కార్పొరేట్లకు దత్తత చేయటమే ఈ గ్రామాల దత్తత కార్యక్రమ లక్ష్యం. దీనికి జాతీయ స్థాయిలో నిర్వహణం చెప్పాలంటే స్వచ్ఛభారత్ అభియాన్ ను చూడవచ్చు. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో, పట్టణ ప్రాంతాల్లో పారిశుధ్యకార్యకూల వెతలు పట్టించుకోకుండా స్వచ్ఛభారత్ అభియాన్ పేరుతో ప్రజలే ఎవరి చెత్త వాళ్లే ఎత్తేసుకోవాలన్న నినాదం చూడటానికి సింపుల్ గానే కనిపించినా దీనివెనక వేల కోట్ల రూపాయల పరిశ్రమ ప్రయోజనాలు దాగి ఉన్నాయి. ఇప్పటి వరకు పారిశుధ్యం స్థానిక ప్రభుత్వాలకు ఒక ముఖ్యమైన బాధ్యత. ఈ అభియాన్ ద్వారా స్థానిక సంస్థలు ఈ బాధ్యత నుండి వైదొలగటమే కాక ప్రజల భాగస్వామ్యం పేరుతో ఇంటింటి నుండి చెత్తతో పాటు కొంత సేవా రుసుము కూడా వసూలు చేయటానికి ఈ విధానం వునాదులు వేస్తోంది. ఈ నిరంకుశ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికులు, వ్యవసాయ కార్మికులు దేశవ్యాప్త ఉద్యమానికి శ్రీకారం చుట్టారు. సామాజిక భద్రతా వ్యవస్థలను కాపాడుకునే ఈ ప్రయత్నాలకు విస్తృతమైన ప్రగతిశీల శక్తులు, ప్రజల మద్దతు కూడగట్టాలి. అంతర్జాతీయ ద్రవ్య పెట్టుబడితో కుమ్మక్కైన దేశీయ బహుళజాతి కంపెనీల చేతుల్లో పావులుగా మారి ప్రజాస్వామ్యానికి వక్రభాష్యం చెప్పున్న పాలకులను నిలదీయాలి. సామాజిక భద్రతా పరిరక్షణోద్యమాన్ని రాజ్యాంగ పరిరక్షణ, ప్రజాస్వామ్య పరిరక్షణోద్యమంగా తీర్చిదిద్దాలి. ✽

మిలిటెంట్ పోరాటాలకు పరిస్థితులు అనుకూలంగా మారుతున్నాయి

కామ్రేడ్ రాఘవులుగారికి నమస్కరించి వ్రాయునది. 10-7-2015 ప్రజాశక్తి దినపత్రిక సంపాదకీయంలో 'లౌకిక రాజ్యంలో ఒక మతానికి చెందిన కార్యక్రమాలను ప్రభుత్వం నెత్తిన వేసుకొని మత క్రతువులుగా ప్రోత్సహించటం తగదు. పుష్కరాల ప్రచారాన్ని మీదేసుకోవడం రాజ్యాంగ స్ఫూర్తికే విరుద్ధం' అని పేర్కొన్నారు. ఈ అంశంపై ప్రజలలో అవగాహన కల్గించేందుకు ఆచరణాత్మక కార్యక్రమాలు కమ్యూనిస్టుపార్టీలు నిర్వహిస్తే బాగుంటుంది. ఎందుకు చేయలేకపోతున్నాయి? మతం డోపిడి పాలకపర్ణాల సైద్ధాంతిక ఆయుధం. ఆచరణలో మనది సెమి హిందూ రాజ్యం ప్రభుత్వ ఆచరణ హిందూ సాంప్రదాయాలే మీరేమంటారు?

- తుంపాల శ్రీరామమూర్తి, విశాఖపట్నం జులై నెలలో తెలంగాణ, ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్రాలలో గోదావరి పుష్కరాలు భారీ ఎత్తున నిర్వహించారు. రెండు ప్రభుత్వాలు పూనుకొని వందల కోట్లు ఖర్చు చేసి పుష్కరాలను దాదాపు ప్రభుత్వ కార్యక్రమాలగా రూపొందించడం గతంలో ఇంతగా ఎప్పుడూ జరగలేదు. రెండు రాష్ట్రాలు కొత్తగా ఏర్పడిన తర్వాత ఏదో ఒక మహాత్మ్యార్థాన్ని చేసి ప్రజలను ఆకర్షించాలన్న తాపత్రయమే ఈ కార్యక్రమంలో ఇంత పెద్దఎత్తున కనపడుతున్నది. 6 కోట్ల 40 లక్షల మంది పుష్కరాల్లో పాల్గొన్నట్లు తెలంగాణ ప్రభుత్వం, 4 కోట్ల 86 లక్షల మంది పాల్గొన్నట్లు ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వం ప్రకటించు కున్నాయి. 2011 సెన్సస్ ప్రకారం రెండు రాష్ట్రాల జనాభా 8,46,73, 556 మాత్రమే. పుష్కరాలకు వచ్చినవారు మాత్రం 11 కోట్లు దాటడం విచిత్రం.

రాజ్యానికి మతానికి ఎటువంటి సంబంధం ఉండకూడదని, నిజమైన లౌకికవాదం అంటే అదేనని మార్క్సిస్టు పార్టీ అభిప్రాయం. అందుకే మత వ్యవహారాలను, క్రతువులను, కార్యక్రమాలను ప్రభుత్వ వ్యవహారాలుగా చేయడం తప్పని భావిస్తున్నది. ప్రజాశక్తి సంపాదకీయాల్లో కూడా ఈ విషయాన్నే నొక్కి చెప్పారు. అయితే ప్రభుత్వాలు నిర్వహిస్తున్న బూర్జువా పార్టీల అవగాహన మరో రకంగా ఉంటున్నది. మతానికి అతీతంగా ప్రభుత్వాలు వ్యవహరించడం అని కాకుండా అన్ని మతాలను సమానంగా చూడాలన్న

అవగాహనతో అవి వ్యవహరిస్తున్నాయి. లౌకిక పార్టీలని చెప్పుకునే కాంగ్రెస్, తెలుగుదేశం, వైఎస్ఆర్సిపి, టీఆర్ఎస్ వంటి పార్టీలు ఈ అవగాహనతోనే వ్యవహరిస్తుంటాయి. ఇప్పుడు జరిగిన పుష్కరాల్లోను టీఆర్ఎస్, తెలుగుదేశం ప్రభుత్వాలు ఇదే ఆలోచనతో ప్రవర్తించాయి. ఇంకొక అడుగు ముందుకు వేసి అంతా తామై ప్రవర్తించడమే అదనం. ఈ పార్టీలు రంజాన్, క్రీస్ట్ మస్ వంటి నందర్నాలను కూడా ఉపయోగించుకోదానికి వెనకాడవు.

రాజ్యాన్ని మతం నుండి దూరంగా ఉంచడం, అన్ని మతాలను సమానంగా చూడటం మైనార్టీలను బుజ్జిగించడం అని, దేశంలో మెజారిటీగా ఉన్న హిందువుల తరపున పరిపాలన చేయడమే నిజమైన లౌకికవాదమని, మిగతా పార్టీలన్నీ కుహనా లౌకికవాదులని, బిజెపి ఇతర సంఘపరివార్ శక్తులు ప్రచారం చేస్తున్నాయి. ప్రతి మత నందర్నాన్ని ఒక పెద్ద కార్యక్రమంగా నిర్వహిస్తూ, దాన్ని ప్రభుత్వ కార్యక్రమంగా చేయాలని డిమాండు చేస్తున్నాయి. ఈనాడు దేశంలో మతోన్మాద శక్తులు బలపడిన నేపథ్యంలో వాటితో రాజకీయ అవసరాల కోసం స్నేహం చేస్తున్న పార్టీలు, మత భావాలు పెరిగినందున మెజారిటీ మతాన్ని ఆశ్రయిస్తే ఓట్లు దక్కుతాయని భావిస్తున్న కొన్ని లౌకిక పార్టీలు మతోన్మాదం పట్ల పరోక్షంగా సానుకూలంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం తెలుగుదేశం, టీఆర్ఎస్ పార్టీలు, వాటి ప్రభుత్వాలు ఇదే చేస్తున్నాయి. మతం అనేది వ్యక్తుల ప్రైవేటు వ్యవహారంగా ఉండాలన్నది సిపియం అభిప్రాయం. ఏ వ్యక్తి ఏ మతాన్ని అనుసరించేదానికైనా స్వేచ్ఛ ఉండాలి. ఆ స్వేచ్ఛను పరిరక్షించాలి. ఆ రకంగా ప్రజలు ఎవరి మతాన్ని వారు అనుసరించేదానికి సిపియం వ్యతిరేకం కాదు. మతాన్ని రాజ్యాన్ని కలగాపులగం చేయడానికే వ్యతిరేకం. అందుకే సిపియం రాజకీయంగా లౌకికవాదం కోసం పోరాటం చేస్తున్నది. మత నిర్మూలన అనేది సిపియం రాజకీయ విజెండాలో ఉండదు.

అయితే సమాజంలో మతం యొక్క పాత్రపై సిపియంకు స్పష్టమైన అభిప్రాయం ఉన్నది. ప్రస్తుత సమాజంలో వివిధ మతాలలో

వ్యక్తమయ్యే అనేక భావాలు సంపన్న వర్గాలకు తోడ్పడేవి. అటువంటి భావాల ప్రమాదం గురించి సిపియం ప్రజలను హెచ్చరిస్తూనే ఉన్నది. హేతువాద భావాలను ప్రోత్సహిస్తూనే ఉంది. ఇటువంటి కార్యక్రమాలను నిర్వహించే సంస్థలకు అండదండలు ఇస్తుంది.

మనం ఎంత అభ్యుదయంగా ఆలోచించినా ప్రస్తుత రాజకీయ పార్టీల బలం కులాల అభిమానం, సమర్థనల మీద ప్రధానంగా ఆధారపడి ఉంది. ఈ నేపథ్యంలో సి.పి.ఎం. పార్టీకి కూడా ప్రముఖంగా ఆంధ్రప్రాంతంలో కమ్యూలం వారి సపోర్టు మొదటి నుండి పెట్టనికోటగా ఉంటున్నది. పూర్వం వీరికి అంతగా కులాభిమానం ఉండేది కాదు. ఇప్పుడు అన్ని కులాలు వారి వారి కుల సంఘాలు, కుల పక్షపాటాలు పాటిస్తున్న సందర్భంలో కమ్మ వారిలో కూడా కుల అభిమానం అంకురించింది. దబ్బుతో ఓట్లు, సీట్లు కొనటం ప్రస్తుత బూర్జువా రాజకీయ పార్టీల ఆట అయ్యింది. ఈ ఆటలో జరిపేదీన చంద్రబాబు నాయుడు గారిని ఖండించే చట్ట ప్రకారం చర్యలు తీసుకో వాలని డిమాండ్ చేయడం బాగుంటుంది. కాని రెండు రాష్ట్రాల సి.పి.ఎం. కార్యదర్శులు ఇద్దరూ పదే పదే చంద్రబాబును అరెస్టు చేయాలి. ఎఫ్.ఐ.ఆర్.లో చేర్పాలి అని ప్రకటించడం వల్ల, మన అభిమానులుగా ఉన్న కమ్యూనిస్టులలో మనమీద కొంత విముఖత కలుగుతున్నట్లు, ఇది పార్టీని పునాది వర్గానికి దూరం చేస్తున్నట్లు నేను గమనించాను. ఇది గమనించాలని కోరు తున్నాను. పార్టీ శ్రేయస్సు కోరి ఇలా వ్రాశాను. మీ అభిప్రాయం వీలైతే తెలపండి. లేకపోయినా ఫర్వాలేదు. మీరు గమనిస్తే చాలు.

- సి. కోటయ్య, విజయవాడ 10
మన దేశంలో ప్రస్తుతం సామాజిక జీవనంలో కులం, మతం, ప్రాంతం వంటి అస్తిత్వ అంశాలకు ప్రాధాన్యత పెరిగింది. ఈ భావాలు ప్రజలను ప్రభావితం చేస్తున్నాయి. బూర్జువా రాజకీయ పార్టీలు ప్రజల్లో బలపడిన కుల, మత, ప్రాంతీయ తత్వాలను ఓట్ల కోసం వినియోగించుకుంటున్నాయి. సామాజిక మార్పు కోరుకునే కమ్యూనిస్టులు ఇటువంటి వెనుకబాటు తత్వాలను ఉపయోగించుకోరు. అటువంటి తిరోగమన భావాలనుండి ప్రజలను దూరం చేయడానికే కృషి చేస్తారు. ప్రజలలో ఏర్పడే తప్పుడు భావాలకు అనుగుణంగా నడుచుకో దానికి అయితే కమ్యూనిస్టు పార్టీలు అవసరం

లేదు.

సొంత కులం వారు అవినీతికి పాల్పడితే వారిని సమర్థించడం, వారి చర్యలను ఉపేక్షించడం కులతత్వ భావాలున్నవారు చేస్తారు. మతతత్వవాదులకు కూడా ఇది వర్తిస్తుంది. ఓటుకు నోటు కుంభకోణం విషయంలో తెలుగుదేశం పార్టీ నాయకులు కొంతమంది చంద్రబాబు పాత్ర విషయంలో కులతత్వ భావంతో జరిగిన అవినీతిని చూడడానికి సిద్ధం కాకపోవచ్చు. కాని ఆ కులంలోని అందరూ అలా వ్యవహరిస్తున్నారని అనుకోకూడదు. తనకు ఏ కులంలో, ఏ మతంలో, ఏ ప్రాంతంలో ఎక్కువ మద్దతు ఉన్నది అనేదాన్ని బట్టి సిపియం విధానాలను నిర్ణయించుకోవచ్చు. అలా నిర్ణయించుకునే పని అయితే అంతర్జాతీయ వాదానికి కట్టుబడ్డామనిచెప్పే కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతానికి అర్థం ఉండదు. అవినీతికి తెలుగుదేశం నాయకులు పాల్పడినా, మైఎస్ఆర్ఎస్ నాయకులు పాల్పడినా లేదా కాంగ్రెస్, బిజెపి నాయకులు పాల్పడినా ఆ అవినీతిని సిపియం వ్యతిరేకించింది. భవిష్యత్తులోనూ వ్యతిరేకిస్తుంది. దానివలన కొంతమందికి సంతోషం, కొంతమందికి ఆగ్రహం కలుగుతుందనే దృష్టితో వ్యవహరించదు. ఇటువంటి వైఖరే కులాలు మతాలతో నిమిత్తం లేకుండా పార్టీ నిజాయితీని ప్రజలు గమనించేట్లు చేస్తుంది. అంతిమంగా ప్రజల యొక్క గౌరవాన్ని పొందేటట్లు జేస్తుంది. తాత్కాలిక లాభం కోసం అడ్డదారులు వెతుక్కొని విధానాలు రూపొందించుకుంటే కమ్యూనిస్టులకు భవిష్యత్తు ఉండదు.

కార్యకర్తలనుండి వచ్చిన ప్రశ్నలు:

బార్డువా పార్టీలతో ఎన్నికల పోత్తుల వలన నష్టం జరిగిందని అనుభవాల ఆధారంగా నిర్ణయానికి వచ్చాం. అవసరమైన రాష్ట్రాలలో బార్డువా పార్టీలతో ఎన్నికల పోత్తులు పెట్టుకొనే అధికారం రాష్ట్ర పార్టీలకు అప్పగిస్తూ మహాసభలో తీర్మానించారు. మనది కేంద్రీకృత పార్టీ అయినప్పుడు ఎన్నికల సర్దుబాట్లు కేంద్రస్థాయిలోనే జరగాలి. దీనిని రాష్ట్రపార్టీలకు అప్పగించటం సరైనదేనా? పోత్తుల వలన నష్టం జరిగిందని నిర్ధారణ అయిన తర్వాత, రాష్ట్రస్థాయిలోనైనా బార్డువా పార్టీలతో పోత్తులు పెట్టుకోవటం ఏవిధంగా సరైనది?

పార్టీ 10వ మహాసభ నుండి బార్డువా పార్టీలతో పోత్తులు పెట్టుకుంటున్నాం. చాలాకాలం నుండి కిందిస్థాయి కార్యకర్తలు బార్డువా పార్టీలతో పోత్తు నష్టం కలిగిస్తుంది చెబుతున్నారు. యునైటెడ్ ఫ్రంట్ నిర్మించాలనే పేరుతో ఆ విధానాన్ని అమలు చేశారు. జరుగు తున్న సర్దుబాట్ల పార్టీ నాయకత్వం ఇంత ఎక్కువ కాలం గుర్తించలేకపోవటానికి కారణమేమిటి?

విశాఖలో జరిగిన సిపియం 21వ పార్టీ

మహాసభల్లో గత రెండున్నర దశాబ్దాల పార్టీ రాజకీయ ఎత్తుగడల గురించి సమీక్షించడం జరిగింది. బార్డువా పార్టీలతో మూడవ ప్రత్యామ్నాయం నిర్మాణం చేయాలన్న ఎత్తుగడల విధానం వల్ల పార్టీకి నష్టం జరిగిందని భావించింది. అఖిలభారత స్థాయిలో బార్డువా పార్టీలతో రాజకీయ కూటములను ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రయత్నం భవిష్యత్తులో చేయకూడదని నిర్ణయించింది. అలాగే అఖిలభారత స్థాయిలో ఎన్నికల పోత్తులు కూడా ఉండకూడదని చెప్పింది. అఖిలభారత స్థాయిలో వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తులను కూడగట్టి సంఘటనను నిర్మించే కృషిపై కేంద్రీకరించాలని నిర్ణయించింది.

రాష్ట్రాలలో సైతం బార్డువా పార్టీలతో ఒడంబడికలు పోత్తుల వల్ల పార్టీకి నష్టం జరిగిందని సమీక్ష వెల్లడించింది. బలమైన, స్థిరమైన ప్రాంతీయ బార్డువా పార్టీలు వామపక్ష పార్టీల అభివృద్ధిని ఆటంకపరిచాయన్న నిర్ణయానికి వచ్చింది. అటువంటి పార్టీలతో రాష్ట్రస్థాయిలో ఎన్నికల పోత్తులు, సర్దుబాట్లు చేసుకున్నప్పుడు మన ప్రజావునానికి నష్టం జరిగిందన్నది పార్టీ అభిప్రాయం. భవిష్యత్తులో ఇటువంటి పార్టీలతో జాగ్రత్తగా వ్యవహరించాలని తీర్మానించింది. అయితే రాష్ట్రంలో వామపక్ష శక్తులకు ఉపయోగపడుతుంది అనుకున్నప్పుడు, పార్టీ ప్రజావునాదిని బలపర్చుకోవడానికి దోహద పడుతుందనుకున్నప్పుడు కమ్యూనిస్టీతర శక్తులతో ఎన్నికల సర్దుబాట్లు చేసుకోవచ్చని మహాసభ నిర్ణయించింది. అటువంటి కమ్యూనిస్టీతర శక్తులలో బార్డువా పార్టీలు కూడా ఉండవచ్చు. బార్డువా పార్టీలతో పోత్తువలన వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తులు బలపడతాయా లేదా అన్నది నిర్దిష్టంగా ఏ రాష్ట్రానికి ఆ రాష్ట్రం నిర్ణయానికి రావాలి ఉంటుంది. అయితే దీనిని నిర్ణయాన్ని రాష్ట్రాలకు అప్పగించడం కాదు. అలా అని మహాసభ నిర్ణయం చేయలేదు. అఖిల భారత అవసరాలను బట్టి కాకుండా ఆయా రాష్ట్రాల ఉద్యమ అవసరాలను బట్టి, ప్రయోజనాలను బట్టి అఖిల భారత విధానాలకు లోబడి ఎన్నికల పోత్తుల గురించి నిర్ణయించుకోవాలి అన్నదే మహాసభ నిర్ణయం యొక్క సారాంశం.

రానున్న కాలంలో మిలిటెంట్ పోరాటాలు చేయాలని మహాసభ నిర్ణయించింది. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో పోరాటాలకు మన కార్యకర్తలను సన్నద్ధం చేసుకోవటం, మిలిటెంట్ పోరాటాలు నిర్వహించటం సాధ్యమేనా?

మిలిటెంటు పోరాటాలు చేయాలని అన్ని స్థాయిల్లో పార్టీ మహాసభలు నిర్ణయించాయి.

బార్డువా పార్టీలకు వ్యతిరేకంగా వామపక్ష ప్రజాతంత్ర శక్తులను ప్రత్యామ్నాయ పంథావైపు సమీకరించాలంటే ఉద్యమాలు తప్ప మరో మార్గం లేదు. అందుకే మహాసభలు కార్యకర్తలను పోరాటాల అవసరాన్ని నొక్కి చెప్పాయి.

దేశంలో, వివిధ రాష్ట్రాలలో ప్రస్తుతం నెలకొన్న పరిస్థితులు ఉద్యమాలకు అనువుగానే ఉన్నాయి. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సంస్కరణల అమలును తీవ్రం చేశాయి. దీనిమూలంగా ప్రజలమీద భారాలు పడుతున్నాయి. కేంద్రంలో, రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో కొత్త ప్రభుత్వాలు ఏర్పడి సంవత్సరం తిరక్కుండానే ప్రజల్లో అసంతృప్తి తీవ్రమవుతున్నది. బయటినుంచి ప్రోత్సాహం, నాయకత్వం లేకుండానే అనేకచోట్ల వివిధ తరగతులు తమంతట తామే నిరసన కార్యక్రమాలు నిర్వహిస్తున్నారు. ఇటువంటి సందర్భంలో ప్రజలను కదిలించి ఉద్యమాలకు నాయకత్వం వహించకపోతే వామపక్షాలకు గౌరవం ఉండదు. అందుకే ఉద్యమాలను విస్తృతం చేయడానికి సిపియం కృషి చేస్తున్నది. ప్రజలు సన్నద్ధంగా ఉన్నా, ఉద్యమాలు వస్తున్నా, మార్క్సిస్టు పార్టీ కార్యకర్తలు ఉద్యమాలు నిర్వహించడానికి సంసిద్ధంగా ఉన్నారా? అనే ప్రశ్నకు ప్రస్తుతం తావు లేదు. తీవ్రమైన చర్యల తరువాత పోరాటాలకు ప్రాధాన్యత ఇచ్చే కొత్త రాజకీయ ఎత్తుగడల విధానాన్ని పార్టీ రూపొందించడం పార్టీ కార్యకర్తలను ఉత్తేజపరిచింది. ఉద్యమాలు, పోరాటాలు నిర్వహించడానికి రాజకీయంగా సన్నద్ధం అవుతున్నారు. అయితే పోరాటాలకు ఆటంకమయ్యే ఆలోచనలు, పని పద్ధతులు గత కాలపు అలవాట్లుగా కొంత మేరకు ఇప్పటికీ కొనసాగుతుండవచ్చు. అయితే అవి ఉద్యమాలు పోరాటాల్లో పాల్గొన్నప్పుడు వదిలిపోతాయి. ఒకవేళ ఎవరైనా పాత అలవాట్లను వదులుకోలేకపోతే ఆ కార్యకర్తలు వెనుకబడిపోతారు. అలాగే ఉద్యమాలు పోరాటాలు ఉద్యమమైతే వాటినుండే సమరశీలమైన కొత్త కార్యకర్తలు కూడా ముందుకు వస్తారు. అందువల్ల ఎటువంటి సంశయాలకు ఆస్కారం లేకుండా ఉద్యమాలు, పోరాటాల వైపు కమ్యూనిస్టులందరూ సాగిపోవాల్సిన తరుణమిది. కమ్యూనిస్టులు ముందుకు రాకపోతే ఉద్యమాలు, పోరాటాలు అగిపోతాయని అనుకోకూడదు. మనం చేస్తేనే పోరాటం అనుకోకుండా ఎక్కడ ఉద్యమం ఉంటే అక్కడకు వెళ్లి పాల్గొనాల్సిన బాధ్యత కమ్యూనిస్టు కార్యకర్తలపై ఉన్నది.

దాశరథి రంగాచార్య

(2వ పేజీతరువాయి)

ఒక్కొక్కరూ వచ్చి స్థిరపడటంతో అది ఒక గూడెంగా తయారయ్యింది. రోడ్లు లేని, పాయిఖానాల్లేని, నల్లాల్లేని, లైట్లుండని గూడెం అది. ముస్లింపాలిటీ, ప్రభుత్వమూ కనికరించని గూడెం అది. కొంతకాలం గడిచాక ఈ స్థలం తనదే అని దిగాడు ఓ దాదా. వాళ్లను ఖాళీ చేసి వెళ్లిపోమ్మన్నాడు. ఆ పేదల జీవితాల్లో పిడుగులు పడ్డట్టయ్యింది. వాళ్లంతా రంగాచార్యను ఆశ్రయించగా గుడిసె వాసులను రక్షించడానికి ఉద్యమం నడిపారు. గుడిసె వాసులు విజయానికి కొద్ది దూరంలో ఉండగా భూస్వామి వలపన్నాడు. వాడు డబ్బు ఆశ చూపాడు. వీళ్లు లొంగిపోయి గుడిసెలు విప్పుకొని వెళ్లిపోయారు. ఆ పోరాటం రంగాచార్య మనసు మీద చెరగని ముద్ర వేసింది. దానికి అక్షరాకృతి ఇచ్చినదే 'మాయా జలతారు' నవల.

ఆయన గొప్ప నవలకారుడే కాదు, వ్యాసకర్త కూడా. ప్రజాశక్తి దినపత్రికకు కూడా వ్యాసాలు రాశారు. ముఖ్యంగా ప్రపంచాన్ని అతలాకుతలం చేస్తున్న ప్రపంచీకరణ, సరళీకరణ, ప్రయివేటీకరణ దుష్ఫలితాలను ఆయన

వ్యాసాల్లో ఎండగట్టారు. 'ప్రపంచంతో సంబంధం లేకుండా ఒక దేశం భూ మండలాన్ని చాపగా చుట్టుకొని చంకన పెట్టుకోవాలనుకునేదే ప్రపంచీకరణ. దీనికి సంస్కరణ, మానవ హక్కులు ముసుగులు మాత్రమే. దాని వెనుక ఉన్న అర్థాలు భయంకరమైనవి. వాటికి మానవతా రూపంతోగానీ, మానవ నేత్రంతోగానీ, మానవ మనసుతోగానీ, మానవతా సంబంధమైన వేటితోగానీ సంబంధం లేదు. ప్రపంచీకరణ మనిషిని, దేశాన్ని, ఖండాలనూ మొత్తంగా ముంచివేసి మహాసముద్రం, దీన్ని ఇవాళ ప్రతి దేశమూ, ప్రతి ప్రాంతం, ప్రతి ఖండం, ప్రతి మనిషి గుర్తిస్తున్నాడు. కానీ ఆ దుర్మార్గానికి వ్యతిరేకంగా ఏ ప్రభుత్వమూ గొంతు విప్పలేకున్నది. ప్రపంచవ్యాప్తంగా స్వాతంత్ర్యం, శాంతి, సహనం కోరే ప్రజలు, ప్రజాసంఘాలు ఎదురించవలసిన సమయం ఆసన్నమైంది. ఇప్పుడు మనం మేల్కోకుంటే రానున్న తరాలు మనలను క్షమించవు.' అంటూ 2013 జనవరి 3న 'ప్రపంచీకరణ' శీర్షికతో ప్రజాశక్తిలో రాసిన వ్యాసంలోని వాక్యాలివి.

ఆయన నవలా శిల్పానికి తెలంగాణా జీవన విధానమే కథా వస్తువుగా ఉండేది. "తెలంగాణ అనే మాట ముందుగా అన్యుయ్య (దాశరథి కృష్ణమాచార్యులు) అన్నారు. 'నా తెలంగాణ కోటి రతనాల వీణ' అని. అంతకుముందు

నైజాం అని పిలిచేవారు. తెలంగాణ అనే పదానికి అర్థం ఎంతమందికి తెలుసు. తెలుసుకోవాలనే ఆసక్తి ఎంతమందికి ఉంది? 'తెలంగాణం' అనే పదం ఉర్దూ పదం. వాళ్ల భాషలో 'తెలంగీలు' ఉండే ప్రాంతాన్ని 'తెలంగాణ' అనేవాళ్లు. 'తెలంగీ' అన్నది 'తెలుగు' అని మనం అనలేదు. నైజాం నవాబే అన్నారు" అని ఓ సందర్భంలో చెప్పారు.

'సంపద్రాయ వాదాన్ని అనుసరించిన ఆయన, అది నేరమేమీ కాదనేవారు. నేను సంప్రదాయాన్ని వ్యాఖ్యానిస్తాను. కానీ అనుసరించను. నేను సంప్రదాయ వాదాన్ని వదిలిపెట్టలేదు. దేశంలో కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం వస్తే నేను మతాన్ని వదులుకోవడానికి సిద్ధమే' అని ఓ ఇంటర్వ్యూలో చెప్పారాయన. ఆచార్యులుగానీ, నిర్దేశకులుగానీ నాకెవరూ లేరు. నాకు జీవితాన్ని అర్థమయ్యేలా చేసింది ఉద్యమాలే. 'అమ్మ' నవల తననెంతో ప్రభావితం చేసిందనేవారు.

1986 వరకూ ఆయన హైదరాబాద్ మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ లో ఉద్యోగం కొనసాగించారు. అసిస్టెంట్ కమిషనర్ హోదా వరకూ బాధ్యతలు నిర్వహించి ఉద్యోగ విరమణ చేసి అక్కడే స్థిరపడ్డారు. "ఎక్కడికెళ్లినా, ఎప్పటికీ చెప్పేదేమిటంటే కమ్యూనిస్టు పార్టీయే నన్ను మనిషిని చేసింది. చదవడం నేర్పింది. ఆ రోజుల్లో సుందరయ్య ఎంత చదివేవాడు. ఎక్కడ చూసినా చదువుతూనే ఉండేవాడు. చంద్ర రాజేశ్వరరావు జనపథం చదివించుకొని చనిపోయారు. మనుషులంతా సమానమని చెప్పింది పార్టీ. పార్టీవల్లనే నేని స్థాయిలో ఉన్నా. అయితే 1988 తర్వాత బతుకుబాటలో పడిపోయినా ఇప్పటికీ కమ్యూనిస్టునే" అని చనిపోయేవరకూ ఆయన ఘంటాపథంగా చెప్పేవారు. ఆయన అనారోగ్యంతో ఈ ఏడాది జూన్ 8న శాశ్వతంగా కన్నుమూశారు.

వీరి సాహిత్య కృషికి గుర్తింపుగా 1970లో ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య అకాడమీ అవార్డు లభించింది. 1997లో విశాఖలో గరజాడ అవార్డు, 1998లో కాకతీయ యూనివర్సిటీ గౌరవ డాక్టరేట్, 1999లో యువ కళావాహిని అవార్డు, 2001లో పొట్టి శ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయ ప్రత్యేక పురస్కారం 2004లో అన్నమాచార్య ఆధ్యాత్మిక ఆంధ్రరత్న అవార్డు, ఆంధ్రప్రదేశ్ ప్రభుత్వ హాంస అవార్డు, 2004, 2009ల్లో ఆంధ్రప్రదేశ్ రాజీవ్ ప్రతిభా అవార్డు లభించాయి. దేశవ్యాప్తంగా శతాధిక సత్కారాలందుకున్నారు. తన చివరి నలభై సంవత్సరాలు నిర్విరామ సాహిత్య, ధార్మిక రంగాల కృషితో రంగాచార్య తెలుగువారి హృదయాల్లో చిరస్థాయిగా నిలిచిపోయారు.

'సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె'

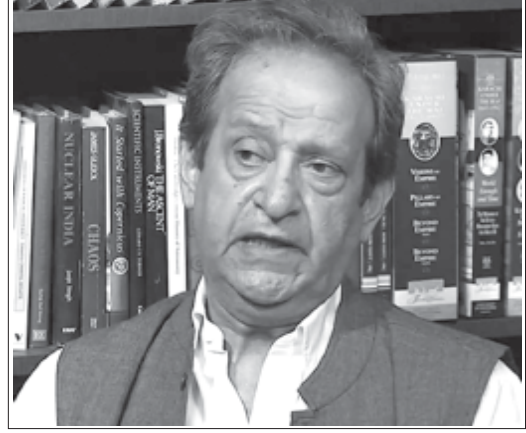
(12వ పేజీ తరువాయి)

పిలుపు ఇవ్వబడింది. ఒక్క ఈజీండియా కంపెనీ ప్రవేశానికి అవకాశం ఇచ్చిన నేరానికి సామ్రాజ్యవాదులు 200 సంవత్సరాల కాలం మనల్ని బానిసలుగా మార్చారు. ఇప్పుడు వందల సంఖ్యలో విదేశీ కంపెనీలను విచక్షణారహితంగా మన ఆర్థిక వ్యవస్థలోకి, అందులోనూ కీలక రంగాల్లోకి ఆహ్వానిస్తున్నారు. పాలకవర్గాలు, పెట్టుబడిదారులు దేశ స్వాతంత్ర్యానికి, ప్రజాస్వామ్య మనుగడగకు నష్టం చేస్తున్నట్టువంటి పూర్వరంగంలో దేశ సార్వభౌమాధికారాన్ని, ప్రజాస్వామ్యాన్ని కాపాడుకోవడానికి కార్మికవర్గం బాధ్యతగా ముందుకు రావడం ఎంతో హర్షించతగ్గ విషయం. రిటైల్ వ్యాపారంలోకి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులను అనుమతించడం వల్ల ఇప్పటికే లక్షలాది మంది చిన్న వ్యాపారులు తమ ఉపాధిని కోల్పోయారు. ఈ అంశాలను గమనిస్తే విచక్షణారహితంగా విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడిని అన్ని రంగాల్లో ఆహ్వానించడం పాలక వర్గాల బాధ్యతారాహిత్య చర్యగా భావించాలి. అశేషంగా ఉన్నటువంటి కోట్లాదిమంది పేద

కార్మికులు, దారిద్ర్యరేఖకు దిగువన జీవిస్తున్న వారి ప్రయోజనం కోసమే కనీస వేతనం 15,000 రూపాయలుండాలని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. ఈ సమ్మె కోర్కెలలో కేవలం కార్మిక వర్గానికి చెందిన కోర్కెలే కాకుండా బలవంతపు భూసేకరణ ఆర్డినెన్స్ ను నిలిపివేయాలని, రైతాంగం భూమిని వారి ఆమోదం లేకుండా ఏ పరిస్థితిలో కూడా స్వాధీనం చేసుకోరాదని కార్మిక సంఘాలు డిమాండ్ చేస్తున్నాయి. అలాగే జాతీయ ఉపాధి హామీ పథకాన్ని మరింత విస్తారంగా అమలు చేయాలని, గ్రామీణ పేదలకు ఉపాధి కల్పించడంతో పాటు ప్రజాసేకానికి ఆహార భద్రతను కల్పించడంలో భాగంగా సార్వత్రిక ప్రజాపంపిణీని మరింత పటిష్టంగా అమలు చేయాలని కార్మికసంఘాలు కోరుతున్నాయి. కార్మికుల, కష్టజీవుల, రైతుల, కూలీల మరియు సామాన్య ప్రజల హక్కుల కోసం సాగుతున్న పోరాటంలో సెప్టెంబర్ 2 సమ్మె ఒక పెద్ద ముందడుగుగా ఉండబోతోంది. ఈ సమ్మెను సర్వవిధాల బలపరిచి జయప్రదం అయ్యేలా కృషి చేయడం, ప్రజాతంత్రవాదులు, అభ్యుదయ వాదుల ముందున్న కర్తవ్యం.

సంస్కృతిని మతంతో ముడిపెట్టటం సరికాదు

- ఐజాబ్ అహ్మద్

సంస్కృతి, నాగరికతను మతంతో ముడిపెట్టి గుర్తించడం పూర్తిగా మూర్ఖత్వమని నాకనిపిస్తోంది. రాదాహరణకు యుపి, కేరళల్లోని ముస్లింలను ఒకే రకమైన 'ముస్లిం సంస్కృతికి' చెందినవారని ఎలాంటి సామాజిక శాస్త్రం లేదా మానవ విజ్ఞానశాస్త్రంలోని నమూనాలు శాపయోగించి చెప్పజాలము. వారు ఒకే భాషను మాట్లాడరు. ఒకే రకమైన ఆహారం తీసుకోరు. ఒకే రకమైన దుస్తులు ధరించరు. ఒకరి పిల్లల్ని మరొకరు చేసుకోరు. రోజువారీ ఆచారాలను పంచుకోరు. వీటన్నింటి విషయంలో వారు తమ ప్రాంతంలోని ముస్లింమేతరుల పద్ధతులను అనుసరిస్తారు. కేరళలోని వివిధ మత గ్రూపుల మధ్య దాదాపు 80 శాతం సాంస్కృతిక ఏకరూపత ఉన్నట్లు ఆంధ్రోపాలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా చక్కగా రుజువు చేసింది. యుపిలో కూడా అన్ని మతాల ప్రజల మధ్య ఇదే స్థితి ఉంది. ఈ రెండు రాష్ట్రాల్లోని ముస్లింల మధ్య సాంస్కృతిక సారూప్యత కేవలం 20 శాతం కంటే తక్కువగా ఉంది. వివిధ ప్రాంతాల్లోని ముస్లింలు ముఖ్యమైన కొన్ని మత విశ్వాసాలను మాత్రమే తమ మధ్య పంచుకుంటారు. మిగతా విషయాలన్నింటిలో తమ చుట్టూ ఉన్న ఇతర మతాలకు చెందిన వారిలాగే ఉంటారు. విభిన్న నాగరికతలను కలిగిన దేశాలకు కూడా ఇదే సూత్రం వర్తిస్తుంది. భారతీయ ముస్లింలు వాస్తవానికి సూదాన్ లేదా నైజీరియాలోని ముస్లింలతో ఏ రకంగానూ సారూప్యతతో లేరు. కాని భారతీయ హిందువులతో సామ్యుడి నాగరికతను కలిగి ఉన్నారు.

అందువల్ల ఇవన్నీ ఊహాత్మక సూత్రానికి సంబంధించినవి గనుక సాధ్యమైనంత గట్టి పదజాలంతో చెప్పాలని నేను భావిస్తున్నాను. విషయమేమంటే సోవియట్ యూనియన్ కూలిపోయిన అనంతరం, చైనాలో పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని పునరుద్ధరించిన తరువాత నడుస్తున్న ఈ యుగంలో వస్తూత్వే ప్రపంచ సూత్రంగా మారింది. ప్రపంచీకరించిన నయా రాదారవాద యుగంలో, సమీకృత ప్రపంచ మార్కెట్ గ్రామీణ ప్రాంతాల్లోని మారుమూల ప్రదేశాలకు చేరుకున్నది. అత్యంత ప్రతిభావంతమైన సాంస్కృతిక కళారూపాలను సినిమాలు, టీవీల ద్వారా వీక్షించే సరుకులుగా, పారిశ్రామిక శాస్త్రులుగా పంపిణీ చేస్తున్నది. డబ్బుబడి, ప్రపంచీకరించబడిన ద్రవ్య పెట్టుబడి రాజ్యమేలుతున్న ఈ యుగంలో, అన్నిరకాల శ్రమనూ సరుకులుగా మార్చారు. మొత్తం శాస్త్రీ, వినియోగం మార్కెట్ ద్వారా జరుగుతున్న ఈ కాలంలో ఒకే ఒక్క ప్రపంచ నాగరికత ఉన్నదని నేను విశ్వసిస్తున్నాను. అదే పెట్టుబడిదారీ నాగరికత. మనం జాతీయ, ప్రాంతీయ, స్థానిక సంస్కృతులుగా చెప్పుకుంటున్న సంస్కృతులు ప్రపంచీకరించబడ్డ పెట్టుబడిదారీ నాగరికత పరిధిలో తరచుగా కొన్ని రకాలుగా మాత్రమే ఉండాల్సిన పరిస్థితి వచ్చింది. అవి ఎలాగంటే, జాతీయ మార్కెట్లు రాను రాను ప్రపంచ మార్కెట్లో భాగాలుగా తయారైన విధంగానే అది కూడా ఉంది. ఒకప్పుడు హిందూ నాగరికతకు ప్రాథమికంగా కొంత భిన్నమైనదిగా ముస్లిం నాగరికత ఉండి ఉండవచ్చు. అదే సమయంలో అది యూదు లేదా క్రైస్తవ నాగరికతకు కూడా భిన్నంగా ఉండి ఉండవచ్చు. అయితే వాస్తవంగా సానికిలో ఉన్న ముస్లిం లేదా హిందూ సమాజాలు నేడు తమ రోజువారీ జీవన క్రమంలోనూ, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ నాగరికతలో రకరకాల భాగాలయ్యాయి. భిన్నమైన ప్రార్థనలు, క్రతువులు నీకు భిన్నమైన సంస్కృతులు, నాగరికతలను ఇవ్వవు. ఇంకా మతపరమైన కారణాలతో ఒకరినొకరు చంపుకోవడం మనలను సాంస్కృతికంగా భిన్నంగా ఉంచవు. దీనికి కారణమేమంటే మతపరమైన జాగరూకత కలిగి ఉన్న వ్యక్తి హిందువైనా లేక ముస్లిం అయినా ఆ జాగరూకతకు సంబంధించిన ప్రాథమిక నిర్మాణం ఒకే రకంగా ఉండటమే. ఇంకా ముఖ్యమైన విషయమేమంటే వాస్తవానికి మధ్య తరగతి భారతీయులందరూ వారి మతం ఏదైనప్పటికీ ఒకే రకమైన వస్తువులను కోరుకుంటారు. ఒకే రకమైన విద్య, శాపాధి కావాలనుకుంటారు. ఒకే రకమైన ఇళ్ళలో నివసిస్తారు. అవే టీవీ కార్యక్రమాలను తిలకిస్తారు. ఒకేరకమైన పద్ధతుల్లో వివాహాలకు సంబంధించిన ఎంపికలు చేసుకుంటారు. తమ పిల్లలను అదే రకమైన పాఠశాలకు పంపాలనుకుంటారు. ఇప్పుడు ఎక్కువగా ఒకే రకమైన మాల్స్ కు వెళ్ళున్నారు. రాదాహరణకు మీరు మతపరమైన పండుగలను చూడాల్సి ఉంటుంది. అది పశ్చిమ దేశాల్లో క్రీస్టన్ అయినా, భారతదేశంలో దీపావళి అయినా వరుసగా క్రైస్తవులు, హిందువులకు అవి విస్తృతమైన కొనుగోళ్ళకు సందర్భంగా ఉంటాయి. అది ఏమిటంటే మీ ఆదాయాలు అనుమతించినంత వరకూ ఆ కొనుగోళ్ళు ఉంటాయి.

(రచయిత ప్రముఖ చరిత్రకారుడు. ఆయన రాసిన సమకాలీన సామ్రాజ్య సంస్కృతి వ్యాసం నుండి ఈ వాక్యాలు గ్రహించ బడ్డాయి.)